

Fence eating the crops

By

VED from VICTORIA INSTITUTIONS

Since the dawn of our so-called independence, this nation of ours has become a nation catering to the convenience of the government employees with the rest of the people increasingly becoming a sort of serving class for them.

വിള തിന്നുന്ന വേലി

സ്വതന്ത്രം എന്ന് പൊതുവേ പറയപ്പെടുന്നകാലം തൊട്ട് നമ്മുടെ നാട്, ഒരു സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് വേണ്ടി മാത്രം നിലകൊള്ളുന്ന രാജ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സർക്കാർ ജീവനക്കാർ അല്ലാത്തവർ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഒരുതരം സേവകർ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

The writer of this article is using this medium as no other visible method is available to him to bring to the focus of the common man of the terrible exploitation and deliberate degradation that is happening to him.

ഈ ലേഖനത്തിന്റെ എഴുത്തുകാരന് മറ്റ് യാതൊരുമാർഗ്ഗമോ, മാധ്യമമോ ഇല്ലാത്തത് കൊണ്ടാണ്, ഈ നാട്ടിലേ സാധാരണക്കാരന് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആസൂത്രിതമായ അധഃപതനത്തിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കാൻ ഈ മാധ്യമം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

One of the most remarkable anomalous entities here is the gigantic white elephant called Government employees. The British had designated them as 'public servants'; yet in reality they have now become a sort of 'public masters' since the coming of our independence. There are a lot of things that need to be brought into the limelight about them. I would like to do it here.

ഈ നാട്ടിലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു വിരൂപതയാണ്, വെള്ളാനകളായ ഇവിടുത്തെ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ. ബൃട്ടീഷുകാർ പൊതുജനങ്ങളുടെ പണിക്കാർ എന്നാണ് ഇവരെ നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ന് ഇവർ ജനങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. വ്യക്തതയിലേക്ക്കൊണ്ടുവരേണ്ടുന്ന പലകാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതിന് ഇവിടെശ്രമിക്കുകയാണ്.

One of the most fascinating discrepancies is the feeling that unemployment in this nation is to be removed by posting more and more government employees. People in this nation are working in different fields and areas, like sales, construction, hotelliering, automobile, service industry, writing, computers, business, and much, much else. Yet, there is a class here who cannot think of these employments as honest work; rather for them these are all substandard work. Well, if it is so, the reasons are there in our languages, which degrade them.

ഇവിടുത്തെ ഏറ്റവും വികലമായ ചിന്തകളിൽ ഒന്നാണ് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പേർക്ക് സർക്കാർ ജോലി നൽകിക്കൊണ്ട് ഇവിടുത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ തീർക്കുക എന്നത്. സെയിത്സ്, കെട്ടിട നിർമ്മാണം, ഹോട്ടൽ പണി, വാഹനം, സർവ്വീസ് ഇൻ്റൻ്സിറ്റി, എഴുത്ത്, കമ്പ്യൂട്ടർ, ബിസിനസ്സ്, തുടങ്ങി പലമേഖലകളിൽ ആളുകൾ ജോലിചെയ്യുന്നു.

VICTORIAINSTITUTIONS

Deverkovil673508

India

adm@victoriainstitutions.com;

ved036@gmail.com

www.victoriainstitutions.com

Telegram:https://t.me/VI_Home/8

ഈ തൊഴിലുകളൊന്നും തന്നെ മാനുവൽ, സത്യസന്ധവുമായ തൊഴിലുകൾ ആയി കാണാത്ത ഒരുവിഭാഗം ഇവിടെയുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം തന്നെ വിലകുറഞ്ഞ തൊഴിലുകളായാണ് ഇവർ കാണുന്നത്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ കാരണം നമ്മുടെ ഭാഷകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

These wise guys can only work in a government office. The very word 'work' is a wrong term to use about them. For them government job does not mean work; it is rather what one would call a social position. Once they get this position, they are entitled to privileges that are fabulous by any means, and superb luxury in a nation like India, where majority find it hard to find a square meal a day.

ഈ ബുദ്ധിമാന്മാർക്ക്, സർക്കാർ ജോലിയെപ്പറ്റുള്ള, ഇവിടെ ജോലിയെന്ന് പറയുന്നത് തന്നെ തെറ്റാണ്. സർക്കാർജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ പിന്നെ അത് ജോലിക്ക് പകരം, ഒരു സാമൂഹിക സ്ഥാനം ആയിമാറുന്നു. ഈനിലയിൽ ഒരാൾ എത്തിയാൽ, പിന്നെ ലഭിക്കുന്നത്, മാസ്മരികമായ സുഖങ്ങളും ഭാവങ്ങളുമാണ്. ഒട്ടുമിക്കാലും ആളുകൾ ഒരുനേരത്തെ ആഹാരത്തിന് വേണ്ടി നരകിക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ, അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ജോലിക്ക്നിർത്തിയിരിക്കുന്നവരുടെ മാനസികനിലവാരം ഇതാണ്.

Now, what makes this work of so marvellous features? Let us go into what a government employment in India means.

എന്തൊക്കെയാണ് ഈ തൊഴിലിന് മാസ്മരികഭാവം നൽകുന്നത്? ഇന്ത്യയിൽ സർക്കാർ തൊഴിൽ കൊണ്ട് എന്തൊക്കെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? നമുക്കൊന്ന് നോക്കാം.

It starts right from the wages they are entitled to. To understand this, let me take the case of an ordinary carpenter in our nation. Ask any man, and he will say that they are charging an exorbitant wage. What is the usual daily wage for a carpenter? It ranges from Rs. 400/- to Rs. 600/- per day. My god, one would say, what an high wage for an ordinary physical labour. Even an agricultural worker, who works much harder, gets only around Rs. 400/- at the most in Kerala.

അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന കൂലിയിൽ നിന്ന്തന്നെ ഇതിന്റെ തുടക്കം കാണാവുന്നതാണ്. ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്, ഇവിടെയുള്ള ഒരുസാധാരണ ആശാരിയുടെ കാര്യം എടുക്കാം. ഏതൊരു ആളോടും ചോദിച്ചുനോക്കൂ. അവരുടെ കൂലി യേങ്കര അധികമാണ് എന്ന അഭിപ്രായമാണ് ലഭിക്കുക. ഒരു ആശാരിയുടെ ദിവസവരുമാനം എന്താണ്? 400 രൂപ മുതൽ 500 രൂപ വരെ. എന്റെ ദൈവമേ, ഒരു സാധാരണ കൂലിപ്പണിക്ക് ഇത്രയോ? ഒരു കർഷക തൊഴിലാളിക്കു പോലും വരും 300 രൂപയല്ലേയുള്ളൂ.

What does a carpenter earn in a month? If he works 25 days, he would at the most earn 600 X 25 = 15000, that is, if he takes no leave on any other day other than Sundays. Is this really possible? He will

have to take his children to school, to the doctor, there will be days when he himself is not well, and also days, when his wife is not well. Well, the most he can expect as an average over the various months would be roughly around Rs. 12000/- per month. Dose he have pension? No. Anything like bonus, earned leave, dearness allowance, gratuity, leave travel allowance and many other perks that a government employee is entitled to?

ഒരു മാസത്തിൽ ഒരാശരി എത്ര വരുമാനം, ഉണ്ടാക്കും? മാസത്തിൽ 25 ദിവസം തൊഴിൽ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ 600 X 25 = 15000 രൂപ. അതായത്, ഞായറാഴ്ച ഒഴികെ യാതൊരു ഒഴിവു എടുക്കുകയില്ലെങ്കിൽ. ഇങ്ങനെ തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ സാധ്യമാണോ? കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതായിട്ടുണ്ടാകും. സുഖമില്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ വൈദ്യനെ ക്കാണേണ്ടതായിട്ടുണ്ടാകും. ഭാര്യക്ക് സുഖമില്ലാത്ത അവസരമുണ്ടാകും. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ അയാൾക്ക് ശരാശരി ലഭിക്കുന്നത്, ഒരുമാസത്തിൽ ഏറിയാൽ 12000 രൂപ. ഇയാൾക്ക് പെൻഷനുണ്ടോ? ഇല്ല. ബോണസ്, ഏഞ്ച് ലീവ്, ഡീയർനസ്സ് അലവൻസ്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി, ലീവ് ട്രാവൽ എലവൻസ്, തുടങ്ങി ഒരു സർക്കാർ ജീവനക്കാരന് ലഭിക്കുന്ന യാതൊന്നും തന്നെ ഇയാൾക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല.

Nothing more. Does he get anything from the government? It is doubtful. Where does he send his children to? Well, he can afford only government schools, where again his children come under substandard teachers, who use mean, lower level words to his children in the local language. He feels that if he spends money on his children's education, and having them educated for some 18 long years, they would come out with great qualities. Actually what happens is that they come out with a lot of loaded respect for low standard persons who they are taught to call 'Mash', or 'Sar'. They don't have any standard in English. For, very cunning guys who don the mantle of cultural leaders have told them that English is the language of the imperialist, and that only Malayalam is good for them. That is English is bad. This is inserted in their brain by their teachers also, who themselves are bad in English.

ഇയാൾക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്നും ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. അയാളുടെ കുട്ടികളെ എവിടെയാണ് പഠിക്കാൻ അയക്കുന്നത്? അയാൾക്ക് സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലേക്ക് മാത്രമേ അയക്കാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ. അവിടെവെച്ച് തരംതാണ അദ്ധ്യാപകർ മലയാള ഭാഷയിലെ തരംതാണ പദങ്ങൾ അയാളുടെ കുട്ടികളോട് ഉപയോഗിച്ച് അവരുടെ മാനസികനിലവാരം തകർക്കുന്നു. അയാൾ തന്റെ കുട്ടികളെ പത്ത് പതിനെട്ട് വർഷം പഠിപ്പിച്ച് പണവും അവരുടെ സമയവും കളഞ്ഞാൽ എന്തോ കാര്യമായ ഗുണനിലവാരം കുട്ടികൾക്ക് കൈവരും എന്ന് കരുതുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ കൂറേ അദ്ധ്യാപകരേയും, അദ്ധ്യാപികമാരേയും ബഹുമാനിക്കാനാണ് പഠിക്കുന്നത്. മാഷ്, സാർ എന്നൊക്കെയുള്ള ബഹുമാനപ്പേരോടുകൂടി പല അളുകളും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ നിലക്കൊള്ളുന്നു. ഇങ്ഗ്ലീഷിൽ നല്ല നിലവാരം ഈ കുട്ടികൾക്ക് കിട്ടുന്നില്ല. കാരണം, കൂരുട്ടുമ്പുലിക്കാരായ കുറേപ്പേർ സാംസ്കാരിക നായകന്മാർ എന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ച്, അവരോട് ഇങ്ഗ്ലീഷ് ഇംപീരിയലിസ്റ്റുകളുടെ ഭാഷയാണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ഗ്ലീഷ് നല്ലതല്ല മലയാളമാണ് അവർക്ക് നല്ലത്. ഇംഗ്ലീഷിൽ തീരെ പ്രാവീണ്യം ഇല്ലാത്ത അവരുടെ അദ്ധ്യാപകരും, ഇതുതന്നെ അവരിൽ വിജയകരമായി അടിച്ചേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

18 years of education of the immense children (around 7 lakh students finish their 10 class in Kerala every year), is a solid waste for most of them. They are made to understand in the local feudal language, that certain jobs like that of Doctors, Engineers, Government officials and such others are big jobs, while the rest are low grade. The feudal quality of the Malayalam language

fantastically allows this. The socially higher-ups including the government officials, are very cunning in this; they have the money at their disposal, with which they send their children to English schools. These children later try their best to immigrate to English nations, from where they lecture to the local Indians here as to what is their many faults.

പതിനെട്ട് വർഷം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഈ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു പരിപൂർണ്ണ നഷ്ടമായിത്തന്നെ ഈ കുട്ടികൾക്ക് പരിണമിക്കുന്നു. ഈ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിന്നും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന തോ, സ്വയം താഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ഒരു മാനസികാവസ്ഥയും. ഇവിടെയുള്ള **കൂടിയാൻ-ജനി** സ്വഭാവമുള്ള ഭാഷയിൽ ഡോക്ടർ, എൻജിനീയർ, സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തുടങ്ങിയവർ വലിയവരാണെന്നും മറ്റുള്ള തൊഴിലാളികൾ ഒരുതരം തരംതാഴ്ന്നവരാണെന്നുമുള്ള ഒരു മാനസികാവസ്ഥ ഇവരിൽ വന്നുചേരുന്നു. മലയാളം പോലുള്ള ഹ്യൂഡൽ ഭാഷകൾക്ക് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വികലമായ മാനസികാവസ്ഥയിൽ എളുപ്പത്തിൽക്കൊണ്ടെത്തിക്കാൻ സാധിക്കും. സമൂഹത്തിലെ ഉയർന്നവരും സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ കൂർമ്മബുദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവരുടെ കൈയിൽ പണമുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ പണത്തിന്റെ ബലത്താൽ ഇങ്ഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളിലേക്ക് പറഞ്ഞ് വിടുന്നു. ഈ കുട്ടികൾ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഇങ്ഗ്ലീഷ് രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവിടെയെത്തിയാൽ അവിടെയിരുന്ന് ഇവിടെയുള്ള ഇന്ത്യക്കാരന്റെ പോരായ്മകളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നു.

Now let me come back to the Indian government official. They get fabulous salaries, and perks. There are many levels of government employment in India, where the total salary and perks come to between 60,000/- to 125000 rupees per month. Imagine the disparity, between a hardworking carpenter, earning Rs. 12000/- per month and to what these dacoits are earning.

നമുക്ക് ഇനി ഇവിടെയുള്ള ഇന്ത്യൻ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കാര്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ച് വരാം. അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത് വിസ്തൃതിയോടുകൂടിയ വേതനവും, ആനുകൂല്യങ്ങളുമാണ്. അറുപതിനായിരം മുതൽ ഒരുലക്ഷം രൂപ വരെ പ്രതിമാസ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഉള്ള പല സർക്കാർ വേതനക്കാരും ഇവിടെയുണ്ട്. രാവിലെമുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ നിത്യേന അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ഒരു ആശാരിയും ഇവരും തമ്മിലുള്ള അന്തരം വളരെ വലുതല്ലേ? ഇവിടെ നടക്കുന്നത് തനിക്കൊള്ളയല്ലേ?

Many middle level government officials get around Rs. 20 to 45 thousand per month. Even a peon's wages could be around Rs. 15000/- per month. Where does the ordinary man stand in this scenario? Imagine the immense people working as salesmen and saleswomen in tens of thousands of shops in our state. What is their common level of wages? It may vary from 4000 to 8000. Very rarely more.

പല മദ്ധ്യനിലയിലുള്ള സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും ഇരുപത് മുതൽ നാല്പതിനായിരം രൂപ വരെ ആനുകൂല്യങ്ങളായി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരുടെ അടുത്ത് എങ്ങിനെയാണ് ഒരു സാധാരണക്കാരന് നിലക്കാൻ സാധിക്കുക? നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് കടകളിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന പതിനായിരക്കണക്കിന് തൊഴിലാളികളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. അവരുടെ മാസ വേതനം രണ്ടായിരം മുതൽ നാലായിരം രൂപ മാത്രമായിരിക്കും. വളരെ അപൂർവ്വമായേ അതിൽക്കൂടാറുള്ളൂ.

One of the significant facts to be borne in mind is that it was only very recently that the perks for the government employee became so exorbitant. Actually it was the 8th Pay Commission that started this legally sanctified loot.

ഈ അടുത്തകാലത്താണ് സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ വേതനത്തിൽ ഇത്രമാത്രം ഭീകരമായ ഉയർച്ചയുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

വാസ്തവത്തിൽ 8ാം പേ കമ്മീഷന്റെ വരവോടെയാണ് ഇത്രയും തുറസ്സായ കൊള്ളയടിക്കുണ്ടായത്.

In the feudal language of Malayalam, wherein one has to change each and every word of address, and reference depending on one's relative earning capacity and social position, where does the common man stand in comparison to even a government peon.

തികച്ചും ഫ്യൂഡൽ സാമൂഹിക കാഴ്ചപ്പാടുള്ള മലയാള ഭാഷയിൽ, ഒരുമനുഷ്യന്റെ വരുമാനത്തെയും സാമൂഹിക നിലവാരത്തെയും ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും അയാളോടും അയാളെപ്പറ്റിയും ഉള്ള വാക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥയിൽ കേവലം ഒരു സർക്കാർ പ്യൂണിനോടു പോലും സ്വന്തം മാന്യത നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് സംസാരിക്കുവാൻ പോലും പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇതാണ് സ്വതന്ത്ര ഭാരത്തിലെ സ്വതന്ത്ര പൗരന്റെ യഥാർഥ നിലവാരം.

Now what else? The salary itself is fabulous. Now let us go into the other aspects. In English nations, there is social security for everyone. For example in England, if one person is ill and cannot work, even then, he or she is entitled to social financial support till he or she is fit to work. In fact, everyone is entitled to a social security fund, if he or she is not financially fit. This is everyone's right. Not just the right of a few government employees.,

ഇനി വേറെ എന്തല്ലാം? വേതനം മാസ്മരികനിലവാരത്തിലുള്ളത്. നമുക്ക് മറ്റ് പല കാര്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കാം. ഇങ്ഗ്ലീഷ് രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഏവർക്കും സാമൂഹിക സംരക്ഷണം ഉറപ്പാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരാൾക്ക് തൊഴിലെടുക്കാൻ പറ്റാത്തതീതിയൽ ശാരീരികാവസ്ഥയുള്ളപ്പോൾ സർക്കാരിൽ നിന്നും സാമ്പത്തികസഹായം ലഭിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ എല്ലാവർക്കും തന്നെ സോഷ്യൽ സെക്യൂരിറ്റി ഉറപ്പാണ്. കൂറെ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മാത്രം വേണ്ടിയുള്ളതല്ല സോഷ്യൽ സെക്യൂരിറ്റി.

So it happens that over here, a government employee is entitled to a pension. None to the other persons in this nation, who also have been working in many fields, and not just loafing off their life and time. The pension is also fabulous. In fact, there are terrible scenes to be seen. An ordinary person, who has literally toiled for the whole of his life, finds that unless he fends for himself everyday till his death, he is literally always on the verge of disaster. At the same time, a neighbour of his, who has simply entertained himself as a government employee all his working life simply gets a royal pension, so that the former and his children are forced to eke their livelihood as the serving class of the later and his/her children.

ഇവിടെ എന്താണ് സംഭവിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന് പെൻഷൻ അവകാശമുണ്ട്. മറ്റ് പല മേഖലകളിൽ അധ്വാനിച്ച് രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്ഘടനയിൽ പങ്കുചേരുന്നവർക്ക് ഒന്നും തന്നെയില്ല. അവരെല്ലാം തന്നെ അവരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കളിച്ച് നടന്നു എന്ന ഭാവമാണ് സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക്. സമൂഹത്തിൽ വേദനയുള്ള വാക്കുന്നതും, കഠിനവുമായ പല രംഗങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അധ്വാനിച്ച് കഷ്ടപ്പെട്ട് ജീവിതകാലം തീർക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ പിടിച്ച് നിൽക്കാൻ ഇവിടെയൊന്നും തന്നെയില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. അതേസമയം സർക്കാർ ജോലി എന്ന തമാശയിൽ പങ്കെടുത്ത് സുഖിച്ച് രസിച്ച് ജീവിതം തീർത്ത അയാളുടെ അയൽക്കാരന് രാജകീയമായ പെൻഷനും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും. ഈ മനുഷ്യനും, അയാളുടെ കുട്ടികളും, സമ്പന്നനായ അയൽക്കാരന്റെയും, മക്കളുടെയും സേവകവർഗ്ഗമായി ജീവിക്കാനാണ് യോഗം.

Now what about the ways in which pension can be collected? All laws and rules are basically written by

the government employees. The politicians who come to power for small periods of time are not able to control them, as they themselves are in very precarious conditions: fighting and struggling to keep themselves up.

ഇനി എന്തൊക്കെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയാണ് പെൻഷനും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും സമാഹരിക്കുക? നമുക്ക് നോക്കാം. എല്ലാ നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നത് ഉദ്യോഗസ്ഥരാണ്. കുറഞ്ഞ കാലയളവിലേക്ക് അധികാരത്തിൽവരുന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാർക്ക് ഇതിൽ വലിയ പങ്കുവഹിക്കാൻ ആവില്ല. കാരണം അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും തമ്മിലുള്ള പോരിന് വേണ്ടിയേ അവർക്ക് ചിലവഴിക്കാൻ ആവുകയുള്ളൂ. മാത്രവുമല്ല ഒട്ടുമിക്ക രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥരെപേടിയാണ്താനും.

The government employees with much cunningness have evolved a system called '**Commutation of Pension**'. The earlier version of this was like this: After retirement, the total amount of pension for 15 years is totalled. The exact half of this is then calculated. A government employee can opt to take this amount in bulk at the commencement of his retired life. The only problem was that for the rest of his life, he would be entitled to only half pension per month. Now, this itself is a great anomaly. For one thing, only government employees are entitled to pension. Second, pension is to be given only as long as a person is alive. Here simply 15 years half pension is given in a lump. Third, the huge amount is taken from the public exchequer. This amount is actually meant for development and public service activities and not for squandering on public servants. Fourth, the common man has nothing with which he and his children can compete with the government employee financially. For, suddenly again, the government employee is flushed with funds, while the common man and his children are finding it hard to earn each rupee.

സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ വളരെക്കുറേയോളമുള്ള നീക്കങ്ങളോടുകൂടി നേടിയെടുത്തതാണ് കമ്മ്യൂട്ടേഷൻ ഒഫ് പെൻഷൻ. ഇതിന്റെ കുറച്ചുകാലം മുൻപ് വരെയുള്ള രൂപം ഇതായിരുന്നു: സർക്കാർ ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യത്തെ 15 വർഷത്തെ മുഴുവൻ പെൻഷൻ തുകയും കൂട്ടുന്നു. എന്നിട്ട് അതിന്റെ നേരെപകുതി ഒന്നിച്ച് കൊടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വാങ്ങിക്കുന്ന ആൾക്ക് ബാക്കി ജീവിത കാലം മുഴുവൻ പകുതി പെൻഷനെ കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഇവടെ പലതരം തട്ടിപ്പുകളാണ് നടക്കുന്നത്. ഒന്നാമതായി സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് മാത്രമേ പെൻഷൻ ഉള്ളൂ എന്നതും. രണ്ടാമതായി പെൻഷൻ അയാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം മാത്രമേ കൊടുക്കേണ്ടതുള്ളൂ എന്നതും. ഇവിടെ 15 വർഷത്തെ പെൻഷൻ യാതൊരു ലക്കുംലഭാനുമില്ലാതെ ഒരു നിസ്സാരം വരുന്ന ജനവിഭാഗത്തിന് നല്കുകയാണ്. മൂന്നാമതായി ഈ പണം സർക്കാർ ഖജനാവിൽ നിന്നാണ് എടുക്കുന്നത്. ഈ പണം, ഇവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾക്കും, വികസനകാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അല്ലാതെ കുറെ കാട്ട് കള്ളന്മാർക്ക് ധൂർത്തടിക്കാനുള്ളതല്ല. നാലാമതായിട്ട്, ഇവിടുത്തെ സാധാരണക്കാരനും മക്കൾക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥരോടും അവരുടെ മക്കളോടും സാമ്പത്തികമായി കിടപിടിക്കാൻ ഒന്നും തന്നെ ലഭിക്കുന്നില്ല. കാരണം, സാധാരണക്കാരനും മക്കളും, ഒരു രൂപ നേടാൻ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കൈയിൽ പണം വന്ന് നിറയുകയാണ്.

Now this is the first part of this Commutation Nonsense. What comes next is more criminal. Earlier, it was found that most retired persons used to die before their 65th year. Now with more funds at their command, their retired life is still a fantastic time, with them living life as feudal lords. Very few were dieing even much after their 65th year. Now,

they had commuted only their 15 years pension. Why should they get only half pension after that 15 years. This was felt more, as they found many who had not opted for commutation enjoying full pension, while they got only half. The government employees make rules here. They changed rules. Now, if you commute your pension, after 15 years, you get full pension after the 15 years. Now, how may common citizens here know of commutation and all this later developments? I am sure most of the people do not have any idea what they are paying their own public servants. Whose is in charge? Who is allowing all this? Under whose authority?

കമ്മ്യൂട്ടേഷൻ എന്ന ശുദ്ധ ബോഷ്ക്കത്തരത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യഭാഗം ഇതാണ്. അടുത്തതായി വരുന്നത് കൂടുതൽ ദുഷ്ടതയുള്ളതാണ്. പെൻഷൻ പറ്റിയവർ 65 വയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും പണ്ട് കാലങ്ങളിൽ മരണമടയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അമിതമായ സമ്പത്ത് വന്നപ്പോൾ അപൂർവ്വമായി ഈ മരണമടയ്ക്ക് അപ്പോഴാണ് അവർക്ക് വന്ന ഒരുനഷ്ടം തേക്കുകയും അവർ ബോധവാന്മാരായത്. ഇനിയുള്ള ജീവിത കാലം അത്രയും പകുതിയേ പെൻഷനുള്ളൂ. കമ്മ്യൂട്ടേഷൻ എടുക്കാത്തവരെക്കാണുമ്പോൾ, ഇത് കൂടുതൽ അവരെ അലട്ടി. സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെല്ല നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. അവർക്ക് അത് മാറ്റാം. അവർക്ക് മാറ്റി. ഇന്ന് കമ്മ്യൂട്ടേഷൻ ചെയ്യാം. 15 വർഷത്തിന് ശേഷം വീണ്ടും പെൻഷൻ തിരിച്ച് പഴയപടി അവർക്ക് കിട്ടുന്നു. സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ എത്ര പേർക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ച് അറിയാം. അതാണ് ഇവിടെ നാഥനായിട്ടുള്ളത്? ഇത് ഒരു നാഥനില്ലാക്കളരിയാണോ? അതാണ് ഈ കൊള്ളക്കെല്ലാം അനുവാദം നൽകുന്നത്? എവിടുന്ന് കിട്ടി ഈ അധികാരം?

I have seen many women working in very tragic circumstances, breaking stones, with their children tied in a bundle on their shoulders. What have they got from their government? Nothing. Is this an essential component of the freedom we are celebrating every year?

സ്വന്തം കുട്ടികളെ ചുമലിൽ ഒരു ഭാഗ്ഗന്തിൽ കെട്ടിയിട്ട് കൊണ്ട്, കല്ലു പൊട്ടിച്ച് ജീവിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഒന്നും തന്നെയില്ല. ഇതാണോ നാം നേടിയെന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര?

The next item: Go to a bank and seek a loan. If you are a government employee, well loans for almost everything, starting from refrigerator, computer and other small gadgetry to even building houses is available. This is the security that the fabulous pay and perks given to the public servant comes as fringe benefits. The sharp difference in attitude to an ordinary man over here, who is actually in more need for funds, is visible to anyone who has dared to approach a bank. In many cases, it may be said that most of banks simply exist for the benefit of the government employee and his dependants. The banks also find them as attractive customers, who come with solid security.

അടുത്ത കാര്യം. ഒരു ബാങ്കിൽ ചെന്ന് ഒരു ലോണിന് ശ്രമിച്ചുനോക്കൂ. നിങ്ങൾ ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനാണോ, എങ്കിൽ ഫ്രീഡ്ജ്, കമ്പ്യൂട്ടർ, തുടങ്ങി എല്ലാവിധ സാധനങ്ങൾക്കും ലോൺ റഡി. ഇതാണ് അസാമാന്യമായ ശമ്പളവും മറ്റു ആനുകൂല്യങ്ങളും അമിതമായ സകുറിറ്റിയായി ഇവർക്ക് വന്ന് ഭവിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതേആവശ്യത്തിനായി ബാങ്കിനെ സമീപിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ഒരു സാധാരണക്കാരന് കിട്ടുന്നതോ, തികച്ചും വിപരീതമായ അനുഭവവുമാണ്. പലപ്പോഴും ഇവിടെയുള്ള ബാങ്കുകളും, സർക്കാർ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള മറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളും നില കൊള്ളുന്നത് തികച്ചും സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടേയും

അവരുടെ ആശ്രിതരുടേയും മാത്രം കാര്യം നോക്കാനാണ് എന്ന് തോന്നും. മാത്രവുമല്ല, ബാങ്കുകൾക്കും ഇക്കൂട്ടരെ വളരെ സുരക്ഷിതരായ ഉപഭോക്താക്കളായും കാണാൻ കഴിയും.

Many years ago, I did a minor enquiry on the type of students who reach professional colleges like Medical, and Engineering. At that time, engineering seat was also a prized one, not like now when it has reached standards of sheer immensity. I found that most of the students were the children of government employees. When I was taking English classes, I found the children of government employees, even peons, were better dressed, more confident, better fed, and also with better career possibilities. The children of others, especially of the working class, were simply bearing a lot inferiority complexes, and along with the burden of their lower financial status and lower level Malayalam words.

പണ്ടെതിക്കൽ വെറുതേയൊന്ന് നിരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ കണ്ടത് മെഡിക്കൽ കോളേജുകളിലും, മറ്റ് പ്രൊഫഷണൽ കോളേജുകളിലും, ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ മക്കളാണ്. മാത്രവുമല്ല സമൂഹത്തിൽ മറ്റ് തൊഴിലുകാരെ അപേക്ഷിച്ച് ഇക്കൂട്ടരുടെ മക്കളാണ് വസ്ത്രധാരണത്തിലും വളർച്ചയിലും ആത്മവിശ്വാസത്തിലും മുന്നിൽ. ഇക്കൂട്ടർക്കായിരുന്നു എല്ലാവിധ ഉയർന്ന തൊഴിൽ സാധ്യതകളും. സാധാരണക്കാരന്റെ മക്കൾ മിക്കപ്പോഴും ഈപ്പുറത്തുകാര്യങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ പിൻപന്തിയിലാണ്.

Government employees are posted to seek to the welfare of the people and for making them better. Here what we find is that they have cornered almost all the funds, amenities, and resources of the nation.

സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ ഇവിടെ പോസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ജനങ്ങളുടെ സൗകര്യങ്ങൾ നോക്കാനാണ്. എന്നാൽ ഇക്കൂട്ടർ ഇന്ന് ഇവിടെയുള്ള എല്ലാവിധ സമ്പത്തുകളും സൗകര്യങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

Now, let me come to a very important part of our social living condition. The people of this state are using the Malayalam as their native language. This language has a lot negative aspects. This is actually an aspect of almost all Indian languages, as well as of most world languages other than certain languages like English.

ഇനി നമ്മുടെ സാമൂഹികഘടനയിലെ കാതലായ കാര്യം പറയട്ടെ. ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ ജനങ്ങൾ മലയാള ഭാഷയാണ് ആശയവിനിമയത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ ഭാഷയിൽ ഒട്ടനവധി നിഷേധാത്മകമായ കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതേ നിഷേധാത്മകമായ കാര്യങ്ങൾ ലോകത്തിലെ മറ്റ് പല ഭാഷകളിലും ഉണ്ട്. ഇങ്ഗ്ലീഷ് പോലുള്ള കുറച്ച് ഭാഷകളിൽ ഇവയില്ല.

Our languages are very feudal in nature. Many words like 'you, he, she, his, hers, their', and immense connected words come with a variety of terms, each signifying differing social status. Each word also, contains codes that limit a person's social limits, and other parameters of freedom.

നമ്മുടെ മിക്കവാറും എല്ലാ ദേശീയഭാഷകളും ജന്മി-കൂടിയായ (ഫ്യൂഡൽ) സ്വഭാവം ഉള്ളവയാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷകളിലെ നീ, അവൻ, അവൾ, അവന്റെ, തുടങ്ങി ഒട്ടനവധി വാക്കുകൾ വ്യത്യസ്ത സാമൂഹിക നിലവാരം, വയസ്സ്, തൊഴിൽ, മാനസികഭാവം, തുടങ്ങി പല കാര്യങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പലരുപത്തിൽ മാറുന്നു. ഈ ഒരോ വാക്കുകളും അതീവ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മാനസിക ഇഫക്റ്റുകൾ മനുഷ്യനിലും സമൂഹത്തിലും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഓരോ വാക്കിലും ഒരുമനുഷ്യന്റെ സാമൂഹിക അതിരുകളും, പരിമിതികളും, സൃഷ്ടിക്കുന്ന കോഡുകൾ ഉണ്ട്.

Now, what has been noticed is that in our state (and also in our nation), all the superior words are now in the custody of the government employees. In Kerala, the situation is much worse than in many other states.

ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യം നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ (രാഷ്ട്രത്തിലും) ഭാഷയിലെ എല്ലാ ഉയർന്ന വാക്കുകളും ഇന്ന് സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. താഴെ കിടയിലുള്ള വാക്കുകൾ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും. പല വടക്കിനിത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളേയും അപേക്ഷിച്ച്, ഇക്കാര്യത്തിൽ കേരളത്തിലെ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ നിലവാരം വളരെ പരിതാപകരമാണ്.

Earlier in the Malabar district of the erstwhile Madras state, the word 'ningal' was one of polite dignity, to be used in formal interaction, and also to government employees. When the Kerala state was formed, by amalgamating Malabar with Travancore-Cochin State, there was a sea-change in the social scenario. Travancore-Cochin state was still carrying on the encumbrances of its Monarchical social systems. In this area, the liberal social attitude brought in by the British administration in Malabar was absent. Instead a sort of *bowing to royalty* culture was prevalent. From here, a lot of intense feudal inputs entered the already *feudal-content-loaded* Malayalam of Malabar. Now, a very funny, yet terribly degrading communication system has come into practise and prevalence.

ബുട്ടിപ്പുകാരുടെ കാലത്ത് മലബാർ, മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. മലബാറിലെ മലയാളത്തിൽ *നിങ്ങൾ* എന്നവാക്ക് മാനുഷമായ സംബോധനാ പ്രയോഗമായിരുന്നു. സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരോടും ഈ വാക്ക് തന്നെയായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ മലബാറിനെ തിരു-കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളോട് കൂട്ടിച്ചേർത്ത് കേരളം ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ സാമൂഹ്യ-സംബോധനാ രീതികളിൽ കാര്യമായ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. തിരു-കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. അവിടെയുള്ള രീതികൾ മുഴുവൻ തന്നെ രാജഭക്തിയുടേയും അതോടനുബന്ധിച്ച മറ്റ് കീഴ്വഴക്കങ്ങളുടേയും ആയിരുന്നു. ബുട്ടിഷ് ഭരണകാലത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായ ജനാധിപത്യ രീതികളൊന്നും തന്നെ തിരു-കൊച്ചി പ്രദേശങ്ങളിൽ ഏരിയയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പകരം, ഉയർന്നവരോട് അമിതവും വ്യാജവുമായ ബഹുമാനങ്ങൾ കാട്ടി കാര്യം സാധിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഇവിടെ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് വന്ന സംബോധനാ രീതി. കേരളപ്പിറവിയോട്കൂടി ഇങ്ങനെയുള്ള പലതരം സംബോധനാ രീതികളും മലബാറിലെ ഉയർന്ന നിലവാരങ്ങളിലും വന്ന് ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്.

No government official can be addressed with a 'ningal', they have to be called 'Sar'. They can address the ordinary public with a 'ningal' or a 'nee'. What this forebodes is a very, very dangerous situation. For, as it is government officials are loaded with exquisite preivilages, along with this comes the ancient feudal positioning that they are now claiming in language. Actually, in any civilised nation, the government official should naturally address the public with a 'Sir'.

ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനേയും, *നിങ്ങൾ* എന്നവാക്ക് കൊണ്ട് സംബോധന ചെയ്തുകൂട. *സാർ* എന്നേ സംബോധന ചെയ്തുകൂട. സാധാരണക്കാരനെ ഇക്കൂട്ടർ *നിങ്ങൾ* എന്നോ, *നീ* എന്നോ സംബോധന ചെയ്യുന്നു. ഇത് അപകടകരമായ ഒരു അവസ്ഥയിലേക്കാണ് നമ്മെയെത്തിക്കുന്നത്. കാരണം, സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ സാമൂഹികമായ ഔന്നിത്യവും അധികാരവും സമ്പത്തും കൈക്കലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പോരാത്തതിന് ഭാഷയിലെ ഔന്നിത്യവും അവർക്കാണ്. അവരോട് സാധാരണക്കാരന് സ്വന്തം മാനുഷനിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് സംസാരിക്കാനോ വാദിക്കാനോ ആവാത്ത അവസ്ഥ വന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

Now, what is a government official's grade? Under the British instituted public services, the clerks are just to do the inner office work. Now they have taken over decision making. This would have been okay if the persons concerned were with enough calibre. It may be found that most government clerks are of very meagre knowledge, information and also very much lacking in English. The third factor has a terrible input, in that a person who does not know English, can imagine society in a very feudal manner. This person will naturally believe that he and his fellow government officials are superior beings; thus being the words they possess in Malayalam terminology.

ഇനി ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ നിലവാരം എന്താണ് എന്ന് നോക്കാം. ബുട്ടിഷ് ഭരണ സംവിധാനത്തിൽ, ഓഫീസർ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പണിചെയ്യുക എന്നതാണ് ക്ലർക്ക്മാരുടെ ജോലി. തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാനോ ജനങ്ങളുടെമേൽ അധികാരം കാട്ടാനോ അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്ന് അവരുടെ ഭാവം തന്നെ മാറിയിരിക്കുകയാണ്. സ്വന്തമായി ജനങ്ങളോട് ഇടപെട്ട് അവരെ പലവട്ടം നടത്തിക്കാൻ ഇക്കൂട്ടർക്ക് ആവും. പോരാത്തതിന് മിക്കവാറും ക്ലർക്ക്മാർക്ക് വിവരം (അവരുടെ വകുപ്പിലെക്കാര്യങ്ങളിൽപ്പോലും), വളരെ വളരെക്കുറവാണ്. അതിനുമപ്പുറം ഇവർക്ക് ഇങ്ഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനവും വളരെ പരിമിതമാണ്. ഇതാണ് ഇക്കൂട്ടത്തിൽ വച്ച് ഏറ്റവും കഠിനമായിട്ടുള്ളത്. കാരണം മലയാളത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തെ തികച്ചും ജന്മി-അടിയാൻ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തിൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഉദ്യോഗസ്ഥർ രാജപദവിയുള്ളവരാണെന്നും സാധാരണക്കാർ അവരുടെ കൂലിക്കാരുമാണ് എന്ന മാനസികരോഗം ഇവർക്ക് പെട്ടെന്ന് പടികൂടും. കാരണം മലയാള ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ അങ്ങിനെയുള്ളവയാണല്ലോ.

Actually the so-called officer class in the government is only the IAS, IPS and such others. Here again, with the end of the 1970s, English standard was removed, so that a person with very meagre knowledge in English can become an IAS or IPS official. These persons really carry the very feudal mental mood that was literally removed with the coming of English. Beyond all this, the very Civil Service Exam is a very mediocre exam, which does not sieve and collect quality persons, but just persons who can mug up a lot of textbook information from standard textbooks.

യഥാർത്ഥത്തിൽ സർക്കാർ ഓഫീസർമാർ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടേണ്ടവർ IAS, IPS തുടങ്ങിയവർ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഇവരുടെ ഇടയിൽ പലനിലവാരത്തകർച്ചകളും വന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 1970 കളുടെ അവസാനത്തോടെ ഇങ്ഗ്ലീഷിന്റെ പ്രാധാന്യം IAS പരീക്ഷയിൽ നിന്നും അപ്രത്യക്ഷമായി. അതോടെ ഇങ്ഗ്ലീഷിൽ വെറും തൂച്ഛമായ വിവരമുള്ളവരും IASകാരായി. ഇങ്ഗ്ലീഷ് വന്ന് തുടച്ചുമാറ്റിയ ഫ്യൂഡൽ ഭാവങ്ങൾ അതോടെ ഭരണത്തിന്റെ ഉന്നതങ്ങളിൽ വീണ്ടും തിരിച്ചെത്തി. മാത്രവുമല്ല, ഇന്നുള്ള സിവിൽ സേർവിസ് പരീക്ഷ തന്നെ തീരെ നിലവാരം ഇല്ലാത്തതാണ്. ക്വാളിറ്റിയുള്ള ആളുകളെ അതിന് അരിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഈ പരീക്ഷയ്ക്ക് ആകെ ചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന കൂറേ പാഠ്യസ്തകങ്ങൾ മനഃപ്പാഠമാക്കാനും അവ കടലാസിൽ എഴുതാനും കഴിവുള്ളവരെ കണ്ടുപിടിക്കലാണ്.

Now, I need to bring into focus another feature about our bureaucracy. That is, they all want intimidating words as their designation, so that ordinary people can be demanded to give more respect.

ഇനി നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥവർഗ്ഗത്തിന്റെ മറ്റൊരു സവിശേഷത കൂടി സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. അവർക്കെല്ലാം തന്നെ മനുഷ്യനെ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനപ്പേരുകൾ വേണം. അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിലെ ആളുകളുടെ ബഹുമാനം കിട്ടുകയുള്ളൂ.

കാരണം, ബഹുമാനം കിട്ടാൻ ഉതകുന്ന യാതൊരു കാര്യവും അവരിൽ അശേഷം ഇല്ല.

I can give a beautiful story that happened. When the British were ruling India, the land Registration department, in each state, was a very significant one. It was one of the main revenue accruing departments in the country. The head was known as the Inspector General of Registration. Since, the departure of the British, its significance has come down, and the IG is very much below the whole cadre of Indian Administrative Service officers. Yet, as the title of a head of a department, and because of its striking quality, it was used by the incumbents with ample pomp and pageantry.

സംഭവിച്ച സുന്ദരമായ ഒരു കഥ ഇവിടെപ്പറയാം. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഭരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഇവിടെയുള്ള സർക്കാർ വകുപ്പുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു റജിസ്ട്രേഷൻ വകുപ്പ്. സർക്കാരിന് വരുമാനം നൽകിയിരുന്ന വകുപ്പുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു ഈ വകുപ്പ്. ഈ വകുപ്പിന്റെ തലവൻ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ എന്ന സ്ഥാനമായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാർ പോയതോടുകൂടി ഈ വകുപ്പിന്റെ പ്രാധാന്യം ഒട്ട് മുക്കാലും അപ്രത്യക്ഷമായി. ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ ഓഫ് റജിസ്ട്രേഷൻ IAS കാര്യമേതിനേക്കാൾ താഴെവരുന്ന പോസ്റ്റാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ എന്ന പേരിന് വളരെ ഘനഗാംഭീര്യമാണ്. കേട്ടാൽ ജനം ഞെട്ടും. ഈ സ്ഥാനത്ത് ജോലിചെയ്ത പലരും, ഈ പേര് വളരെ വിദഗ്ദ്ധമായി ഉപയോഗിച്ച് സായുജ്യം നേടിയിട്ടുണ്ട്.

Now, during the British times, below the rank of the IG were the District Registrars. They were one in each district of the state. It so happened that the scheming bureaucrats in this department were very visibly discussing the possibility of getting more promotion opportunities, and someone suggested the need to have some official grade between the IG and the District Registrars. Actually, not for any need, but just for the heck of it, and also to improve the chance for promotion. What the bureaucrats need, they can get, for they do both the conspiring as well as its execution. One *Zonal Inspector* post was initiated in Trivandrum, the headquarters of Kerala State.

ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കാലത്ത് ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലിന് താഴെ വരുന്നതാണ് ജില്ലാ റജിസ്ട്രാർമാർ. ഓരോ ജില്ലയിലും ഒരാൾ വീതം. ഈ എണ്ണക്കുറവ് പ്രമോഷനെ കാര്യമായി ബാധിച്ചിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും ചെയ്ത് കുറേ ഉദ്യോഗക്കയറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ഇക്കൂട്ടർ സ്ഥിരോത്സാഹത്തിലായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെയാണ് ആരോ ഒരാൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലിനും ജില്ലാ റജിസ്ട്രാറിനുമിടയിൽ ഒരു പോസ്റ്റുകൊണ്ട് വന്നാൽ പ്രമോഷൻ സാധ്യതകൾ കൂട്ടാൻ ഉതകുമെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് വേണ്ടതെന്തും അവർക്ക് നേടാൻ എളുപ്പമാണ്. കാരണം ഗുഡ്വോലായും നടപ്പിലാക്കലും അവർതന്നെ ചെയ്യുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു സോണൽ ഇൻസ്പെക്ടർ പോസ്റ്റ് അങ്ങിനെ വന്നു.

Now, one promotion chance was increased. But then there are others who are left out. So, again, conspiracy, and then execution. Three more posts were created after officially dividing the tiny state into three zones. Now, what

happens? All the four officials need separate office, official vehicles, official phones, peons, lower division clerks, upper division clerks, superintendents and whole lot of other paraphernalia. Earlier a paper forwarded to the IG went straight to him, from the lower levels. Now, a lot of nitwits would sit over it to *study*, and wrap it in a vicious red tape.

അങ്ങിനെ ഒരാൾക്ക് പ്രമോഷൻ ലഭിച്ചു. പക്ഷേ ഗുഡ്വോലായനയിൽ പങ്കെടുത്ത മറ്റുള്ളവർക്ക് യാതൊരു മാറ്റവും സംഭവിച്ചില്ല. വീണ്ടും ഗുഡ്വോലായനയും നടപ്പിലാക്കലും. ഈ ചെറിയ സംസ്ഥാനത്തെ മൂന്ന് സോണായി തിരിച്ച് മൂന്ന് പോസ്റ്റുകൾ കൂടി സ്രീഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ മൂന്നും ഒന്നും നാല് സോണൽ ഇൻസ്പെക്ടർമാർ. ഇനി എന്ത്? നാല് പേർക്കും നാല് ഓഫീസ്. സർക്കാർ വാഹനം, ഓഫീസ് ഫോൺ, ലോവർ ഡിവിഷൻ ക്ലർക്ക്മാർ, അപ്പർ ഡിവിഷൻ ക്ലർക്ക്മാർ, സൂപ്രണ്ട്മാർ, പ്യൂണുകൾ, അങ്ങിനെ അനവധി കാര്യങ്ങൾ. ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എന്ത് മാറ്റം സംഭവിച്ചു? ഇനിയപ്പോൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലിന് എന്തെങ്ങനെ ഒരു കടലാസ്, ഓഫീസ് കൂടെ കടന്ന് താഴെനിന്ന് ലോവർ ഡിവിഷൻ ക്ലർക്കിൽ നിന്ന് തുടങ്ങി കുറേ ഭോഷ്കെന്മാരിലൂടെക്കടന്ന് വേണം എത്താൻ.

Now, so far so good. Yet, still a nagging feeling of a lingering doubt and misgiving. As I heard one bureaucrat saying, "The word *Zonal Inspector* sounds like the old *Sanitary Inspectors*". During the British times, there was an Inspector from the Municipality, who would come and check all the latrines, both private as well as public, for any incidence of lack of neatness, which may give cause for infection and epidemic.

ഇത്രത്തോളം നല്ലത്. എന്നാൽ, ഇനിയും ഒരുവിഷമം. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറയുന്നത് കേട്ടു, ഈ സോണൽ ഇൻസ്പെക്ടർ എന്ന് പറയുമ്പോൾ പണ്ടത്തെ സാനിറ്ററി ഇൻസ്പെക്ടറെയാണ് ഓർമ്മവരുന്നത് എന്ന്. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണസമയത്ത് പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലെയും, വീടുകളിലേയും, ടോയ്ലറ്റുകളുടെ വൃത്തിപരിശോധിക്കാൻ നിയോഗിച്ചവരായിരുന്നു ഇക്കൂട്ടർ.

So, again conspiracy, and then execution. The name *Zonal Inspector* was changed to *Deputy Inspector General*. Now, it is very formidable title. Everyone is impressed, even though the incumbent may have the sneaky looks of a dacoit.

വീണ്ടും ഗുഡ്വോലായനയും, നടപ്പിലാക്കലും. സോണൽ ഇൻസ്പെക്ടർ എന്ന പേർമാറ്റി ഡപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ എന്നാക്കി. ഇപ്പോൾ ഇത് ഒരു ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന പേരായി. എല്ലാരും ഒന്ന് ഞെട്ടും. മാത്രവുമല്ല, വളരെ ശ്രദ്ധയും ആകർഷിക്കും.

The reader may bear in mind, that all these manoeuvres were just for the ego satiation of the bureaucrats, though the extravagant higher expenses it incurs are taken from the public coffers.

ഇവിടെ വായനക്കാരൻ ഓർക്കേണ്ടത് ഇവിടെനടന്ന അത്രയും കരുനീക്കങ്ങളും, കുറച്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ദുരഭിമാനം കാക്കാൻ മാത്രമായിരുന്നു. ഇതിന് വരുന്ന എല്ലാ അധികച്ചിലകളും പൊതുഘടനാവിൽ നിന്നും, യാതൊരു കൂസലുമില്ലാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

Now I have used the word 'Sanitary Inspectors'. Actually during the British times, they were a very junior grade public servants, who were to inspect

both public as well as private toilets and see that they are well kept. I do not hear of 'Sanitary Inspectors' nowadays. Has this post been abolished? Or is it that they have changed their title and cunningly become some other inspectors? Who is in charge of Public Toilets? As it is there are no public convenience places in most towns. Is it because these officials actively see that these things do not exist, as a means to relieve themselves of proclaimed duty?

സാനിറ്ററി ഇൻസ്പെക്ടർ എന്ന വാക്ക് ഈ ലേഖനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ്യൂട്ടിഷ് കാലഘട്ടത്തിൽ പബ്ലിക് ടോയിലറ്റുകളും, സ്വകാര്യ ഭവനങ്ങളിലെ ടോയിലറ്റുകളും വൃത്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ പരിശോധിക്കാൻ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു ഇക്കൂട്ടർ. ഇക്കാലങ്ങളിൽ ഇക്കൂട്ടരെക്കുറിച്ച് കേൾക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇന്ന് ഈ പോസ്റ്റേയില്ലേ? അതോ, ഇവരുടെ പേരും മാറ്റി ഇവർ മറ്റ് വല്ല ഇൻസ്പെക്ടർമാരും ആയോ? ഇന്ന് പബ്ലിക് ടോയിലറ്റുകൾ ആരാണ് പരിശോധിക്കുന്നത്? വാസ്തവത്തിൽ മിക്ക പട്ടണങ്ങളിലും പബ്ലിക് ടോയിലറ്റുകൾ ഇല്ലതന്നെ. ഇതിന്റെ കാരണം, ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഇത് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നത് കൊണ്ടാണോ?

With the coming of independence, who got freedom? The so-called freedom was only for the bureaucrats.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വരവോടെ ആർ സ്വാതന്ത്രരായി? ഇവിടെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥ വർഗ്ഗം.

It has been found that many Taluk level posts like Taluk Sales Tax officer, Taluk Agriculture Officer etc. are now renamed as Assistant Commissioner and Assistant Director etc. What good does it do for the general public, is a moot question. For, the public pays for service, not of having persons to respect, and bow to. The more terrible is the title, the more terrible is the behaviour of low grade bureaucrats who don these titles.

എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥരും, അവരവരുടെ പേരുകൾ മാറ്റുകയാണ്. താലൂക്ക് നിലയിലുള്ള താലൂക്ക് സെയിന്റ് ടാക്സ് ഓഫീസർ, താലൂക്ക് ആഗ്രികൾച്ചർ ഓഫീസർ, തുടങ്ങിയവർ അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർമാരും, അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർമാരും മായി മാറുകയായി. ഇതുകൊണ്ടൊക്കെ ജനങ്ങൾക്ക് എന്താണ് ഗുണം എന്ന ചോദ്യം അവശേഷിക്കുന്നു. ഇവിടെ ജനങ്ങൾ ശമ്പളം നൽകുന്നത് ബഹുമാനിക്കാനും കുന്നിയുവാനും കുറേപ്പേരെക്കിട്ടാനല്ല. മറിച്ച് ഇരുന്ന് പണിയെടുക്കുവാനാണ്. താഴേക്കിടയിലെ കറേ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ തൊഴിൽപ്പേരുകൾ ഇങ്ങനെ കഠിനമാക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ദുരഭിമാനം അധികരിക്കുകയും പെരുമാറ്റം ദുഷിച്ചതുകൊണ്ടുമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

Now let us see the Police. Policemen and women should be persons of very good quality and English knowledge. For they are to possess very great responsibilities and powers to deal in emergencies. Otherwise it the common man who is going to suffer. The police constable now in India, is actually designated as a 'sipai' or peon. The type of persons who are taken as constables are also of this mental grade. They are treated in this level by their senior officials. Yet, these are the very persons who are to question and interact with the common man. Imagine the plight of the common man in India, when he is communicated to as 'nee', 'avan', 'aval' by the 'sipai' level police constable.

ഇനി നമുക്ക് പോലീസുകാരുടെ കാര്യം എടുക്കാം. പോലീസുകാർ (പുരുഷന്മാരും, വനിതകളും) നല്ല നിലവാരമുള്ളവരും, ഇങ്ഗ്ലീഷിൽ നല്ലപരിജ്ഞാനമുള്ളവരുമായിരിക്കണം. കാരണം അവർക്ക് വളരെയധികം ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഉണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ വലയും. ഇന്ത്യയിലെ പോലീസുകാരെ *സിപായി*, അഥവാ പ്യൂണ് എന്ന ജോലിപ്പേ

രിലാണ് ഗ്രെയ്ഡ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഈ തൊഴിലിൽ ചേരുന്ന മിക്കവരും ഈ നിലയിലുള്ള മാനസികാവസ്ഥ ഉള്ളവരാണ്. അവരോട് അവരുടെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഇതേ നിലയിൽ പെരുമാറുന്നു. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണ ജനങ്ങളോട് നിത്യം സംസാരിക്കേണ്ടവരാണ് ഇക്കൂട്ടർ. *നീ* യെന്നും, *അവനെ*ന്നും, മറ്റുമായ വിലക്കുറഞ്ഞ രീതിയിൽ ഇക്കൂട്ടർ സംബോധന ചെയ്യുമ്പോഴും വിശേഷിപ്പിക്കുമ്പോഴും ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ നില പരിതാപകരമായ നിലകളിലേക്ക് താഴ്ത്തപ്പെടുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ഇക്കൂട്ടർ നിലവാരം കുറഞ്ഞ പോലീസുകാരാകുമ്പോൾ.

The senior police officials also address the constable with these words. This conditioning is continued down to reach the treatment met out to the common man. In fact, the present day standard of the common Indian is much below that of the 'sipai' level police constable. If this is the so-called freedom earned by Indians, then it is a very pitiable level of freedom.

സീനിയർ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരും പോലീസ് സിപായിമാരെ ഇതേ വാക്കുകൾകൊണ്ടാണ് സംബോധന ചെയ്യുന്നത്. മുകളിലോട്ട് *സാറും*. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരന്റെ നിലവാരം ഒരു സിപായിയെക്കാളും താഴോട്ട് പോകുന്നു. ഇതാണ് ഇതുകൊണ്ട് നേടിയെടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യമെങ്കിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നത് വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരവസ്ഥയാണ്.

Every job that has to interact with the police constable and Inspector has been degraded. They can only address a person with a 'nee' and refer with a 'avan' and 'aval'. Imagine the quality of persons who can then function at this level of communication. It is very difficult for any man with some level of self-respect to work as a commercial driver. Only persons who can bear and like the lower level words can exists in these professions, which actually require persons of good calibre and social sense. For, automobiles are powerful machines that require such persons to manoeuvre them through the busy roads and complex traffic designs and requirements.

പോലീസുകാരോട് ഇടപഴകേണ്ടുന്ന എല്ലാ തൊഴിലുകളും തരംതാഴുകയാണ്. കാരണം അവർക്ക് ആളുകളെ *നീ* യെന്ന് സംബോധനചെയ്യാനും, *അവൻ*, *അവൾ* എന്നൊക്കെ വിശേഷിപ്പിക്കാനും മാത്രമേ ആവുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെയുള്ള സാമൂഹിക നിലയിലേക്ക് തരംതാണ്ട് ജീവിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ മാനസിക നിലവാരത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ. ഒരു മാനുനായ മനുഷ്യന് ഒരു ടാക്സി ഡ്രൈവറോ മറ്റോ ആയി തൊഴിൽ ചെയ്ത് ജീവിക്കാൻ വളരെ മനഃപ്രയാസം നേരിടും. തരംതാണ സംബോധന രീതികൾ സ്വീകരിക്കാൻ മാനസികാവസ്ഥയുള്ളവർക്ക് മാത്രം പ്രവർത്തിക്കാൻ പറ്റുന്ന നിലകളിലേക്ക് ഇങ്ങിനെ പല തൊഴിലുകളും തരംതാഴ്ന്നിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ കമേർഷ്യൽ ഡ്രൈവിങ്ങ് പോലുള്ള പലതൊഴിലുകളിലും അതീവ വിവരവും, സമാന്യ ബോധവുമുള്ള ആളുകളെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ളവർ ഒരു കാരണവശാലും ഇത്യാദി തൊഴിലുകളിൽ വരാൻ ധൈര്യപ്പെടില്ല.

When talking about police, there is another very important matter to be discussed here. This is the fact that no policeman has been given the right to beat any citizen of this nation by any constitutions, or statutory law; they can only use force when anyone with criminal intentions are resisting arrest. They have no right to beat or to use abusive words, or for that matter such degrading words like 'nee' etc. to a citizen of this nation. If this is allowable, then there is no meaning in claiming that we are a free nation of persons with individuality.

പോലീസിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ മറ്റൊന്ന് കൂടിപ്പറയാനാണ്. പോലീസുകാർക്ക് ആരേയും അടിക്കുവാനോ, അസഭ്യം

പറയാനോ അവകാശമില്ല. അതിന് യാതൊരു ഭരണഘടനയോ നിയമമോ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഈ നാട്ടിലെ ഒരു സ്വതന്ത്ര പൗരനെ നീ യെന്ന് സംബോധന ചെയ്യാനോ അവകാശമില്ല. ഇതൊക്കെ അനുവദിക്കാമെങ്കിൽ, നമ്മൾ വ്യക്തിത്വമുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്ര ജനതയാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതിൽ യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ല.

Here what is to be understood is that the policemen beat and use abusive manners just because they are not having the calibre to use higher level of interaction and techniques of investigation. Then the natural question comes of how they can interact in English with the citizens here, when the citizens themselves do not know English. This brings us to a most interesting fact about Indian Educators. These so-called shallow experts were very keen that only their children should learn English. It was in their narrow interest to see that the children of the common Indian is not getting access to proper English. This very mentality is a common feature of many prominent Indians, who do not want to share any advantage they have with other Indians. What they fear is that if the other Indians are allowed to learn English, they and their children would naturally lose the respect that they were claiming from other Indians. This very negative mentality itself has brought many curses on our nation.

ഇവിടെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്നത് പോലീസുകാർ അടിക്കുകയും അസഭ്യം പറയുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഏറ്റവും മിതമായ അർത്ഥം അവർക്ക് ഉയർന്ന രീതിയിലുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങളും അന്വേഷണമാർഗ്ഗങ്ങളും അറിയില്ലാ എന്നാണ്. ഇവിടെ തികച്ചും ന്യായമായ ഒരു ചോദ്യം ഉദിക്കും. ജനങ്ങൾക്ക് തന്നെ ഇങ്ഗ്ലീഷും അതിലേ സരളമായ പെരുമാറ്റരീതികളും അറിയാതിരിക്കെ എങ്ങനെയാണ് പോലീസുകാർ അവരോട് ഈ ഭാഷയിലും അതിലെ ലോലരീതികളിലും പെരുമാറുക? ഈ ചോദ്യം നമ്മെ ഇന്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസ വിദഗ്ദ്ധരെക്കുറിച്ചുള്ള വളരെ കഠിനമായ ഒരു സത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കും. ഈ പൊങ്ങച്ചക്കാർ അവരവരുടെ കുട്ടികൾ മാത്രം ഇങ്ഗ്ലീഷ് പഠിക്കണം എന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ നാട്ടിലെ മറ്റുള്ളവരുടെ കുട്ടികൾ ഇങ്ഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നത് അവരവർക്കും ഈ നാട്ടിനും നല്ലതല്ല എന്ന് വരെ അവർ കണ്ട് പിടിച്ചു. ഈ മാനസികാവസ്ഥ ഇന്ത്യയിലെ പല ഉയർന്നവർക്കും ഉണ്ട്. അവരുടെ ഏറ്റവും വലിയപേടി മറ്റ് ഇന്ത്യക്കാർ ഇങ്ഗ്ലീഷ് പഠിച്ചാൽ തങ്ങളോടും പിന്നീട് തങ്ങളുടെ മക്കളോടും ഉള്ള ഇവരുടെ ബഹുമാനം പോയ്പ്പോകും എന്നാണ്. ഈ മാനോഭാവം ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ശാപമായി യുഗങ്ങളായിത്തുടരുന്നു.

What is urgently required is that the common man should be given the opportunity to learn good quality English; not the one that is now being taught in both government as well as private schools in our nation. Let him then judge for himself if English is good for him or not; let not other cunning rascals take this decision.

ഇന്ന് ഏറ്റവും ആവശ്യം ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരന് നല്ല നിലവാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാൻ അവസരം ഉണ്ടാക്കുകയെന്നതാണ്. ഇന്ന് സർക്കാർ വിദ്യാലയങ്ങളിലും, സ്വകാര്യ ഇങ്ഗ്ലീഷ് മീഡിയം വിദ്യാലയങ്ങളിലും പഠിപ്പിക്കുന്ന *കുലി* ഇങ്ഗ്ലീഷല്ല വേണ്ടത്. പകരം ഇങ്ഗ്ലീഷിന്റെ സാമൂഹിക തത്വശാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഇങ്ഗ്ലീഷ്. എന്നിട്ട് ഈ നാട്ടുകാരൻ തന്നെ തീരുമാനിക്കട്ടെ, ഇങ്ഗ്ലീഷ് നല്ലതോ അല്ലയോ എന്ന്. അല്ലാതെ പൊള്ളയായ വിവരവും കൊണ്ട് നടക്കുന്ന വിദഗ്ദ്ധരുടെ വാക്കല്ല ഇവിടെ ആവശ്യം.

There are immense things more to be said. It can be done later. Here may I conclude, with just one more factor. It is about the level of corruption that has become common in all government offices. It needs to be stopped immediately. Otherwise within a matter of few years, almost all wealth will be in the hands of a few government retired persons, and

their offspring. The effect of this when combined with a feudal language can be imagined. They and their children will be using the feudal words of 'nee' etc. to the common man's children, and then it will be back to pre-British times, when the feudal classes used these words to control and suppress those under them. And the common man would find it increasingly difficult to debate or talk back, or argue with the higher, dacoit classes.

പല കാര്യങ്ങൾ കൂടിപ്പറയാനുണ്ട്. ഇപ്പോഴതിന് അവസരമില്ല. ഉപസംഹരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരുകാര്യം കൂടി പറയട്ടെ. സർക്കാർ ഓഫീസുകളിൽ നടമാടുന്ന അഴിമതിയേക്കുറിച്ചാണ് ഇത്. ഇത് ഉടൻ തന്നെനിർത്തുകയും, സമാഹരിച്ച പണം പൊതുവജനാവിലേക്ക് പിടിച്ചെടുക്കുകയും വേണം. അല്ലെങ്കിൽ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ നാട്ടിലെ എല്ലാ സമ്പത്തും ഇക്കൂട്ടരുടേയും അവരുടെ മക്കളുടേയും കൈകളിലാകും. ഈ ധനികത്വവും ഫ്യൂഡൽ ഭാഷയും ഒത്ത് ചേരുമ്പോൾ സാധാരണക്കാരനും അവന്റെ കുട്ടികളും വെറും കന്നുകാലിക്കൂട്ടം പോലെയാകും. ഉയരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഈ കള്ളന്മാരോട് സംസാരിക്കാനേ പറ്റാത്ത ഒരു സ്ഥിതി വിശേഷം വന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

I have forgotten to mention one minor thing. That is, government servants get 13 months salary a year. For everyone else, in one year there are only 12 months. Our government doesn't know to count the number of months in a year?

ഒരു കാര്യം പറയാൻ വിട്ട് പോയി. അതായത് സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ഒരു വർഷത്തിൽ 13 മാസമാണ് ശമ്പളം. എല്ലാവർക്കും ഒരു വർഷത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് മാസമാണ് ഉള്ളത്. സർക്കാരിന് എണ്ണാൻ അറിയില്ലേ?

Victoria Institutions stands for the spread of good quality English among all citizens of this nation.

എല്ലാവരിലും നല്ലനിലവാരമുള്ള ഇങ്ഗ്ലീഷ് പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്, വിക്ടോറീഅ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസിന്റെ ലക്ഷ്യം

Before concluding, let me simply mention the **items of duty** expected from our government:

ഉപസംഹരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, സർക്കാരിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ചിലകാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ:

1. Public toilets in all towns and villages. Each sanitary inspector should be assigned a particular number of toilets for caretaking.

എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും, ഗ്രാമങ്ങളിലും, പബ്ലിക് ടോയ്ലറ്റുകൾ. ഓരോ സാനിറ്ററി ഇൻസ്പെക്ടർക്കും ഒരു പ്രത്യേക എണ്ണം ടോയ്ലറ്റുകളുടെ മേൽ നോട്ടം ഏൽപ്പിക്കണം.

2. Free school buses for the students.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സൗജന്യ ബസ്സുകൾ, സ്കൂളിലേക്കു പോകാൻ.

3. Places for relaxing and eating homemade food for all travellers, in all villages, towns and cities. These public rest houses should have good conveniences including toilets as well as good drinking water.

എല്ലാ യാത്രക്കാർക്കും വിശ്രമിക്കാനും വീട്ടിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കാനുമുള്ള ഇടങ്ങൾ, എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും, പട്ടണങ്ങളിലും, നഗരങ്ങളിലും. ഈ പൊതു സ്വത്ങ്ങളിൽ നല്ല സൗകര്യങ്ങളുള്ള ടോയ്ലറ്റുകൾ, കുടിക്കുവാനുള്ള ശുദ്ധജലം തുടങ്ങിയകാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

7. Facility for all citizens to learn good quality English; not the vernacular version of English.

എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും നല്ലനിലവാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം. മലയാള ഇംഗ്ലീഷോ, ഹിന്ദി ഇംഗ്ലീഷോ അല്ല വേണ്ടത്. യഥാർത്ഥ ഇംഗ്ലീഷ്.

8. Extract out the ill-earned bribery money from the public servant and add it to the public coffer.

പൊതുജനങ്ങളുടെ പണിക്കാർ (സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ) പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്നും കൈക്കൂലിയായും മറ്റും പറ്റിച്ചെടുത്ത സമ്പത്ത് പിടിച്ചെടുക്കണം.

9. Good quality roads.

നല്ല നിലവാരമുള്ളതും ദീർഘനാൾ നിലനിൽക്കുന്നതുമായ റോഡുകൾ.

4. Adequate number of cots and seats in public funded hospitals; along with other conveniences.

സർക്കാർ ആശുപത്രികളിൽ ആവശ്യത്തിനുള്ള കട്ടിലുകളും, ഇരിപ്പിടങ്ങളും മറ്റ് സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

5. Extremely courteous behaviour from the public servants towards the members of the public; any phone attended by the public servant from the public should be replied with a 'Sir' or its feminine word.

സർക്കാർ തൊഴിലാളികളിൽ (ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ) നിന്നും പൊതുജനങ്ങൾക്ക് മാനുഷമായ പെരുമാറ്റം നിർബന്ധമായും കിട്ടിയിരിക്കണം. ഏതൊരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനും പൊതുജനങ്ങളോട് ഫോണിൽ സംസാരിക്കുമ്പോളും, ട്രൂ എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കണം.

6. Absolute civility from the police towards the public. This may even require the dismissal of many police officials currently in office, and the posting of quality personnel.

പോലീസുകരിൽ നിന്നും പൊതുജനങ്ങളോട് തികച്ചും മര്യാദയോടുള്ള പെരുമാറ്റം. ഇത് നടപ്പിലാക്കണമെങ്കിൽ ഇന്ന് പോലീസിൽ ഉള്ള പലരെയും ഒഴിവാക്കേണ്ടിവരും. അവർക്ക് പകരം മാനുഷമായ സംഭാഷണരീതികളിൽ പ്രാവീണ്യമുള്ളവരെ പോസ്റ്റ് ചെയ്യേണ്ടതായി വരും.

10. Social security for everyone.

ഏവർക്കും സാമൂഹിക സുരക്ഷിതത്വം.

What should be stopped?

എന്താണ് നിർത്തേണ്ടത്?

1. Huge salaries and other perks being taken by the public servants.

സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥർക്ക് കൊടുക്കുന്ന അമിതമായ ശമ്പളവും, മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും.

2. Feudal behaviour of the public servants

പൊതുജനങ്ങളുടെ പണിക്കാരുടെ (സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥരുടെ) ജന്മിമാരാണെന്നുള്ളത ഭാവം.

3. Exclusive pension benefits meant only for the public servants.

സർക്കാർ പണിക്കാർക്ക് മാത്രം നൽകുന്ന പെൻഷനും മറ്റും.

The Hon'ble Chief Justice of Kerala, on the 25 of August 2011 has admitted a Writ Petition filed by the Administrator, Victoria Institutions, Deverkovil, Calicut district, Kerala with regard to Compulsory learning of Malayalam by all children in Kerala.

Of the three prayers, the Hon'ble Court did not want to go into the first contention that **Malayalam is a feudal language** that can bring in **three levels of citizenship** to the people here.

However the second contention that no person can be compelled to study anything against his or her wishes was admitted.

The third prayer that the State Government of Kerala should be ordered to provide good quality English education for the children from the weaker sections of the society was not discussed during the hearing.

Notices were sent to the Chief Secretary, Kerala Government, and to the Principle Secretary, Education department, in this regard.

Malayalam is a feudal language. It should not be imposed compulsorily on the students and people.

VED from VICTORIA INSTITUTIONS (Pennname, mainly online) has filed a Writ petition in the Honourable High Court of Kerala requesting a Writ of Mandamus ordering the Kerala State Government to stop going ahead with the Compulsory education of Malayalam in all schools of Kerala. He has further requested the Honourable High Court to order the government to form a panel of learned persons to go into the feudal features of Malayalam language, and to study its effects on the people, individuals, public officials, police behaviour, and society as a whole. Beyond that, it is also prayed that the Honourable High Court issue an order to the government to arrange for good quality English education for the children from the poorer classes.

VED from VICTORIA INSTITUTIONS (Pennname, mainly online) ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള ഹൈക്കോടിയിൽ, കേരളത്തിലെ സ്കൂളുകളിൽ മലയാള ഭാഷ നിർബന്ധമാക്കുന്ന സർക്കാർ ഓഡർ നടപ്പാക്കരുതെന്ന് കേരള സർക്കാരിന് Writ of Mandamus നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, ഒരു റിട്ട് പെറ്റീഷൻ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മലയാള ഭാഷയിലെ ഫ്യൂഡൽ, ജന്മി കുടിയാൻ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷ കോഡുകളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും, അവ ജനങ്ങളേയും, സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥരേയും, പോലീസ് പെരുമാറ്റത്തേയും, സമൂഹത്തെമുഴുവനേയും, എങ്ങിനെ ബാധിക്കുന്നു എന്ന് പഠിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരായ യാതാർത്ഥവിവരമുള്ളവരുടെ ഒരു സഘത്തെനിയോഗിക്കാനും സർക്കാരിനോട് നിർദ്ദേശം നൽകുവാനും പെറ്റീഷനിൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. മാത്രവുമല്ല, ഈ നാട്ടിലെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നിൽ നിൽക്കുന്ന വീടുകളിൽ നിന്നും വരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് നല്ല നിലവാരമുള്ള ഇങ്ഗ്ലീഷ് പഠിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ സർക്കാരിനോട് ആജ്ഞാപിക്കുവാനും, പെറ്റീഷനിൽ സവിനമായി

അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

The Writ is based on two Articles of the Constitution of India:

- **Article 14:** Right to equality: Right to equality is not inherent in Malayalam
- **Article 19:** Right to study or not to study. Anyone has the right to learn or not to learn anything. If anything is being imposed on the populace, the authorities concerned should make it clear that there is nothing negative or dangerous in that item.

ഈ റിറ്റ് പെറ്റീഷൻ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ രണ്ട് ആർട്ടിക്കിൾസ്സിനെ പ്രതിപാധിക്കുന്നു

1. **ആർട്ടിക്കിൾ 14:** പൗരന്മാരെ നിയമവും, സർക്കാരും സമരായി കാണാൻ ഉള്ള അവകാശം. മലയാളത്തിൽ ഇത് സാധ്യമല്ല.
2. **ആർട്ടിക്കിൾ 19:** ഒരു കാര്യം പഠിക്കുവാനും, പഠിക്കാതിരിക്കുവാനും ഉള്ള അവകാശം. സർക്കാർ ജനങ്ങളുടെ മേൽ എന്തെങ്കിലും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ നിഷേധാത്മകവും, അപകടകരമായിട്ടുള്ള ഒന്നും തന്നെയില്ല എന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തിയിരിക്കണം.

VED from VICTORIA INSTITUTIONS has brought the attention of the Honourable High Court to the two research papers he had written after a lifelong study on the codes inside languages. He contends that languages are software for communication. But they also have codes encrypted in them with many other features, including that of social design and human personality blueprint.

Malayalam language has codes that can split the social system into two or three different strata of levels. It can create **two or more levels of citizenship** in terms of stature, right to equality before law, right against discrimination and right to non-partisan attitude from the authorities.

His two research papers are available online for free download from: www.victoria.org.in/reality.pdf or from www.victoria.org.in

The names of the Research papers are:

- **MARCH of the EVIL EMPIRES; ENGLISH versus the FEUDAL LANGUAGES**
- **CODES of REALITY! WHAT is LANGUAGE?**

VED from VICTORIA INSTITUTIONS വളരെക്കാലമായി ഭാഷകളിലെ കോഡുകൾ കണ്ടെത്താൻ പഠനം നടത്തി എഴുതിയ രണ്ട് റിസർച്ച് പേപ്പറുകൾ കണ്ടെത്താൻ ഈ പെറ്റീഷനിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പഠനങ്ങളിൽ ഭാഷ ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള ഒരു സോഫ്റ്റ്‌വെയറാണ് എന്ന് പറയുന്നു. എന്നാൽ ഭാഷകളിൽ മറ്റ് പല കോഡുകളും കൂടി ഉൾപ്പെടുന്നു എന്നും പറയുന്നു. അവയിൽ സാമൂഹികഘടനയും, മനുഷ്യവ്യക്തിത്വ രൂപകല്പനയും ഉൾപ്പെടുന്നു.

സമൂഹത്തെ രണ്ടോ, അതിൽക്കൂടുതലോ നിലകളായി സമൂഹത്തെ വേർതിരിക്കുവാനുള്ള കോഡുകൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ട്. അവ ജന

ങ്ങളെ നിയമത്തിന്റെ മുന്നിൽ പലതട്ടുകളിൽ നിർത്താനും, പല തര വിവേചനത്തിന് അവരെ ഇരയാക്കുവാനും, ഇതിന് കഴിയും.

VED from VICTORIA INSTITUTIONS എഴുതിയ രണ്ട് പ്രബന്ധങ്ങളും ഇൻറർനെറ്റിൽ നിന്നും സൗജന്യമായി ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. _____

അവയുടെ പേരുകൾ ഇവയാണ്:

- **March of the evil empires: English verses the feudal language**
- **Codes of reality! What is language?**

പെറ്റിഷണറുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ:

1. ഭാഷകൾ ആശയവിനിമയത്തിനും, മറ്റ് പലകാര്യങ്ങൾക്കുമുള്ള സോഫ്റ്റ്‌വെയറുകളാണ്. ഇവയിൽ സാമൂഹികഘടനയും, കോഡ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

1. Language is a software for communication and many other things. This software has social designs encrypted in it.

2. മലയാള ഭാഷയിൽ ഫ്യൂഡൽ (ജന്മി-കുടിയാൻ) സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ഡിസൈൻ കോഡുകൾ ഉണ്ട്.

2. Malayalam has **feudal (Janmi-Kudiyaan suppressive social relationship)** social design in it.

3. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ വികടനവും, പലതരം ആപൽക്കരമായ മാനസിക ഭാവങ്ങൾ ഉളവാക്കാൻ പ്രാപ്തമായ, സമ്പ്രദായനയിലും, സൂചിപ്പിക്കലിലും പല നിലവാരങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകളുടെ ഒരു നിരതന്നെ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ട്. ചെറിയ ഒരു ഉദാഹരണം: (നീ, നിങ്ങൾ, താങ്കൾ, സാർ) (അവൻ, ഓൻ, അവൾ, ഓൾ, അവറുകൾ, അയാൾ, അദ്ദേഹം, അവർ)

3. Malayalam has an array of words of addressing and referring to, which can bring in division and many mental complexes in human beings and society. A minor example: (Nee, Ningal, Thangal, Sar) (Avan, Aval, Avattakal, Ayaal, Adheham, Avar, Sar).

4. ഈ വാക്കുകളുടെ ആശയം ഏൽക്കുന്നവരിലും, ആ സംസാരം കാണുന്നവരിലും, അവ കേൾക്കുന്നവരിലും, അവയാൽ ആശ്ലേഷിക്കപ്പെടുന്നവരിലും, സമൂഹത്തിൽ മഴുവനിലും, ഈ വാക്കുകൾ വ്യത്യസ്തപരമായ സാമൂഹികവും, മാനസികവും, വ്യക്തിബന്ധപരവുമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുത്തുന്നു.

4. These words have different social, mental and relationship effects on the **effected persons, persons who see or hear the conversation** and on the **total society** as a whole.

5. ഈ രീതിയിൽ നോക്കുമ്പോൾ മലയാളവും, മറ്റ് ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളും, ഇങ്ഗ്ലിഷിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്.

5. In this sense, Malayalam and many other Indian languages are entirely different from English.

6. വില കുറയ്ക്കുന്നതും, നിലവാരത്തിന് ഹാനിവരുത്തുന്നതും, അപമാനഹേതുവാ യേക്കാവുന്നതുമായ വാക്കുകൾ പ്രായം കുറഞ്ഞവർ, സാമ്പത്തികമായി ശേഷിക്കു റവുള്ളവർ, നിലവാരം കുറഞ്ഞതൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർ എന്നിങ്ങനെ കരുതപ്പെടുന്നവരുടെ നേരെ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

6. Pejorative words of addressing and referring to are used towards persons who are perceived as lower placed by age, financial acumen, professional standards and much else.

7. ഉയർന്നവർ എന്നുകാണപ്പെടുന്നവരെയും, കരുതപ്പെടുന്നവരെയും, അമിതമായി ബഹുമാനിക്കുന്നതും, ആശ്ലേഷിക്കുന്നതുമായ വാക്കുകളാൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

7. Ennobling words and usages are reserved for those seen as or defined as superior persons.

8. നിയമത്തിന്റെ മുന്നിലും, ഈ തരം വ്യത്യസ്തമായ നിർവചനങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽ വരുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ നിയമവും, ഭരണഘടനയും തന്നെ, വ്യത്യസ്ത മനുഷ്യരെ മലയാളത്തിൽ സമരായി കാണാൻ വിഷമിക്കും.

8. This can create the issue of inequality before the law.

9. ഭരണ സംവിധാനവും, ഉദ്യോഗസ്ഥവർഗവും, വ്യത്യസ്തമനുഷ്യരെ വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ കാണുകയും, അവരോട് വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

9. This can lead to different manners in which the administrative set-up deals with different persons.

10. പോലീസിന്റെ ഭീകരരൂപത്തിന് ഒരു പ്രധാനകാരണം, ഭാഷയിലെ ഈ നീചത്വമാണ്.

10. This is one of the major reasons for the brutal behaviour of the police.

11. നിശേഷാത്മകമായി ബാധിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികളിൽ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിൽ ഹാനികരമായ ഇഫക്റ്റുകൾ ഇത് സൃഷ്ടിച്ചേക്കാം. ഈ നിഷേധാത്മകതയിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടാൻ അവരെ അമിതമായി പ്രതികരിക്കാനും, അല്ലെങ്കിൽ അനാവശ്യമായ അതിസാമർത്ഥ്യം കാണിക്കാനും ഇത് പ്രേരിപ്പിക്കും.

11. This can create personality depreciation in the negatively affected persons. They may feel compelled to overact or act over smart to tide over the feelings of inferiority complex that sets in.

12. വാക്കുകളുടെ ഉയർന്ന നിലവാരങ്ങളിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ആളുകളിൽ അമിതമായി പത്യബോധവും, അഹങ്കാരവും, ഇതു സൃഷ്ടിച്ചേക്കാം.

12. This can create excessive feelings of domination and superiority in persons who are placed on the higher strata of the words.

13. വിലകുറയ്ക്കുന്ന വാക്കുകളാൽ നിർവചിക്കപ്പെട്ടും, വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടും, പല നല്ല തൊഴിലുകളും, വഷളാക്കപ്പെടുന്നു.

13. This can despoil many good professions, jobs and persons by being associated with lower grade pejorative words.

14. ഇത് അതികഠിനമായ ചട്ടക്കൂടുകളിൽ മനുഷ്യനെ കുടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തീരെ അച്ചടക്കമില്ലാത്ത ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഇത് പ്രവർത്തനമേഘലകളിലും, സാമൂഹിക സഹവർത്തിത്വത്തിലും, സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥരുടെ കാര്യക്ഷമതയിലും സാരമായി ബാധിക്കുന്നു.

14. This can either lead to over regimentation or lack of discipline in the professional fields and social communication. And also in public administration.

15. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വർഗ്ഗീയകലാപങ്ങളിലും, ഇവയുടെ കാര്യമായി പങ്ക് കണ്ട് പിടിക്കാൻ കഴിയും.

15. The main reason for communal strife in our nation can be connected to the feudal content in our languages.

16. താഴ്ന്നതും, സാമൂഹികമായി വിലകുറഞ്ഞതുമായ വാക്കുകളാണ് വിദ്യാർത്ഥികളോട് അധ്യാപകർ ഉപയോഗിക്കുക. കുട്ടികളുടെയും, മറ്റ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും മാനസികനിലവാരത്തിൽ ഇത് സാരമായി ബാധിക്കുന്നു. ചില വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഇത് ഒരു ഭീബൽസമായ ഒരു സ്വഭാവരൂപീകരണം വരുത്തുന്നു. മറ്റ് ചിലരിൽ ഇത് മാനസിക തളർച്ചയും വരുത്തുന്നു.

16. Pejorative words are used to students by the teachers. It is not conducive to the personality development of all students. It can lead to a diabolic personality development in certain students, and personality depreciation in others.

17. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നവർക്കും, സാമ്പത്തികമായി ഉന്നതിയിൽ നിലകൊള്ളുന്നവർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥരുമായും, പോലീസുമായും, സ്വതന്ത്രമായി ഇടപെടാൻ ഇത് സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഭരണസംവിധാനങ്ങളും, പോലീസും, താങ്കളുടെ സ്വകാര്യ സ്വത്താണ് എന്ന ഒരു ധാരണ ഇവരിൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ഇത് ഉളവാക്കുന്നു.

17. Persons who belong to the higher echelons of the administration and those who are financially strong and influential would find it easy to communicate with the bureaucracy and the police. This in many ways leads to a feeling in them that both the administrative set-up as well as the police machinery is their private fiefdom for personal use.

18. സാധാരണക്കാരന്റെ വ്യക്തിത്വം ഭാഷയിലെ ഫ്യൂഡലിസത്താൽ വിപരീതമായി ബാധിക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം ഔദ്യോഗികസംവിധാനങ്ങളിൽനിന്നും, പോലീസിൽനിന്നും, അയാൾക്ക് വിലകുറയ്ക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വാക്കുകളും, പ്രയോഗങ്ങളും ലഭിക്കാൻ സാധ്യതയെറെയാണ്.

18. Common man's individuality is inversely affected by the feudalism in the language. For he or she would receive lower class words of addressing and referring to from the administration and police personnel.

19. സാധാരണക്കാരൻ സർക്കാർ വകുപ്പുകളെയും, പോലീസിനേയും എതെങ്കിലും അത്യാവശ്യകാര്യത്തിന് സമീപിക്കുമ്പോൾ തികച്ചും നിസ്സഹകരണമാണ് സാധാരണയായി ലഭിക്കാൻ സാധ്യത,

19. He or she may find the government departments, including the police, non-supportive when he or she has to approach them.

20. ഭാഷയിൽ താഴ്ത്തിവയ്ക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾക്ക് മാനുത നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥരുമായും, പോലീസുമായും, വാദിക്കാനോ, ചർച്ചചെയ്യാനോ, കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ഫലിപ്പിക്കാനോ പ്രയാസമാണ്,

20. Lower placed persons may find it difficult to negotiate, argue or debate from a position of dignified stature with the personnel in administrative departments, and other persons who are placed superior to him or her by feudal words.

21. മുഴുവനായി നോക്കുമ്പോൾ മലയാളത്തിലെ ഫ്യൂഡൽഘടന നിയമനീതി നടത്തിപ്പ്, സർക്കാർ വകുപ്പുകളുടെ കാര്യക്ഷമത, ജനങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വം, ജനങ്ങളോടുള്ള പോലീസുകാരുടെ പെരുമാറ്റം, വിദ്യാഭാസനിലവാരം, സാമൂഹിക ആശയവിനിമയം തുടങ്ങിയവയെ എല്ലാം സാരമായി ബാധിക്കുന്നു.

21. From an overall perspective, the feudal communication structure in Malayalam can negatively affect: Jurisprudence, Administrative efficiency, Personality development of the people, Police behaviour to the common man, Quality of education, Social communication (which can only move through pre-defined routes of hierarchy and subordination) etc.

22. ജനങ്ങൾക്ക് മലയാള ഫ്യൂഡൽ ഭാവം മനസ്സിലാകുമ്പോൾ, ഈ രാഷ്ട്രത്തോടു തന്നെ വെറുപ്പുതോന്നാൻ കാരണമാകും. തുടർന്ന് എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഇങ്ഗ്ലീഷ് രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കടക്കാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളും.

22. People would feel repulsion to the nation as soon as they get to understand the negative sides of Malayalam social communication and they would make desperate attempts to migrate to English nations.

23. ഭാഷയുടെ അടിനിലവാരങ്ങളിൽ പെട്ടുപോകുന്ന സാധാരണക്കാരിൽ നിന്നും അകന്ന് നിൽക്കാൻ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ വെമ്പൽകൊള്ളുകയും, അതിനായി, പണമുണ്ടാക്കാൻ അഴിമതി മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും.

23. In their haste to reach move away from the people kept on the lower side of the feudal words, the public servants would go in for corrupt means to make money.

24. ഇങ്ഗ്ലീഷിന് സർക്കാർ-തൊഴിൽ, ഡോക്ടർ, എൻജിനീയർ, ടീച്ചർ തുടങ്ങിയ തൊഴിലുകൾക്ക് മാത്രമല്ല മാനുതൽക്കാൻ കഴിയുക. മറിച്ച് ഒട്ടെല്ലാ തൊഴിലുകളെയും ഇങ്ഗ്ലീഷ് മാനുതപ്പെടുത്തുന്നു.

24. English can bring in dignity to many professions other than only to government jobs, doctoring, engineering, teaching and such.

25. ഇക്കാരണത്താൽ തന്നെ മലയാളത്തിലുള്ള വിദ്യാഭാസം വിവേചനം വളർത്തുന്നതാണ്.

25. An education system based on feudal vernacular languages does necessarily degrade a lot of professions, while it ennobles a few others. Thus it is discriminatory.

26. സാധാരണക്കാരന്റെ മക്കൾ സ്കൂളിൽ തങ്ങളുടെ അച്ഛനമ്മമാർ അവനും, അയാളും, അവളും, മറ്റുമായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഡോക്ടറായും, സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥരായും, ടീച്ചർമാരായും മറ്റും അദ്ദേഹം, അവർ, മാഷ്, സാർ തുടങ്ങിയ രീതിയിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതായിക്കാണുന്നു. ഇത് അവരിൽ അവരവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ നിസ്സാരതയെപ്പറ്റി മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വിവേചന പരമായ ഒരു വിദ്യാഭാസത്തിൽ സാധാരണക്കാരന്റെ കുട്ടികളെ നിർബന്ധിച്ച് ചേർക്കുന്നത് കുറ്റമായിത്തന്നെ കാണണം.

26. A child of a common man who gets naturally indoctrinated thus by the feudal vernacular shall sense his father's and mother's profession to be low-grade, for he or she would see the doctors, engineers, government employees, teachers etc. being given higher grade words and usages.

27. നല്ലനിലവാരമുള്ള ഇങ്ഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കാത്ത വിദ്യാഭ്യാസം, നല്ല വിദ്യാഭ്യാസമല്ല.

27. Education that is devoid of good English is not good education.

28. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ടെക്നിക്കൽ വിവരത്തിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ച് കാണേണ്ടതാണ്. ആശാരിപ്പണി, സോഫ്റ്റ്‌വെയർ എൻജിനീയറിങ്, മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസം, ഗണിതം, ഊജതൻത്രം തുടങ്ങിയവ ടെക്നിക്കൽ വിവരമാണ്.

28. Primary education should be differentiated from technical knowledge. Technical knowledge would include such things as Carpentry, Software Engineering, Medical profession, Mathematics, Physics etc.

29. വെറും നല്ല നിലവാരമുള്ള ഇങ്ഗ്ലീഷ് അറിവ് തന്നെ മഹത്തായ വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. അതിനോട് ഫ്യൂഡൽ ഭാഷകളെ താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ പറ്റില്ല.

29. Good knowledge in English is by itself a grand education that cannot be competed with by feudal vernaculars.

30. സ്വാതന്ത്രത്തിന് ശേഷം ഇന്ത്യൻ പൗരത്വത്തിലേക്ക് ചേർത്ത ആദിവാസികൾ പോലുള്ള പല ജനസമൂഹങ്ങളും, നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ അടിനിലവാരങ്ങളിൽ പെട്ട് മാനസികമായും, സാമൂഹികമായും തകർന്നുപോയി. കാടുകളിൽ സ്വതന്ത്രരായി ജീവിച്ചിരുന്ന പല ആദിവാസികളുടെ മൂപ്പന്മാരെപ്പോലും, പോലീസുൾപ്പടെയുള്ള സർക്കാർ വകുപ്പുകളുടെ ശിപായിമാർപോലും, നീ, അവൻ, അവൾ, എടാ, എടീ, തുങ്ങിയ മാനുതകർക്കുന്ന വാക്കുകളാൽ നശിപ്പിച്ചു.

30. Social classes that have been amalgamated into the Indian nation such as the *Adivasis*, have been despoiled, since even their clan chieftains have been degraded by the use of lower grade words by even the government peons and policemen of *shipai* rank, apart from all other officials.

31. ഇങ്ഗ്ലീഷ് അറിയാത്ത അധ്യാപകരും, മറ്റും, *ഇങ്ഗ്ലീഷ് ഒരു വിദേശഭാഷയാണ്, അത് പഠിക്കരുത്* എന്ന് പറഞ്ഞ് വിദ്യാർത്ഥികളെ പറ്റിക്കും.

31. Teachers who do not have adequate knowledge in English would only send the message to the children that English is a foreign language that should not be studied.

32. കുട്ടികളെയും, അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെയും പറ്റിക്കലാണ് ഇത്.

32. It is in many ways a fooling of the child and his or her parents. Parents spend a lot of money and daily effort to get their children to school, where their children are simply fooled into believing that they are learning a lot, even without learning a bit of English.

33. ഈ നാട്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസവും, വിദ്യാഭ്യാസനയം ഉണ്ടാക്കുന്നവരും തങ്ങളെ പറ്റിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ, അവർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരത്തിന് ആവശ്യപ്പെടാൻ അവകാശമുണ്ട്.

33. Individuals who feel that they have been fooled by current day education and education policy makers have the right to sue the authorities and individuals concerned for depriving them of the right and opportunity to learn good English.

34. വിദ്യാർത്ഥികളെ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ആ ഭാഷയിലൂടെ സംഭവിക്കുന്ന സാമൂഹിക ഉയർച്ചയെയും, തളർച്ചയേയുംപ്പറ്റി അവരെ ബോധവാന്മാരാക്കേണ്ടതാണ്.

34. When children are being taught Malayalam, they or their parents should be informed about the feudal character of Malayalam; and their position *viz-a-viz* that of their teachers and others.

35. കാരണം, ഫ്യൂഡൽ ഭാഷകൾ ഒരു വ്യക്തിയെ നിർവചിക്കാനും, അയാളുടെ മേൽ മേൽക്കോയ്മ ചെലുത്തുവാനും, ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാനും, സാമൂഹികമായി ഞരുകാനും മറ്റുള്ളവർക്ക് കഴിവും, അവകാശവും നൽകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ പലർക്കും കഴിയാറില്ല.

35. For feudal languages extend a diabolic right to others to define, dominate, distract and even socially strangle a person. There is no defence against this attack that can come through words, even in its soft spoken form.

Marxist party had promised in the Left Front Election Manifesto that Malayalam would be imposed on students inside Kerala once they come back to power. This was given in the guise of lending support to the common man. However, there had been another Communist Party in India, the **SUCI**, which has consistently worked for bringing English to the common man. So, it is clear that an anti-English stance is not really a pro-common man stance. Numerous generations of people in West Bengal have grown up devoid of any English knowledge, making them vulnerable to severe suppression and exploitation, lacking skills to compete with the English knowing elite class.

The UDF government that came into power literally followed the people-hoodwinking gimmick of the LDF in this regard.

A few excerpts from **Codes of Reality! What is language?**

- **The hint of the spectrum or array of indicant words**

In Malayalam, You is: *Nee* (lowest), *Ningal* (middle), *Thangal* (highest), *Sar* (highest).

He is: *Avan* (*oan*) (lowest), *Ayaal* (middle), *Adheham* (highest), *Avar* (highest), *Sar* (highest)

She is: *Aval* (*oal*) (lowest), *Avar* (highest), *Sar*, *Madam* etc. (highest).

Depending on the dialect, there can be many other in-between words.

Now to place the idea in very clear perspective, let me use a very silly example:

A person arrives by *bus*: He is *Avan*.

He arrives by *autorickshaw*: He is *Ayaal*.

He arrives by *car*: He is *avar*.

This is a basic idea, but then many other inputs like a person's dressing standards, his looks of prosperity and otherwise, he coming with an adjutant or not, and many other frill elements can also interfere with the wordings. But the basic philosophy of the indicant word selection is based on such a type of evaluation.

The idea can be dealt again like this:

A man with two coconut trees is an *Avan* (lowest he), when introduced. A

man with a hundred coconut trees is an *Ayaal* (middle he), when introduced. A man with a thousand coconut trees is an *Avar* (highest he). This typical type of introductions was common many years back, when village folks introduced a person as per his financial acumen.

Another illustration:

A man approaches a police station for any service. He says that he is a close relative of the District Superintendant of Police (SP). The words of address by the police Sub Inspector would be '*Sar*' (*higher word for You, He etc.*) Tea and a bite are immediately offered.

Instead, he says that he is something like a teacher or a social somebody, the addressing can be more or less *Ningal*. Tea and bite may not be on offer, but a seat might be offered.

If instead of this, the man says that he is something like a casual worker, taxi driver or some such thing, the words of address can very fast go down to *Nee* (*lowest You*). If he has entered without any patron to support him, and he is insistent in his demands, abusive words can be expected. Once the addressing turns to *Nee*, even a slap or a snapping word, are really imminent.

- **A sample of the power within**

A man is being beaten up by a small group of people for some alleged misdemeanour. A commonly respected person arrives on the scene. He says: 'Why are you beating him?'

What happens? It depends. If the word used for 'him' is *avan*, nothing much is gained. For the beating may continue. If the word for 'him' is *ayaal*, then the beating may subside slowly. However, if the respected person is saying '*Adheham*' or '*Avar*', then the beating would immediately stop, and the mob would go into a pose of obsequious apology.

This silly sample incident is given here to simply give an idea of the different social meaning each word has.

Reply Affidavit filed to counter the State Government of
Kerala's arguments

1. The contention that the request for the government to arrange for good quality English education for the children from the financially weaker classes is frivolous and has no merit means that the government is not taking up its objective of being a **welfare state** seriously. For, the weaker sections desperately need governmental intervention to learn good English, which is being cunningly denied to them.

1. സാമ്പത്തികമായി പിന്നോട്ട് നിൽക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നല്ലനിലവാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പഠനത്തിനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്ന പെറ്റീഷണറുടെ അപേക്ഷ തികച്ചും നിസ്സാരവും പരിഹാസ്യവുമാണെന്ന സർക്കാർപക്ഷത്തിന്റെ വാദത്തിന്റെ അർത്ഥം, സർക്കാർ ഇവിടെ ഒരു **welfare state** ഉണ്ടാക്കാൻ ഉള്ള കർത്തവ്യത്തിൽ നിന്നും മാറിനിൽക്കുന്നുവെന്നാണ്. കാരണം, സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരുടെ മക്കൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം വളരെ കുറുത് ബുദ്ധിയോടെ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയാണ്. അവരെ ഈ കെണിയിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാൻ സർക്കാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇടപെടേണ്ടതാണ്.

2. The petitioner has not attempted to denigrate Malayalam. He has only spelled out that there are certain features in Malayalam that can design social relationship in a feudal or hierarchical or '*Janmi-kudiyaan*' relationship manner. For, it is language that connects people. The designs in a language create a social system based on that design. Pointing out a visible feature about a language is not denigration, but only what can be defined as *scientific observation*. It indicates

a sense of intolerance that a person cannot make scientific observation about a language.

2. പെറ്റീഷനർ മലയാളത്തെ അപമാനിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. മലയാളത്തിലുള്ള ജന്മി-കുഡിയാൻ, ഉച്ഛ-നീചത്വ, ഫ്യൂഡൽ കോഡുകളെക്കുറിച്ച് പറയുകമാത്രമാണ് ചെയ്തത്. ഭാഷയാണ് മനുഷ്യരെ കോർത്തിണക്കുന്നത്. ഭാഷയിലുള്ള ഡിസ്ക്രൈനേഷൻ അനുനയിച്ചായിരിക്കും ഒരു സമൂഹം രൂപപ്പെടുക. കാണാൻ പറ്റുന്ന ഒരു കാര്യം പറയുന്നത് അപമാനിക്കലല്ല. അത് ഒരു ശാസ്ത്രീയ നിരീക്ഷണം മാത്രമാണ്. ഒരാൾക്ക് അങ്ങനെ ഒരു നിരീക്ഷണം നടത്താൻ അനുവദിക്കാത്തത് അസഹിഷ്ണുത മാത്രമാണ്.

3. The contention that there is no merit in the argument that Malayalam does discriminate on the basis of financial acumen, social status, age, professional levels, and connections to bureaucratic higher-up persons, is a lie. The government officials concerned are not allowing themselves to examine the contentions of the petitioner. For, they belong to the higher levels of the feudal language and do not want to give up their advantages in this regard. The respondent has not given any hint that he or any other government official concerned has even cursorily gone through the findings in this regard of the petitioner. So the contention that they are frivolous becomes just a mere prejudiced personal opinion of the respondent. And not a considered view.

3. മലയാളം, സാമ്പത്തിക നിലവാരം, സാമൂഹികപദവി, വയസ്സ്, തൊഴിൽനിലവാരം, ഉദ്യോഗസ്ഥരുമായിട്ടുള്ള അടുപ്പം മുതലായ കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവേചനം കാണിക്കാറില്ല എന്നു പറയുന്നത് കളവ് മാത്രമാണ്. ഈ ഹരജിക്ക് മറുപടി നൽകുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർ

ഈ ഹരജിക്കാരന്റെ വാദങ്ങളെ വേണ്ടവിതം പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് ഇതിനർത്ഥം. കാരണം, ഫ്യൂഡൽ ഭാഷയുടെ ഉന്നതങ്ങളിൽ വിലസുന്നവരാണവർ. ആ പദവികൾ നഷ്ടമാകുന്നത് അവർക്കിഷ്ടമല്ല. അവർ ഈ ഹരജിക്കാരന്റെ റിസർച്ച് നീരിക്ഷണങ്ങളെ തെല്ലെങ്കിലും പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കിയതായി എവിടേയും പറയുന്നില്ല. അതിനാൽ തന്നെ ഇവയെല്ലാം വെറും നിസ്സാരകാര്യങ്ങളാണെന്ന അവരുടെ വാദം, വെറും മുൻവിധികൾ മാത്രമാകുന്നു. പഠിച്ചും, ചിന്തിച്ചും ഉള്ള അഭിപ്രയങ്ങളല്ല.

4. In English nations, even a slightly hurting or disparaging word is pointed out as hurtful and the speaker asked to refrain. Even such words as *nigger* etc. have been statutorily banned. However, in Kerala there is no way to limit or control negative and disparaging, pejorative words used by the officialdom, teachers, social seniors etc. The government should necessarily see that such discriminatory words are pointed out as impolite. The government is shutting its eyes on this issue which really bring in despoilment to a great percentage of the people here. It is acting as per the wishes of certain vested interests.

4. ഇങ്ഗ്ലീഷ് രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ നിസ്സാരമായി വേദനിപ്പിക്കുന്നതോ, അപമാനിക്കുന്ന വാക്കുകളോ പറഞ്ഞാൽ, അവ വേദനാജനകമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ കേരളത്തിൽ നിഷേധാത്മകവും, അപമാനകരവുമായ, തരംതാഴ്ത്തുന്ന വാക്കുകൾ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർ, അധ്യാപകർ, സമൂഹത്തിലെ ഉന്നതർ, തുടങ്ങിയവർ ഉപയോഗിച്ചാൽ, അവയെ തടയാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്കുകൾ അപമാന്യാദപരമാണെന്ന് അറിയിക്കാനെങ്കിലുമുള്ള കർത്തവ്യം സർക്കാരിനുണ്ട്. ഈ നാട്ടിലെ വലിയൊരു വിഭാഗം ജനങ്ങളെ

മലിനപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പ്രശ്നത്തിനോട് സർക്കാർ കണ്ണടക്കുകയാണ്. ഏതാനും ചില തത്പരകക്ഷികളുടെ താത്പര്യങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായാണ് സർക്കാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

5. It is true that the impugned order has been superseded by later orders of the government. The later orders insist Malayalam-study till the 10th class, instead of 8th. It is seen that the government has come out with an order (dt. 01-09-2001) after the filing of this petition that is of more intensity in its negative aims of imposing the language, and removing the **right to opt out**. For, all schools that do not come under the Kerala State Education Board are also being brought under its purview.

5. ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട സർക്കാർ ഉത്തരവ്, അതിന് ശേഷം വന്ന പല ഉത്തരവുകളാലും, പിൻത്തള്ളപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നത് ശരിയാണ്. ആ ഉത്തരവിന് ശേഷം പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരം, 8ാം ക്ലാസിന് പകരം, 10ാം ക്ലാസുവരെ മലയാളം പഠിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നവായാണ് ഈ പുതിയ ഉത്തരവുകൾ. ഈ റിറ്റ് ഹരജി ഫയൽ ചെയ്തതിന് ശേഷം വന്ന ഉത്തരവ് വളരെയേറെ നിഷേധാത്മകവും, മലയാള ഭാഷ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഒരാൾക്ക് ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കാനുള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കുന്നതുമാണ്. കാരണം, കേരള സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ബോർഡിന്റെ കീഴിൽ വരാത്തതുമായ സ്കൂളുകളുടെ മുകളിൽ പോലും, മലയാളം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നു.

6. It is seen that in this regard it is aiming for punitive measure to ensure its objectives in the case of schools under the Central Education Boards by withholding NOC, if there is non-compliance by such Schools. In all sense, the State Government is being draconian in its attitude. What is on display is intense parochial linguistic fanaticism.

6. ഈ ഉത്തരവ് അനുസരിക്കാത്ത Central Education Board സ്കൂളുകളുടെ NOC പിൻവലിക്കാൻ സർക്കാർ നടപടിയെടുക്കും എന്ന ഭീഷണി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും, സർക്കാർ ഒരു ഭീകരാന്തരീക്ഷമാണ്, ഇക്കാര്യത്തിൽ കൊണ്ട് വരുന്നത്. വെറും പ്രാദേശിക ഭാഷാ ഭ്രാന്തിന്റെ ഉദാഹരണം മാത്രമാണ് ഇത്.

7. It is seen that there is discrimination with regard to Kerala-born or Kerala-family linked students who are studying abroad. They do not come under the purview of these orders and can continue studying Special English, instead of Malayalam. For, it is sure that if Malayalam is insisted upon, many students will move out of those schools, and go in for other local education boards available there. For, students out there can opt for Cambridge University Certificate Course, join International Baccalaureate Certification or opt for other education boards available in those nations. While students who live here in Kerala would not get this option, if Malayalam is insisted upon. Or else, these international certificates also will have to bear the encumbrance of Malayalam. It is seen that only people who are rich can opt out of the strangle hold of language fanaticism here. The common man who is not rich falls prey to their nefarious schemes.

7. ഈ സർക്കാർ ഉത്തരവിൽത്തന്നെ ചില വിവേചനങ്ങൾ ദൃശ്യമാണ്. വിദേശത്ത്, കേരളാ സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കേരളീയരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ ഉത്തരവിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നില്ല. കാരണം വ്യക്തമാണ്. മാലയാളം അവരിൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചാൽ ഈ വിദ്യാർത്ഥികൾ കേരളാസ്കൂളുകളിൽനിന്നും മാറി, മറ്റു സ്കൂളുകളിലേക്ക് പോകും. കാരണം, അവിടങ്ങളിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് Cambridge University

Certificate Course, International Baccalaureate Certification തുടങ്ങിയവയിലേക്ക് വളരെ എളുപ്പത്തിൽ മാറാൻ കഴിയും. അതേസമയം, കേരളത്തിനുള്ളിൽ പെട്ടുപോയവർ ഈ ഉത്തരവിന്റെ വിനാശത്തിൽ പെട്ടുപോയതുതന്നെ. ഇവിടെയുള്ള പണക്കാരുടെ കുട്ടികൾക്ക് മാത്രമെ ഈ ഭാഷാഭ്രാന്തിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാൻ കഴിയൂ. സാധരണക്കാരനും, അയാളുടെ കുട്ടികളും അതിന് അടിമപ്പെട്ടത് തന്നെ.

8. Mr. Suresan A R, Under Secretary to the Govt of Kerala, General Education department is speaking about the glorious culture and traditions of Kerala. It is seen that the culture and traditions of Kerala seen in retrospective now are not the real culture and traditions of Kerala. For, Kerala was born of an amalgamation of at least two totally different areas, the Malabar and the Travancore-Cochin areas. Many of the traditions of the different areas were quite different from each other. Beyond all that Malabar bureaucracy was first a creation of the British, with many feudal ingredients removed by the English in the bureaucratic communication. In Travancore this was different and the bureaucratic culture there was modelled on the feudal monarchical system there. However, current day Kerala bureaucracy follows the Travancore systems and is quite feudal.

8. ശ്രീ. സുരേഷൻ എ ആ, കേരള സർക്കാർ അണ്ടർ സെക്രട്ടറി, പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ്, കേരളത്തിന്റെ മഹനീയമായ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചും, പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് തിരിഞ്ഞ് നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്നതല്ല കേരളത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പാരമ്പര്യവും, സംസ്കാരവും. ഇന്ന് കേരളം എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥലം തന്നെ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സ്ഥലങ്ങളുടെ കൂട്ടിച്ചേരലോടെ രൂപപ്പെട്ടതാണ്: മലബാറും, തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയും. ഈ രണ്ട്

പ്രദേശങ്ങളുടെയും, സംസ്കാരങ്ങളും, പാരമ്പര്യങ്ങളും, പാടെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല, മലബാർ ഉദ്യോഗസ്ഥവർഗ്ഗം ബ്രിട്ടീഷുകാരുണ്ടാക്കിയതാണ്. അത് ഇങ്ഗ്ലീഷിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ ഔദ്യോഗിക ആശയവിനിമയങ്ങളിൽ മലയാളത്തിലെ ഒട്ടുമിക്ക ഫ്യൂഡലിസവും, ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥവർഗ്ഗത്തിന് അതീതമായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ ഉദ്യോഗസ്ഥവർഗ്ഗം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഫ്യൂഡൽ സംസ്കാരങ്ങളുടെ സൂഷ്ഠി ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന്, കേരളത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഉദ്യോഗസ്ഥവർഗ്ഗവും, തിരുവിതാംകൂർ സംവിധാനം പിൻതുടരുന്നു. അത് തികച്ചും ഫ്യൂഡൽ സ്വഭാവം കാണിക്കുന്നു.

9. The original language dialect of Malabar was totally incomprehensible to the southern people. If Malayalam is to be preserved, why was no attempt made to preserve the Malabar dialect? It was also part of the 'glorious culture and traditions' of Malabar. Sentences like: *Onea oriyane njalu Keechi. Ole theeyanu baratha* etc. cannot be understood by 99.9% people who speak the official version of Malayalam.

9. മലാബാറിലെ യഥാർത്ഥ ഭാഷ തെക്കൻ ജില്ലകളിലെ ആൾക്കാർക്ക് തീരെ മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റാത്തതാണ്. മലയാളം സംരക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ, എന്ത് കൊണ്ട് മലാബാറിലെ ഭാഷയെ രക്ഷിക്കാൻ യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തില്ല. അതും, മലാബാറിലെ മഹനീയമായ സംസ്കാരത്തിന്റെയും, പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും ഭാഗമായിരുന്നു. *ഓനെ ഞാള് ഒരിയാനെ കീച്ച്*, തുടങ്ങിയ മലാബാറിലെ വാക്യങ്ങൾ മലയാളത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന 99.9% ആളുകൾക്കും മനസ്സിലാകില്ല.

10. Apart from this, there was a *Mappila* (Malabar Muslim) Malayalam also in prevalence here. This has also more

or less vanished in the face of the onslaught of the so-called official version of Malayalam, which is more or less Kottayam based Malayalam. The so-called passionate attempt to preserve Malayalam is, on close examination, only an attempt to propagate the Kottayam based Malayalam. I do not want to attack that aim. However, it needs to be pointed out that propagation is not to be done by compulsion.

10. മാത്രവുമല്ല, മലബാറിൽ ഒരു മാപ്പിള മലയാളം കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതും, ഔദ്യോഗിക ഭാഷയുടെ വേലിയേറ്റത്തിൽ ഒട്ടുമൂക്കാലും അപ്രത്യക്ഷമായിപ്പോയി. ഔദ്യോഗിക മലയാളം കോട്ടയം മലയാളമാണ്. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ, കോട്ടയം മലയാളത്തിന്റെ പരിപോഷണം മാത്രമാണ്, ഈ മലയാള ഭാഷാ സംരക്ഷണം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ ലക്ഷ്യത്തെ വിമർശിക്കുവാനോ, ആക്രമിക്കുവാനോ, ഈ ഹരജിക്കാരൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, എടുത്തുപറയേണ്ടത്, പ്രചാരണം, നിർബന്ധിക്കലിലൂടെയാകരുത്.

11. The issue of many cultural inputs should be discussed in the context of the antiquity of a highly feudal *Janmi-Kudiyan* social set that was there in Kerala. If Kerala traditions have to be re-activated again, then this should be given statutory promotion, which could be very negative in its implications.

11. സാംസാരിക പൈതൃകത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അതി ഭീകരമായ ജന്മി-കുടിയാൻ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകങ്ങൾ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈ ഫ്യൂഡൽ സമ്പ്രദായങ്ങളും, തിരിച്ച് കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിവരും. അങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് നിയമിത്തിന്റെ പിൻബലം കൂടികിട്ടുകയാണെങ്കിൽ, അത് വളരെ നിഷേധാത്മകമായ ഫലങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കും.

10. Even *Onam* that is being celebrated as a glorious Kerala tradition actually decries modern Kerala customs. For it speaks of a time when there was no lies, treachery and corruption, and the society was quite egalitarian. It is obvious that the period alluded to, is not during the *Malayalam-speaking-times* of Kerala, for no king by name Mahabali is there in recorded historical times. Malayalam started as a language only in the recent past. Moreover, the festival of Onam is actually a reminder that lies, cheating, treachery, and corruption have become the order of the day. The presence of a polite, egalitarian language can help in correcting this social malice.

10. യഥാർത്ഥത്തിൽ കേരളത്തിലെ മഹനീയമായ ഓണം എന്ന വാർഷികാഘോഷം തന്നെ ഇന്നത്തെ കേരളത്തെ വിമർശിക്കുന്ന ഒരാഘോഷമാണ്. സമൂഹത്തിൽ എല്ലാരുടെയും ഒരേ നിലവാരമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാലത്തെ അയവ്പ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഈ ഉത്സവം. അന്ന് കളവിലും, ചതിയിലും, അശിമതിയിലും തീർച്ചയായും, ആ കലഘട്ടം കേരളത്തിൽ ആളുകൾ മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നില്ല. കാരണം മഹാബലിയെന്ന പേരിൽ ഒരു രാജാവിനെക്കുറിച്ച്, ചരിത്രകാലഘട്ടങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മലയാളം ഭാഷതന്നെ വളരെ അടുത്തകാലഘട്ടത്തിൽ ഉടലെടുത്ത ഒന്നാണ്. എന്നാൽ ഓണം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത് ഈ അടുത്തകാലങ്ങളിൽ കളവ്, ചതി, പറ്റിക്കൽ, അശിമതി, തുടങ്ങിയ സാമൂഹികവിപത്തുകൾ കേരളത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ്. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷപ്പെടാൻ, ഒരു ജനങ്ങളെ എല്ലാവരെയും ഒരു പോലെ കാണുന്ന ഒരു ഭാഷയ്ക്ക്, സഹായിക്കാൻ കഴിയും.

11. The respondent as well as the government of Kerala seems to be using the words '*opportunity*' and '*compulsion*' in

the same sense. The mentioned words are antonyms in all senses. To use the word '*opportunity*' as a synonym of '*compulsion*' and '*imposition*' is a crude sort of deceit on the people. It is in much sense an insult to local human intelligence.

11. കേരള സർക്കാരും, സാർക്കാരിന് വേണ്ടി സംസാരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനും, അവസരം എന്ന വാക്കും, നിർബന്ധിക്കൽ എന്ന വാക്കും ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ രണ്ടു വാക്കുകളും, ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത്, വിപരീത അർത്ഥങ്ങളുള്ള പദങ്ങളാണ്. ഈ രണ്ട് പദങ്ങളും, ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ജനങ്ങളുടെ മേലുള്ള ഒരു തരം തട്ടിപ്പാണ്. ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധശക്തിയെ അപമാനിക്കുന്ന ഒരു പരിപാടിയാണ് ഇത്.

12. It is understandable that some persons may love Malayalam, and the feudal social system that it ensues. In this nation of ours, everyone has the *right to profess, practice and propagate* the religion, language, culture and such things that he or she likes. However, he or she has no right to impose his own likings, religion, language, ideas, social systems etc. on others.

12. മലയാളത്തേയും, അത് ഉളവാക്കുന്ന ഫ്യൂഡൽ സാമൂഹികന്തരീക്ഷത്തെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന അളുകൾ ഉണ്ടാകാം. ഈ രാജ്യത്തിൽ ഏവർക്കും അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മതം, ഭാഷ, സംസ്കാരം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാനും, പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള അവകാശം ഉണ്ട്. എന്നാൽ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മതം, ഭാഷ, ആശയങ്ങൾ, സാമൂഹികാന്തരീക്ഷം തുടങ്ങിയവ അന്യരിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ അവകാശമില്ല.

13. Language is based on communication in the society. It goes on changing. So, to enforce a rule that will remove the possibility of change and development of a communication system in a society is to stagnate and to stall progress. It is a dangerous retrograde step.

13. ഭാഷ സമൂഹത്തിലെ ആശയവിനിമയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. അതിൽ മാറ്റം വന്ന് കൊണ്ടിരിക്കും. അത് കൊണ്ട് തന്നെ സംസാര ഭാഷയിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താൻ പറ്റില്ല എന്ന നിലപാട് പുരോഗമനത്തെ തടയും. അത് വളരെ അപകടകരമായ, ഒരു പിന്നോട്ടുള്ള കാൽവെപ്പാണ്.

14. Even though the word *Mother Tongue* is used to denote a person's native language, it has no connection to the term '*maternal*' and '*mother*', with the concept of '*maternity*' or '*motherhood*', and with *breast milk* and *breastfeeding*. The term *Mother Tongue* is being currently used to incite emotional connections and passions by connecting the powerful emotional strings connected to Mother to that of language. The respondent is also using this term, without delineating the difference. In this context, the term *native language of Kerala* would be more appropriate. For, it would remove extraneous emotional tugs from the issues under contention.

14. മാതൃഭാഷ എന്ന വാക്ക് ഒരാളുടെ സ്വദേശത്തിന്റെ ഭാഷയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതിന് അമ്മ, മാതൃത്വം, ഗർഭധാരണം, പ്രസവം, അമ്മയുടെസ്തനങ്ങൾ, മുലപ്പാൽ എന്നിവയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. എന്നാൽ തത്പര കക്ഷികൾ ഒരാൾക്ക് അയളുടെ അമ്മയോടുണ്ടാകുന്ന വൈകാരിക ബന്ധത്തെ ഭാഷയുമായി കൂട്ടിയിണക്കി, അതെ വൈകാരികത ഭാഷയിലും കൊണ്ടുവരാൻ

ശ്രമിക്കുന്നു. സർക്കാരും ഇതേ കാര്യമാണ് ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഭാഷയും, അമ്മയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഈ അവസരത്തിൽ മാതൃഭാഷ എന്ന് പറയുന്നതിനേക്കാൾ പ്രാദേശികഭാഷ എന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസക്ത സംഗതിയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത വൈകാരികചരടുകൾ ഒഴിവാക്കപ്പെടും.

15. It is seen that the respondent has not given a clear-cut answer to the Hon'ble High Court's query as to whether the impugned order has the **effect of absolutely eliminating any choice for a child in the subject matter**. The respondent has only restated and re-asserted that the child will be given the **opportunity** to study any other language of his or her choice. The answer is not to the query: **whether the student has the right to choose to opt out of the compulsion**. It is not about the right to choose to study more languages.

15. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതി ചോദിച്ച ചോദ്യം ഇതാണ്: സർക്കാർ ഉത്തരവ്, ഒരു കുട്ടിക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കാനും, ഒഴിവാക്കാനും ഉള്ള അവകാശത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന്? ഈ ചോദ്യത്തിന് ഒരു ശരിയായ ഉത്തരം പറയുന്നതിൽ നിന്ന് സർക്കാർ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയതായിക്കാണുന്നു. ആകെ സർക്കാർ പക്ഷം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്, ഒരാൾക്ക് മറ്റ് ഭാഷകൾ പഠിക്കാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കും എന്ന് ആവർത്തിക്കുകയും, ഊന്നൽ കൊടുക്കുകയുമാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ ചോദ്യമായ നിർബന്ധത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാകാനുള്ള അവകാശം അയാൾക്ക് ഉണ്ടാകുമോയെന്ന ചോദ്യം ഉത്തരം കിട്ടാതെ കിടക്കുന്നു. ചോദ്യം മറ്റു ഭാഷകൾ പഠിക്കാനുള്ള അവകാശത്തെപ്പറ്റിയല്ല.

16. The government order is silent on the issue of what would happen if the child in question **refuses** to learn

Malayalam. What is the punitive measure that the government will or can impose on the person of young age who desires not to study Malayalam?

16. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി മലയാളം പഠിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കും എന്നതിനെപ്പറ്റി സർക്കാർ ഉത്തരവ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെറുപ്രായമുള്ള ഒരാൾ മലയാളം പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അയാളുടെ മേൽ സർക്കാർ എടുക്കാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷാനടപടി എന്താണ്?

17. I would like to take up the two issues of: **a).** Right to opt out. **b).** Right of the person who is the student to refuse to study what he or she does not want to study.

17. ഈ അവസരത്തിൽ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങൾ ചർച്ചക്ക് എടുക്കാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നു.

Item No: a). The right to opt-out

ഒഴിവാകാനുള്ള അവകാശം

The right to opt out of what is understood to have negative features:

നിഷേധാത്മകമായ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന് കാണുന്നവയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കാനുള്ള അവകാശം.

- 1) There is a numerically significant, lower caste community in Malabar, called the Thiyyas. With an exception of a few higher class families, by hereditary vocation, they were the labour and coconut plucking class. Incidentally I do belong to this community. Over the centuries, their dressing standard was like this: The men wore *throth* (thin

white towel) as lower garment. They wore nothing as upper garment. On the head they had a *Palathoppi* (cap made of *aracnut* palm leaf).

മലബാറിൽ, എണ്ണത്താൽ പ്രസക്തിയുള്ളതും, എന്നാൽ ജാതിപരമായി താഴെ നിലകൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു ജനവിഭാഗമാണ് തീയർ. ഇവരിൽ ഏതാനും പാരമ്പര്യമായി കുലമഹിമയുള്ള കുടുംബങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ, മറ്റുള്ളവരൊക്കെ പാരമ്പര്യമായി കർഷകതൊഴിലാളികളും, തെങ്ങുകയറ്റക്കാരും, അടിയാന്മാരും ആയിരുന്നു. ഈ ഹരജിക്കാരനും, സംഭവവശാൽ തീയസമുദായത്തിൽ ജനിച്ചതാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി താഴെക്കിടയിലുള്ള തീയരുടെ വസ്ത്രധാരണം ഇങ്ങിനെ ആയിരുന്നു: പുരുഷന്മാർ കീഴ് വസ്ത്രമായി ഒരു തോർത്ത് ഉടുക്കും. അവർ നെഞ്ച് മറക്കാൻ ഒന്നുതന്നെ ഇടില്ല. തലയിൽ പാളത്തൊപ്പി (കമുകിന്റെ ഇല) ധരിക്കും.

- 2) The women wore something like a *lungi* or *kayili* as lower garment and *did not wear* any upper garment, other than a *thorth* as a shawl. The dressing standards had a link to social suppression. Actually women from this community who tried to opt out of this social code, by wearing a blouse, were levied a penal tax.

തീയസ്ത്രീകൾ കൈലിപോലുള്ളത് കീഴ് വസ്ത്രമായി ധരിക്കും. മാറ് മാറയ്ക്കാൻ ഒന്നും തന്നെ ഇടില്ല. ചുമലിൽ ഒരു തോർത്തുണ്ടാകും. ഈ നിലയിലുള്ള വസ്ത്രധാരണത്തിന് സാമൂഹിക അടിച്ചമർത്തലുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ബ്ലൗസ് ധരിച്ച്, ഈ സാമൂഹിക-വസ്ത്രധാരണ ചട്ടത്തിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ മേൽ ഒരു കരം തന്നെ അധികാരി വർഗ്ഗം അടിച്ചേൽപ്പിച്ചിരുന്നു.

3) They were compelled to clothe themselves thus by **social as well as statutory compulsion**. They could not opt out. Yet, it was only a hereditary compulsion about which no one, even the affected persons, associated any issue of feudalism or social suppression. For, it was a way of life. However, when Malabar came under the British rule, the statutory compulsion got removed. Only social compulsion remained. They could opt out of this dressing code, if they wanted. It was then only the affected persons could get to see that they had been under a social suppression and that this was not the only way to live and dress, allowable.

തീയ്യ സ്ത്രീകൾ ഇങ്ങനെ വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ സാമൂഹികവും, നിയമപരവുമായ സമ്മർദ്ദം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് അതിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ പറ്റില്ലായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പാരമ്പര്യമായി വന്ന ഈ സമ്മർദ്ദം അനുഭവിച്ചവർ, അത് അടിമത്തമായോ, അടിച്ചമർത്തലായോ കരുതിയിരുന്നില്ല. കാരണം, അത് അവർക്ക് അറിവുള്ള ജീവിത നിലവാരം മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ മലബാർ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന് അധീനപ്പെട്ടപ്പോൾ, നിയമപരമായ സമ്മർദ്ദം മാറി. പിന്നെ സാമൂഹികസമ്മർദ്ദം മാത്രം ബാക്കിവന്നു. അവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഈ വസ്ത്രധാരണരീതിയിൽ നിന്നും ഒഴിയാമായിരുന്നു. അപ്പോൾ മാത്രമായിരുന്നു ഈ വസ്ത്രധാരണ രീതി സാമൂഹിക അടിച്ചമർലിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് അവർക്ക് ബോധോദയം ഉണ്ടായത്. ഇതല്ലാതെ വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ മറ്റു രീതികളും ഉണ്ട് എന്ന് മനസ്സിലായത്.

4) The men started wearing *mundu* and women slowly changed to *sari* and *blouse*. Both *mundu* and *sari* are not really the hereditary dresses of the majority people of this place, even though it is taught to students as that.

പുരഷന്മാർ മുണ്ട് ഉടുക്കാനും, സ്ത്രീകൾ സാരിയും, ബ്ലൗസും ധരിക്കാനും തുടങ്ങി. മുണ്ടും, സാരിയും, ഇന്നാട്ടിലെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളുടേയും, പാരമ്പര്യവസ്ത്രമല്ല. എന്നിരിക്കിലും, അവയാണ് ഇവിടുത്തെ പാരമ്പര്യ വാസ്ത്രങ്ങൾ എന്നാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

- 5) Similarly Malayalam has suppressive and feudal features. Yet the average Malayalam speaking person would not have thought about this, for it was a way of life. No other social relationship is considered possible. Until one gets to learn pristine English.

ഇത് പോലെ മലയാളത്തിൽ അടിച്ചമർത്തലിന്റേയും, ഇന്ത്യൻ ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റേയും അംശങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു ശരാശരി മലയാളം സംസാരിക്കുന്നയാൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകില്ല. കാരണം, ഇത് ഇവിടെ സാധാരണമായ ഒരു കാര്യം മാത്രമാണ്. മറ്റൊരു സാമൂഹികാന്തരീക്ഷവും, സാധ്യമാണ് എന്ന് ആരും ചിന്തിക്കാറില്ല. കലർപ്പില്ലാത്ത ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നതു വരെ.

- 7). Currently the need to learn Malayalam is only due to social compulsion. A person or child can opt out of it, if he or she desires it. The impugned government order has the effect of making it a statutory compulsion.

ഇനിപ്പോൾ മലയാളം പഠിക്കാൻ സാമൂഹിക നിർബന്ധമേയുള്ളൂ. ഒരു വ്യക്തിക്ക് വേണമെങ്കിൽ അതിൽ നിന്നും ഒഴിയാം. എന്നാൽ പ്രസക്തമായ സർക്കാർ ഉത്തരവ് മലയാളം പഠിക്കുന്നത് ഒരു നിയമപരമായ നിർബന്ധമായി വരുത്തുന്നു.

- 6) There is no justification to make it a statutory compulsion. If a person wants to learn Malayalam, then it is his or her

right to do so. Like there are women in many places in the world who go around topless. It is their right. Likewise if anyone wants to learn Malayalam, it is their right. But it is not to be imposed on others. Like topless dressing standards should not be enforced on other women.

6. അതിനെ നിയമപരമായ ഒരു നിർബന്ധമാക്കുന്നതിന് യാതൊരു ന്യായവും ഇല്ല. ഒരു വ്യക്തിക്ക് മലയാളം പഠിക്കണമെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് അതിനുള്ള അവകാശം ഉണ്ട്. ലോകത്തിൽ പല ഇടങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾ മാറിടം മറയ്ക്കാതെ പോകുന്നതുപോലെ. അത് അവരുടെ അവകാശമാണ്. അത് പോലെ, ഒരാൾക്ക് മലയാളം പഠിക്കണമെങ്കിൽ, അതിനവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ അത് മറ്റുള്ളവരിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കരുത്. മാറിടം മറയ്ക്കാതെയുള്ള വസ്ത്രധാരണം മറ്റുള്ളവരിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ പറ്റാത്തത് പോലെ.

7) There are people who love Malayalam and the hierarchical social relationship it brings in. They fear that Malayalam would slowly vanish, if is not imposed on others. There is no need for them to fear that. For, if they love Malayalam, they can learn it themselves and also teach their children. Lovers of Malayalam can make the language live. And also see that the '*cultural nuances and heritage*' embedded in Malayalam can be made to continue in them.

മലയാളത്തേയും, അത് ഉളവാക്കുന്ന ഉച്ചനീചത്വ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തേയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളുകൾ ഇവിടെയുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ അടിച്ചമർത്തിയില്ലെങ്കിൽ, മലയാളം മല്ലെ അപ്രത്യക്ഷമാകും എന്ന് അവർ ഭയക്കുന്നു. അവർ അങ്ങിനെ

പേടിക്കേണ്ടകാര്യമില്ല. അവർക്ക് മലയാളത്തെ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ, മലയാളം പഠിക്കാം, അവരുടെ മക്കളെപ്പഠിപ്പിക്കാം. മലയാളത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് ആ ഭാഷയെ എന്നെന്നേക്കുമായി ജീവിപ്പിക്കാം. മലയാളത്തിലെ, സംസ്കാരവും, പൈതൃകവും, അങ്ങിനെ നിലനിർത്താം.

- 8) In 1947, the number of people who speak Malayalam was less than 50 lakhs. Now, there are around 3.5 crore people Malayalam speakers in Kerala alone. So the contention that Malayalam is disappearing is not correct.

1947ൽ മലയാളം സംസാരിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം 50 ലക്ഷത്തിൽക്കുറവായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് 3.5 കോടിയിൽക്കൂടുതൽ ആളുകൾ കേരളത്തിൽ മാത്രം മലയാളം സംസാരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മലയാളം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു എന്ന വാദത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല.

- 9) Children of the poorer classes bear the brunt of the feudal words in Malayalam. They should be given a helping hand by the government to learn good quality English. Instead of the government pumping in crores of rupees for teaching more Malayalam, that money should be spend on teaching English to the financially lower class children. A study on this matter should be done. That is, on whether the poorer class parents want their children to learn English or not. Organised minorities with vested interests are forcing the poor class children to bear the brunt of their selfish interests. Learning Malayalam in Kerala is a very easy thing. Any man, who lives here, can pick up Malayalam within six months of social interaction here, if he or she desires. A 100 crore rupees spending on this is

a useless expense, and should be used for improving English standards of the children. There is enough and more infrastructure here to learn Malayalam, including the print and visual media which promote Malayalam.

മലയാളത്തിലെ നീചത്വ വാക്കുകളുടെ ആഘാതം മുഴുവനും ഏറ്റത് സാമ്പത്തികമായി പിന്നോട്ട് നിൽക്കുന്നവരുടെ മക്കളാണ്. സർക്കാർ അവർക്ക് നല്ല നിലവാരമുള്ള ഇങ്ഗ്ലീഷ് പഠിക്കാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കണം. എന്നാൽ ഇതിനാവശ്യമായ പണം മുഴുവൻ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുവാനാണ് ധൂർത്തടിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു പഠനം തന്നെ ആവശ്യമാണ്. സാമ്പത്തികമായി പിന്നോട്ട് നിൽക്കുന്നവരുടെ കുട്ടികളെ ഇങ്ഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോയെന്ന്. ഇന്നിപ്പോൾ സംഘടിതരായ സ്വാർത്ഥ തൽപരരാണ് ഈ കുട്ടികളെക്കുറിച്ച് തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ മലയാളം പഠിക്കാൻ ഏളുപ്പമാണ്. വെറും ആറുമാസം സാമൂഹികമായി ഇടപഴകുന്ന ഏതൊരാൾക്കും, വേണമെങ്കിൽ മലയാളം സ്വായത്തമാക്കാം. ഒരു നൂറു കോടി രൂപ ഇതിനായി പാഴ്ചിലവാക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. ആ പണം, ഇവിടെ സാമ്പത്തികമായി പിന്നോട്ട് നിൽക്കുന്നവരുടെ മക്കളെ ഇങ്ഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കാൻ വിനിയോഗിക്കണം. പത്രങ്ങളും, ടിവിയും, സിനിമയുമടക്കം, മലയാളം പഠിക്കാൻ ഇവിടെ ആവശ്യത്തിലധികം കാര്യങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്.

- 10) A few generations of people of West Bengal has suffered heavily due to the removal of English from their primary education. This should not be allowed to happen here.

വെസ്റ്റ് ബെൻഗോളിലെ ഏതാനും തലമുറ പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നിന്നും ഇങ്ഗ്ലീഷ് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതിനാൽ വളരെ വിഷമത്തിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥ ഇവിടെ വരാൻ അനുവദിക്കരുത്.

Item b). The right to refuse to study

- 1) I am an informal researcher on the affect of codes inside languages. It is true that the academic world has not dealt with this issue in detail. I have not given my findings to the academic world. However, they are available for perusal online.

ഞാൻ ഭാഷകളിലെ കോഡുകളെപ്പറ്റിപ്പഠിക്കുന്ന ഒരു അനുപചാരിക റിസർച്ചറാണ്. ഇവിടെ ഞാൻ പറഞ്ഞ മിക്കകാര്യങ്ങളും, വിദ്യാഭ്യാസ ലോകം ചർച്ചചെയ്യതിട്ടില്ല എന്നത് വാസ്തവമാണ്. ഞാൻ എന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസ ലോകത്തിന് കൈമാറിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവയെല്ലാം തന്നെ ഇന്റർനെറ്റിൽ ലഭ്യമാണ്.

- 2) On the basis of my own findings and understandings, I had brought up my children in a complete atmosphere of English. It was based on my rights as an individual, and also based on my understandings.

എന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഞാൻ എന്റെ കുട്ടികളെ തികച്ചും ഇംഗ്ലീഷ് അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് വളർത്തിയത്. ഇത് എനിക്കുള്ള അവകാശങ്ങളുടേയും, അറിവിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ചെയ്തത്.

- 3) There were a number of complaints against me in this regard by local vested interests as well as local politicians. Numerous enquiries by both the police as well as by other government agencies were conducted against me in this regard.

ഇക്കാര്യത്തിൽ എനിക്കെതിരെ അനവധി ആരോപണങ്ങൾ പല തൽപരകക്ഷികളും, ചുറ്റുമുള്ള രാഷ്ട്രീയക്കാരും, ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. പോലീസും, മറ്റുചില സർക്കാർ ഏജൻസികളും പല അന്വേഷണങ്ങളുമായി എന്റെ അടുത്ത് വന്നിട്ടുണ്ട്.

- 4) One such complaint is given here as Exhibit P6.

അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരാതിയുടെ പകർപ്പ് Exhibit P6 ആയിത്തരുന്നു.

- 5) The Children's Welfare Committee's ruling in this regard is given here as Exhibit P7.

ഈ പരാതിയുടെമേൽ Children's Welfare Committee പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിന്റെ പകർപ്പും ഇവിടെ സമർപ്പിക്കുന്നു: Exhibit P7

- 6) If the government does come out with the argument that there will be personality impairment or lessening in the intellectual capacity of an individual if he or she does not do his or her learning and social interaction in Malayalam or in the native language of the place of birth or domicile, then I would request the Hon'ble High Court to summon my senior daughter Varuna aged 15 for apprising her intellectual standards, personality category and social interaction.

Reply Affidavit given counter the arguments of the third respondents

1. Most of the arguments presented in the petition for impleading have already been mentioned in the counter petition filed on behalf of the State Government of Kerala. A detailed reply to the counter petition has already been given, with almost all the points covered.

1. രണ്ടാം എതിർ കക്ഷി ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള മിക്കവാറും വാദങ്ങൾ ഒന്നാം എതിർ കക്ഷി ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവയ്ക്ക് ഉചിതമായ മറുപടിയും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

2. So most of those points may not be repeated here to the extent possible. However, the petitioner needs to give in more detailed answers due to the fact that the third party respondents are from the **scholastic world, with rights and claims to deep knowledge** about languages and on Malayalam. The fact that they have formal qualifications that signify profundity in their field of study may lend an aura of authenticity to whatever they claim.

2. അതിനാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം അവ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ രണ്ടാം എതിർ കക്ഷിക്കാർ **പഠിപ്പും വിവരത്തിന്റേയും** ലോകത്തു നിന്നുള്ളവരാണ്. അവർക്ക് മലയാളത്തെക്കുറിച്ചും, ഭാഷകളെക്കുറിച്ചും, അനവധി വിവരം ഉണ്ടെന്നുമുള്ള അവകാശവാദവും, അവകാശവും ഉണ്ടാകാം. മാത്രവുമല്ല, ഔദ്യോഗികമായ പല ക്യാളിഫിക്കേഷനുകളും അവർക്ക് ഉണ്ട്. ഇവ, അവരുടെ വാദങ്ങൾക്ക് ഒരു ആധികാരികത നൽകിയേക്കാം.

3. The issue at stake is a very important one. For, a verdict favouring either side can have **far reaching affects on the destiny of the people** here and **on posterity**. It is because of this reason that a very exhaustive scrutiny of the issue/s is being pleaded for by the petitioner. A lot of points brought up by the respondents need to be examined in minute detail for their genuineness.

3. ഇവിടെ വളരെ പ്രാധാന്യം ഉള്ള ഒരു കാര്യമാണ് ചർച്ചക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിയുടെ മുന്നിൽ വന്നിരിക്കുന്നത്. കാരണം, ഏതു പക്ഷത്തെ അനുകൂലിച്ചുള്ള തീരുമാനം വന്നാലും, ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ ഭാവിയേയും, വരും തലമുറയേയും, അത് കാര്യമായി ബാധിക്കും. ഇക്കാരണം കൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ഈ പെറ്റീഷണർ ഈ വിഷയത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതി വളരെ സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധന നടത്തണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്. എതിർ കക്ഷികൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ വാദമുഖങ്ങളെയും, അവ എത്രത്തോളം ശരിയാണ്. എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

4. The respondents have relied upon the Articles and 8th Schedule of the Constitution of India to support their contentions. **A detailed answer to the same**

is given in item No: 52 of this reply affidavit. It may be mentioned in passing here that the State government has the powers to make rules on various things. However, the right of any citizen of India to request for a judicial scrutiny of any rule enacted by the State Government as to whether they are tenable as per the provisions and spirit of the Constitution of India is not disputable.

4. എതിർ കക്ഷികൾ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ ഏതാനും Articles കളേയും, 8ാം ഷെഡ്യൂളിനേയും അവരുടെ വാദങ്ങൾക്ക് ശക്തിയേകാൻ ആശ്രയിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കുള്ള വിശദമായ മറുപടി ഈ Reply affidavit ലെ Item 52 ആയി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് പല കാര്യങ്ങളിലും നിയമം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ അവ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ **മൗലിക അവകാശങ്ങൾ**ക്ക് നിരക്കുന്നവയാണോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുവാൻ ഉചിതമായി ഒരു കോടതിയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുമുള്ള ഒരു പൗരന്റെ അവകാശം അനിഷേധ്യമാണ്.

5. The **spirit of the Constitution of India** does extend beyond the exact word-meanings of the Constitution. The spirit of the Constitution of India is to create a Welfare State, wherein all citizens get the opportunity to develop their personality and individuality to their best possible potential. The state should not impose anything that shall selectively promote certain levels of people and enfeeble others. That is, things that are *discriminatory*. These ideas are there in the Directive Principle of State Policy (Article 36 to 51).

5. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ വാക്കുകൾക്കും, വചനങ്ങൾക്കും പല പ്ലോഴും അഗാധമായ ആന്തരികാർത്ഥമുണ്ട്. ഈ ഭരണഘടനയുടെ വിശാലമായ ഉദ്ദേശ്യം ഇവടെ എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും, അവരവരുടെ വ്യക്തിത്വങ്ങളും, കഴിവുകളും, ആവുന്നിടത്തോളം, വളർത്തുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഒരുക്കുന്ന ഒരു Welfare State ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ്. ഏതാനും ആളുകൾക്ക് മാനസികവും, മറ്റുമായ വളർച്ചക്ക് വഴിവക്കുന്നതും, മറ്റുള്ളവർക്ക് അവ മുടക്കുന്നതുമായ യാതൊരു സംവിധാനത്തിനും, സർക്കാർ അനുകൂലമായ നയം സ്വീകരിക്കുകയോ, അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് വിവേചനപരമാണ്. ഈ ആശയങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ **Directive Principles of State Policy** യിൽ ഉണ്ട്. (Articles 36 to 51).

6. The Hon'ble High Court of Kerala has only taken up the contention that the issue of whether the studying individual may lose his or her **right to opt out** of learning a language which he or she has no inclination for. However, as both the first respondent as well as the second respondents has allowed themselves to discuss the other issues, the petitioner is impelled to give the raised points a required answer.

6. ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള ഹൈക്കോടതി, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിൽ നിന്നും, ഒഴിയാനുള്ള, ഏതൊരു കുട്ടിയുടേയും, അയാ

ളുടെ മാതാപിതാക്കളുടേയും അവകാശം ഹനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം മാത്രമേ ചർച്ചക്ക് എടുത്തിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ എതിർപക്ഷത്തുള്ള രണ്ട് കക്ഷികളും, മറ്റ് ചോദ്യങ്ങൾ ചർച്ചക്ക് എടുക്കുകയും, അവയെല്ലാം ഘണ്ടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ പെറ്റീഷണറും, അവയെ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്.

7. The first is the assertion that Malayalam is facing serious threat from various corners. Since the number of Malayalam speaking persons has increased exponentially over the decades since the formation of India, the petitioner is unable to understand what sort of threat the respondents are alluding to. They speak of some crises in Malayalam that might be causing cultural degradation in Malayalam; or else among the Malayalam speaking persons. It is not clear which or what they are pointing at.

7. ആദ്യമായി എടുക്കേണ്ടത്, മലയാളം പലരീതിയിലുമുള്ള ഭീഷണി നേരിടുന്നുണ്ട് എന്ന വാദമാണ്. 1947ലെ ഇന്ത്യയുടെ ജനനത്തിന് ശേഷം, മലയാളം സംസാരിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം വളരെക്കുറവിൽ നിന്ന് വളരെക്കൂടുതലായി വളർന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ മലയാളം നേരിടുന്ന ഭീഷണി എന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എതിർകക്ഷിക്കാർ, മലയാളം എന്തൊരതരം പ്രതിസന്ധി നേരിടുന്നെന്നും, അത് മലയാളത്തിലോ, മലയാളം സംസാരിക്കുന്നവരിലോ സാംസ്കാരിക മൂല്യശോഷണം വരുത്തുന്നു എന്നും അവകാശപ്പെടുന്നു. ഇത് എന്താണെന്നോ, ഏതാണെന്നോ മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

8. If, indeed, there is such a crisis that is leading to cultural degradation, then it can be rectified by improving the quality and culture of Malayalam and the Malayalam-speaking-populace. How the same can be affected by making non-Malayalam speaking persons also to join the crisis is not clear.

8. ഇങ്ങനെ ഒരു സാംസ്കാരിക ശോഷണം നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മലയാളത്തിന്റെയും, മലയാളം സംസാരിക്കുന്നവരുടെയും, നിലവാരങ്ങൾ വളർത്തി, ആ ന്യൂനത മാറ്റാവുന്നതാണ്. ഇതിന് പകരം, മലയാളം സംസാരിക്കാത്തവരെക്കൂടി ഇതിലേക്ക് വലിച്ചിറക്കുന്നതെന്തിനാണെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

9. As to economic repercussion that has been mentioned, it may be pointed out that Kerala is a state that enjoys financial prosperity due to the fabulous currency exchange rate discrepancy. For, many persons of Kerala nativity work abroad and send money home. Again it is seen that if the same persons do know good quality English, they stand at a greater advantage in the foreign lands. So connecting imposition of Malayalam here to economic prosperity is not tenable under logical thinking. In fact, the effect is the opposite of what is contended.

9. മലയാളം എല്ലാരുമറിയാത്തതാൽ ഉളവാകുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചുകാണുന്നു. കേരളം ഇന്ത്യൻ രൂപയുടെ മൂല്യത്തിൽ

ഉളവാക്കപ്പെടുന്ന അതി ഭയങ്കരമായ തരം താഴ്ത്തൽ മുഖേനെ സാമ്പത്തികമായി വളർച്ച പ്രാപിച്ച ഒരു സംസ്ഥാനമാണ്. കാരണം, അനവധി കേരളീയർ വിദേശങ്ങളിൽ പണിയെടുത്ത് അയക്കുന്ന പണമാണ്, ഇവടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിരത വരുത്തുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വിദേശങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുന്ന കേരളീയർക്ക് ഇങ്ഗ്ലിഷ് അറിവ് നന്നായി ഉണ്ടെങ്കിൽ വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ നല്ല തൊഴിലുകൾ കിട്ടും എന്നത് സാമാന്യ വിവരം മാത്രമാണ്. അതിനാൽ നിർബന്ധ മലയാള പഠനത്തെ കേരളത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ഉന്നമനവുമായി കൂട്ടിക്കുഴക്കുന്നത് ശരിയല്ല. യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അവകാശപ്പെട്ടതിന്റെ നേരെ വിപരീത ഫലമാണ്, ഈ നിർബന്ധപഠനം കൊണ്ട് ഉണ്ടാവുക.

10. The term *Mother tongue* is seen mentioned. It only means the *native language* of the place of the nativity of the individual. This petitioner has already clarified in his reply to the first respondent (State Govt) the need to limiting the emotional sense the word '*mother tongue*' creates in its mention. It has no connection to the term '*maternal*' and '*mother*', with the concept of '*maternity*' or '*motherhood*', and with *breast milk* and *breastfeeding*. The term *Mother Tongue* is being currently used to incite emotional connections and passions by connecting the powerful emotional strings connected to Mother, to that of language: *Ammayanu, Amminhayanu, Amminhappaalaanu, Amrithaanu; Maathavaanu, Mathruthwamaanu Malayalam*.

10. മാതൃഭാഷ എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ച് കാണുന്നു. അത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വദേശത്തിലെ സംസാരഭാഷ, എന്നേ അർത്ഥം വരുന്നുള്ളൂ. ആ വാക്കിന്, *മാതാവ്, മാതാവിന്റെ* തുടങ്ങിയവാക്കുകളോടോ, *മാതൃത്വം, മാതാവകൽ* തുടങ്ങിയ അവസ്ഥകളോടോ, *മാതാവിന്റെ സ്തനങ്ങളോടോ, മുലപ്പാലിനോടോ*, യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. മാതൃഭാഷ എന്ന പദപ്രയോഗത്തിലൂടെ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് സ്വാഭാവികമായും, അമ്മയോട് ഉണ്ടാവുന്നു വൈകാരികമായ ഭാവങ്ങൾ ഭാഷയോട് കൂട്ടിക്കുഴച്ച്, അസ്വാഭാവികമായ വൈകാരിക ബന്ധങ്ങൾ വ്യക്തികളിൽ ഭാഷയോട് ഉണ്ടാക്കാൻ തൽപരകക്ഷികൾ ശ്രമിക്കുന്നു. *അമ്മയാണ്, അമ്മിഞ്ഞയാണ്, അമ്മിഞ്ഞപ്പാലാണ്, അമ്മൂതാണ്; മാതാവാണ്, മാതൃത്വമാണ് മലയാളം* എന്നൊക്കെയുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങൾ സുലഭമാണ്.

11. Beyond that the argument that **what the mother talks has** to be taught to the child is not a powerful one. For, in most households in current day Kerala, the majority of the womenfolk talk a comparatively lower quality Malayalam. This is mainly due to the social and familial conditioning. For example, this petitioner's wife used to talk an interior village kind of Malabar Malayalam, which was far removed from the official version.

11. ഇതിനപ്പുറം, അമ്മ സംസാരിക്കുന്നത് തന്നെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കണം എന്ന് പറയുന്നതിൽ വളരെ കഴമ്പില്ല. കാരണം, ഇന്നത്തെ കേരളത്തിലെ, പൊതുവെപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു നല്ലൊരു ശതമാനം സ്ത്രീകളും, സംസാരിക്കുന്ന

മലയാളം, നിലവാരം കുറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ളവയാണ്. ഇതിന്റെ മുഖ്യകാരണം, സാമൂഹികവും, കുടുംബപരവുമായ കൺഡീഷണിങ്ങാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്: ഈ പെറ്റീഷണറുടെ ഭാര്യ സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്, ഒരു ഉൾനാടൻ, ഗ്രാമീഷ, അപരിഷ്കൃത മലയാളമായിരുന്നു.

12. The respondents have argued for preserving the rich culture and heritage of the *Malayalees*. Here again there is need to differentiate between two words, which get continuously used as synonyms. The first is the term *Malayalee*. The other is the term *Keraleeyan* (*Keralite*). Usually there is no discrepancy in the sense. But then, in certain conditions there is an issue of lack of clarity or misunderstanding. For example, this petitioner's own children who are unmistakably *Keralites*, do not know Malayalam at all. Terming them as *Keralites* would very sharply point to their nativity. However, calling them *Malayalees* would define them in a category that does not include them. This is mentioned just to bring in caution in using certain terms here without understanding their proper ambit. There is no intention on the part of the petitioner to act extremely pedantic or as an extraordinary person. Actually this issue would find much concurrence about defining many persons of Kerala-family linkage in many parts of the world. It is a strange observation that in almost all other states of India, the people there are defined with the language of the state. In the case of Kerala, there are two different words: *Malayalee* and *Keraleeyan* (*Keralite*). The petitioner does not know whether a Kannadiga is known as Karnatikan, a Maratha as a Maharashtrian, a Bengali as a West Bengolian, a Tamilian as a Tamilnadian etc. in their native language. However, in English there used to be the use of two different words; such as Madrasi, Mysorian, Andhraite etc. Whether all this has any powerful codes or sense is not known. However, it is possible that the petitioner is not correct in this summarisation.

12. എതിർ കക്ഷിക്കാർ മലയാളികളുടെ ഉന്നതമായ സംസ്കാരവും, പാരമ്പര്യവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒന്ന്, **മലയാളി**, രണ്ട്, **കേരളീയൻ**. ഇവ രണ്ടും, തുല്യ അർത്ഥങ്ങളുള്ള വാക്കുകളായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. പലപ്പോഴും ഇതിൽ തെറ്റില്ല. എന്നാൽ ചില പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ, ഈ രണ്ട് വാക്കുകളും, ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചാൽ, ശരിയാകില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്: ഈ പെറ്റീഷണറുടെ കുട്ടികൾ കേരളീയരാണ് എന്നത് അനിഷേധ്യമാണ്. എന്നാൽ അവർ മലയാളം തീരെ പഠിച്ചിട്ടില്ല. അവരെ കേരളീയർ എന്ന് വിളിച്ചാൽ, അവരുടെ ജനന-സ്ഥല ബന്ധങ്ങൾ ശരിയായി സൂചിപ്പിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ അവരെ മലയാളികൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ, അവർ തികച്ചും ഉൾപ്പെടാത്ത ഒരു ഗ്രൂപ്പിൽ അവർ പെടും. ഇക്കാര്യം ഇവിടെപ്പറഞ്ഞത്, വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ സൂചനാർത്ഥത്തിന്റെ പരിധികളെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കാനാണ്. ഈ പെറ്റീഷണർക്ക് ഒരു

ബുദ്ധിമാന്റെ പരിവേഷം ചമയാനല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈയൊരു പ്രശ്നം, ലോകത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും, താമസിക്കുന്ന കേരളീയരിൽ പലക്കും, ബാധകമാണ്. ഒരു വിചിത്രമായ കാര്യം ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും, ജനങ്ങളെ അവരുടെ ഭാഷയാലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളുണ്ട്. കേരളീയൻ എന്നും, മലയാളിയെന്നും. ഒരു കന്നടിക്കനെ കർണാടിക്കെന്നും, ഒരു മറാഠിയെ മാഹാരാഷ്ട്രിയനെന്നും, ഒരു ബൻഗോളിയെ വെസ്റ്റ് ബൻഗാളിയെന്നും, ഒരു തമിഴനെ തമിഴ്നാടിയെന്നും, അവരവരുടെ പ്രാദേശിക ഭാഷകളിൽ വിളിക്കാറുണ്ടോ എന്നറിയില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ഗ്ലീഷിൽ രണ്ടു വാക്കുകളുണ്ടായിരുന്നു: Madrasi, Mysorian, Andhraite etc. ഇവയിൽ എന്തെങ്കിലും കോഡുകൾ അടങ്ങിയിരുപ്പുണ്ടോ എന്നറിയില്ല. മാത്രവുമല്ല, ഈ പെറ്റീഷണറുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ശരിയായിരിക്കണമെന്നുമില്ല.

13. It is argued that the State Government of Kerala has every right to impose Malayalam in primary classes to preserve the rich culture and heritage of the *Malayalees*. Well, it could be a laudable aim, as mentioned by the respondents, if the target group is strictly limited to the acquiescing *Malayalees* (Malayalam speaking persons) and others who innately love Malayalam. Imposing Malayalam on others who are not inclined to speak or learn Malayalam more or less negates the commendableness of the spirited aim.

13. മലയാളികളുടെ മഹനീയമായ പാരമ്പര്യവും, സംസ്കാരവും, പരിപാലിക്കാൻ പ്രൈമറി ക്ലാസുകളിൽ മലയാളം നിർബന്ധിച്ച് അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട് എന്ന് എതിർ കക്ഷിക്കാർ വാദിക്കുന്നു. അവർ അവകാശപ്പെട്ടപോലെ, ഇത് മലയാളം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ ഇടയിലും, മലയാളം സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും മാത്രമാണ്, നടപ്പിലാക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഇത് ഒരു സ്തുത്യർഹമായ കാര്യമാകാം. എന്നാൽ മലയാളം പഠിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരിൽ ഇത് അടിച്ചേൽപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഇത് അതിന്റെ മഹനീയത നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

14. It may be noted that a language is not something that come along with one's birth. It is more or less acquired through inputs that the individual receives mentally. It follows that Malayalam is not an innate feature of a person born in Kerala, like other innate features a person has. It has no more claims to impose itself on an individual than any other language, idea, philosophy, dressing standards, political philosophy and such.

14. ഭാഷയെന്നത് ഒരു വ്യക്തിക്ക് ജനനം മുതൽ ലഭിക്കുന്ന ഒന്നല്ല. ജനനത്തിന് ശേഷം, ഒരു വ്യക്തി കേട്ടും പഠിച്ചും, സ്വരൂപിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഭാഷ. ഇതിന്റെ അർത്ഥം മലയാളം എന്നത് ഒരാളുടെ ശരീരത്തിന്റേയോ, മനസ്സിന്റേയോ, ജന്മനാലുള്ള ഭാഗമല്ല. മറ്റേതൊ ഭാഷയ്ക്കും, ആശയത്തിനും, തത്വചിന്തയ്ക്കും, വസ്ത്രധാരണരീതിയ്ക്കും, രാഷ്ട്രീയതത്വസംഹിതയ്ക്കും, ഉള്ള അവകാശമേ മലയാളത്തിനും ഉള്ളൂ.

15. To explain this more, let me say this: A person born in Kerala is trained by social conditioning to instinctively stand as a **part of a clustering crowd** for getting anything like a ticket, getting into a bus or train, standing at the bank teller counter etc. However, he or she can be mentally trained to understand that creating a queue is a better manner of performing the same action. Now, this second attitude is not a colloquial input. The other group cannot put up the argument that forming a queue is not part of our culture and thus should not be tried for or created. If such attitudes of intolerance are given statutory status, then there can be no social progress here. Languages are also something one learns from the local society, but then one need not necessarily follow what the local society tries to instil.

15. ഇക്കാര്യം കൂടുകൾ വിശദീകരിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ: കേരളത്തിൽ ജനിച്ച ഒരു വ്യക്തി സാധാരണയായി, ഒരു ടിക്കറ്റ് കൗണ്ടറിൽ നിൽക്കുമ്പോഴും, ബസ്സിലോ, ട്രെയിനിലോ കയറാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും മറ്റും, ഒരു കൂട്ടംകൂടി നിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആളെത്തന്നെ കൂവായി നിൽക്കാൻ പഠിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇത് ഒരു പ്രാദേശിക രീതിയല്ല. എന്നിരുന്നാലും, എതിർ കക്ഷിക്കാർക്ക് കൂടുതൽ ഒരു ദേശീയരീതിയല്ല; അത് കൊണ്ട് അത് ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കാൻ പറ്റില്ല എന്ന് പറയാൻ അവകാശമില്ല. ഈ മാതിരിയുള്ള അസഹിഷ്ണുതയുള്ള നിലപാടുകൾക്ക് നിയമത്തിന്റെ പരിവേഷം നൽകിയാൽ ഇവിടെ യാതൊരു സാമൂഹികവളർച്ചയും നടക്കില്ല. ഭാഷകളും നമ്മൾ പ്രാദേശിക ദേശത്തിൽ നിന്നും പഠിക്കുന്നവയാണ്. എന്നാൽ നാട് പഠിപ്പിക്കുന്നത് മാത്രം നമ്മൾ പഠിക്കണം എന്ന് പറയുന്നത് ശുദ്ധ ബോധ്കത്തരമാണ്.

16. It is mentioned that the society has by and large welcomed the government order. However, the report made by the RVG Menon committee has alluded to the fact that the people of Kerala are **stubbornly trying to put their children in English medium schools**, whereby the Malayalam-promoting Government schools are heading for their demise. Since the respondents themselves have made such an inference, it may be correct to summarise that the common people at large are not quite amused by the government's endeavours in this regard. Another summarisation could be that the whole campaign for imposing Malayalam on all and sundry has something to do with the vested interest of Government and Government-aided-school managements and their staff members, who may be desperate to save their institutions as people desperately try to get out of their clutches.

16. സർക്കുലറിന്റെ ഈ തീരുമാനങ്ങൾ ജനത്തിന് ഇഷ്ടമാണ് എന്ന് പറയുന്നു. എന്നാൽ ആർ വി ജി മേനോൻ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് തന്നെ പറയുന്നു, ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ അവരുടെ കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിൽ

ളിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്ന്. അത് കൊണ്ട് ഇവിടെയുള്ള, മലയാളം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന, സർക്കാർ സ്കൂളുകൾ തകർച്ച നേരിടുന്നുവെന്ന്. മലയാളം അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവർ തന്നെ ഇങ്ങിനെ പറയുമ്പോൾ, ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് സർക്കാരിന്റെ ഈ നിലപാടിനോട് യോജിപ്പില്ല എന്ന് തന്നെ തെളിയുന്നു. ഇതിൽ നിന്നുള്ള മറ്റൊരു നിഗമനം ഇതാണ്: ഇവിടെയുള്ള എല്ലാവരെയും മലയാളം നിർബന്ധിച്ച് പഠിപ്പിക്കാൻ കുറെ തൽപരകക്ഷികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവർ സർക്കാർ സ്കൂളുകളുടേയും, സർക്കാർ എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലേയും മാനേജ്മന്റുകളും, സ്റ്റാഫുകളും ആകാനാണ് സാധ്യത. കാരണം ജനങ്ങൾ ഇവരുടെ കൈകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്, ഇക്കൂട്ടർക്ക് തടയണം.

17. However, this contention would make it a necessity for the Hon'ble High Court to order the State Government to conduct a referendum so as to ascertain the exact wishes of the common man. Neither this petitioner nor the respondents can take up the stand that what they say is what the parents want. It has to be ascertained by means of a referendum.

17. ഇങ്ങിനെ പറയുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള ഹൈക്കോടതിക്ക് ഒരു ജനഹിതപരശോധനയ്ക്ക് കൽപന ചെയ്യാനുള്ള ബാധ്യതവരുന്നു. കാരണം. കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ യഥാർത്ഥ ഇഷ്ടം എന്താണെന്ന് അറിയാൻ ഇതാവശ്യമായി വരുന്നു. ഈ പെറ്റീഷണർക്കോ, എതിർകക്ഷിക്കാർക്കോ ഇക്കാര്യത്തിൽ തീർത്തൊന്നും പറയാനാവില്ല.

18. This is being respectfully prayed for by the petitioner with regard to the need to educate the children of the common-man *good quality* English. Whether a person wants his or her children to learn Malayalam or not has nothing to do with this aim, and is unconnected to this issue.

18. സാധാരണക്കാരന്റെ കുട്ടികളെ നല്ലനിലവാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കണം എന്ന കാര്യം വളരെ വീനീതമായാണ്, ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള ഹൈക്കോടതിയോട് അപേക്ഷിക്കുന്നത്. ഒരാൾ അയാളുടെ കുട്ടികളെ മലയാളം പഠിപ്പിക്കണമോ, വേണ്ടയോ, എന്ന കാര്യവുമായി ഇതിന് ബന്ധമില്ല.

19. It is mentioned by the respondents that Malayalam has a great legacy of art, culture and literature. The petitioner does not dispute the claims in this regard. However, that is not a logical reason to impose it on everyone.

19. മലയാളത്തിന് കലയുടെയും, സംസ്കാരത്തിന്റെയും, സാഹിത്യത്തിന്റെയും പൈതൃകമുണ്ട് എന്ന് എതിർ കക്ഷിക്കാർ വാദിക്കുന്നു. പെറ്റീഷണർ ആ വാദഗതിയെ എതിർക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അത് മലയാളത്തെ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ മാത്രം ഉതകുന്ന ന്യായമല്ല.

20. Moreover, it needs mention that there were a number of mutually discordant dialects in the geographical area currently called Kerala. Many of them were simply made to vanish as the sole aim of the State Government was the

promotion of the official version of Malayalam, which was actually the dialect of a particular part of South Kerala. Some of the other dialects were so different from this version that to even call them a dialect of Malayalam would have been equivalent to calling Kannada a dialect of Malayalam, by simply equating and making small changes to word sounds. However the petitioner can understand the compulsions that the State Government had in developing a standard Malayalam. The respondents have mentioned the threat of imminent death of this standardised Malayalam. The only issue here is that when the other dialects went in for their demise, no one felt any requirement to forestall the onslaught of the official version of Malayalam to save those dialects. For example, the dialects used by the tribal people are more or less getting erased from their own communication. It is only intelligent to bear in mind that if the same kind of financial and terminology inputs had been done on them also, the intellectual, literary and artistic legacy they all have would have come out. I mention this only to emphasis the point that such legacies cannot be used as a claim for imposing them on others.

20. മാത്രവുമല്ല, കേരളമെന്ന് ഇന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ദേശത്തിൽ തമ്മിൽ ഇണങ്ങാത്ത പല പ്രാദേശിക ഭാഷകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളസർക്കാർ ഔദ്യോഗിക ഭാഷയെ മാത്രം പ്രോത്സാഹിക്കാൻ ശ്രമം നടത്തിയതിന്റെ ഭാഗമായി, അവയിൽ മിക്കവയും നശിച്ചുപോയി. ഈ ഔദ്യോഗിക ഭാഷ തന്നെ ദക്ഷിണ കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രാദേശിക ഡയലക്റ്റ് മാത്രമാണ്. കേരളത്തിലെ ചില ഇതര ഡയലക്റ്റുകൾ, ഈ ഔദ്യോഗിക ഭാഷയിൽ നിന്നും, തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അവയെയെല്ലാം മലയാളം എന്നു വിളിക്കുന്നത് തന്നെ, കന്നടയിലെ വാക്കുകളുടെ ശബ്ദങ്ങളിൽ ചെറിയവ്യതിയാനം വരുത്തി, കന്നടയെ മലയാളത്തിന്റെ ഒരു ഡയലക്റ്റ് എന്ന് വിളിക്കുന്നത് പോലെയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഒരു Standard Malayalam ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ശ്രമിച്ചതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എതിർ കക്ഷിക്കാർ ഈ Standardised Malayalamത്തിന്റെ ആകസ്മികമായ മരണത്തെ കുറിച്ചാണ് വേവലാതിപ്പെടുന്നത്. ഇവിടെ പറയേണ്ടുന്ന കാര്യം ഇതാണ്: മറ്റ് പ്രാദേശിക ഡയലക്റ്റുകൾക്ക് Official Malayalamത്തിന്റെ വേലിയേറ്റത്തിൽ മരണം സംഭവിച്ചപ്പോൾ, ഇവരാർക്കും യാതൊരു വേവലാതിയും തോന്നിയില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, ആദിവാസികളുടേയും, മറ്റ് ഗ്രോത്രവർഗ്ഗക്കാരുടേയും ഭാഷകൾ പലതും ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരെല്ലാം Standard Malayalam ആണ് പഠിക്കുന്നത്. ഈ ഭാഷകൾക്കും, മലയാളത്തിന് നൽകിയപോലുള്ള പണവും, പുതിയ വാക്സമ്പത്തും നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ, അവയിലേയും, കലാപരവും, സാഹിത്യപരവും, ശാസ്ത്രപരവും മറ്റുമായ സമ്പത്തുകൾ പുറത്തുവരുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെപ്പറയുന്നത്, ഈ വക പൈതൃകങ്ങൾ ഒരു ഭാഷയെ ആളുകളിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാനുള്ള അധികാരം നൽകുന്നില്ല എന്ന് പറയാനാണ്.

21. A lot of modern technical terminology was mischievously inducted into Malayalam by simply creating new words by a **Kerala State Language Laboratory**. It may be mentioned that this type of adding to the literacy legacy of a language does not connect the process or the creation to any natural antiquity of the language.

21. അനവധി പുതിയ ടെക്നിക്കൽ വാക്കുകൾ മലയാളത്തിൽ ഒരു കേരള ഭാഷാ ലാബറട്ടറി നിർമ്മിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവിടെപ്പറയേണ്ടത്, ഇങ്ങനെയുള്ള ചെയ്തികൾ ആ ഭാഷയുടെ യഥാർഥ പൈതൃകവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താൻ പറ്റില്ല എന്നതാണ്.

22. Teaching such newly created words in all the sciences and art subjects was a very unnecessary thing. And also a real disturbance to the ordinary student. For many of them, when they went in for higher education in other states, had to unlearn and re-teach themselves the English equivalents of technical terminology. Moreover, all the Malayalam terminology that they had acquired over the years simply became redundant the moment they crossed the Kerala border. It may be remembered that the geographical space of Kerala is quite small. A person on the West side of Kerala at Calicut will be able to cross the East side border at Palghat (*Valayaar*) within a matter of 3 hours.

22. ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിലും, ആട്സ് വിഷയങ്ങളിലും, ഇങ്ങിനെ പുതിയ വാക്കുകൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരന്റെ മക്കൾക്ക് ഇത് തികച്ചും ഒരു പ്രയാസം തന്നെയാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്. കാരണം, അവർ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പോകുമ്പോൾ പഠിച്ച വാക്കുകൾ അത്രയും, ഇങ്ഗ്ലീഷിലേക്ക് മാറ്റിപ്പഠിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അവർ കേരളാതിർത്ഥി കടക്കുമ്പോൾ മലയാള ടെർമിനോളജി അത്രയും ആവശ്യമില്ലാത്ത വാക്കുകളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ കേരളത്തിന്റെ വീതിയെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടതുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ കിഴക്കൻ അതിർത്തിയിൽനിന്ന് പടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തിവരെ യാത്രചെയ്യാൻ മൂന്ന് മണിക്കൂർ മതിയാകും. (വാളയാർ മുതൽ കോഴിക്കോട് വരെ).

23. As to the students of the financially weaker classes, they were left with the burden of being under a layer of blocks to imbibing modern technical knowledge in its grand vastness. What they could get to imbibe was what came through translation versions, with the translators themselves becoming some sort of fountainheads of knowledge).

23. സാമ്പത്തികമായി പിന്നോട്ട് നിൽക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആധുനിക വിജ്ഞാന ശേഖരത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതിൽ നിന്ന് വഴി മുടക്കാൻ ഇങ്ഗ്ലീഷ് വിജ്ഞാനമില്ലായ്മ ഒരു കാര്യമായ തടസ്സം തന്നെയായി നിലകൊണ്ടു. അവർ പലപ്പോഴും, വിവർത്തനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായി വന്നു. വിവർത്തകർ ഒരു തരം, വിജ്ഞാനശേഖരങ്ങളുടെ ഉറവിടമായി വില

സുകയും ചെയ്തു.

24. It is true that many states in India are trying this plan of bringing in division and fragmentation of modern knowledge by creating their own terminology in all subjects of study. It is only a mad scheme that need not be followed by Kerala also, without considering where all this will lead the whole nation to. In fact, when different people from different states move to other states, it literally becomes like moving to another nation. For each state is inflexibly promoting its own language.

24. ഇന്ത്യയിലെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളും, രാജ്യത്തിൽ വികടനവും, വിഭാഗീയചിന്തയും വളർത്താൻ ഉതകുന്ന രീതിയിൽ അവരവരുടേതായ ശാസ്ത്രവാക്കുകളും, മറ്റും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതെല്ലാം തികച്ചും ഭ്രാന്തൻ പദ്ധതികളാണ്. കേരളവും ഇത് പിൻതുടരേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാരണം രാജ്യം, ഈ രീതിയിൽ പോയാൽ പല കക്ഷ്ണങ്ങളായിത്തീരും. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, വേറൊരു രാജ്യത്തിൽ പോയ പ്രതീതി പലപ്പോഴും സംജാതമകുന്നു. കാരണം, ഓരോ സംസ്ഥാനവും, യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയുമില്ലാതെ അവരവരുടെ ഭാഷയ്ക്ക് മാത്രം ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

25. The whole of such acrimonious issues spring up from a stubborn attitude to promote only what a small group of learned scholars, who unfortunately have a very inward looking global perspective, want. They take upon themselves to view all of the outside world (especially the English world) in a hostile manner. They incessantly try to put up defences and barricades where none are necessary. Moreover a false sense of insecurity of being overrun by outsiders is tried to be inculcated in the common man's mind. It only leads to an unnecessary mood of belligerence, as if the whole of Kerala would be gobbled up by others.

25. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളത്രയും വരുന്നുത് ഏതാനും, കുറച്ച്, പുറം ലോകത്തെ സംശയത്തടെ നോക്കുന്ന വിദ്വാന്മാർ, അവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതേ ഇവിടെ വരാൻ പാടുള്ളൂ എന്ന് ശഠിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ്. ഇവർക്ക് ഇങ്ഗ്ലീഷിനോട് വരോധമാണ്. അവർ എല്ലായിടത്തും ഇങ്ഗ്ലീഷിനെതിരെ വേലികൾ കെട്ടുന്നു. മാത്രവുമല്ല ഇങ്ഗ്ലീഷ് എന്തോ ഒരു അധിനിവേശം വരുത്തുമെന്നും അവർ സാധാരണക്കാരിൽ ചിന്തവളർത്തുന്നു. അങ്ങിനെ, ഒരു തരം ആക്രമണം ആസന്നം എന്ന രീതിയിലുള്ള ഭീതി ഇവർ പരത്തുന്നു.

26. There are claims elsewhere (not made directly by the respondents) that the Kerala youngsters are *aping the West*. The word *West* is not a synonym of English. For English culture and language are very much different from that of Continental Europe. Moreover, it is quite doubtful if the so-called *West-aping* youngsters do have any deep knowledge in English. It is wrong to identify such behaviour with English language and English systems. English systems are quite

refined. And cannot be identified with the so-called *Western culture of the Keralites*.

26. എതിർ കക്ഷികൾ ഇവിടെപ്പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, ചെറുപ്പക്കാർ പാശ്ചാത്യരീതികൾ അനുകരിക്കുന്നു എന്ന് പലപ്പോഴും, വിമർശനങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവിടെപ്പറയാനുള്ളത്, പാശ്ചാത്യം എന്നു പറയുന്നത്, ഇങ്ഗ്ലീഷ് സംസ്കാരമല്ല. ഇങ്ഗ്ലീഷ് ഭാഷയും, സംസ്കാരവും, യൂറോപ്പിയൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിലേതിൽ നിന്നും, വ്യത്യസ്തമാണ്. മാത്രവുമല്ല, പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരം അനുകരിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാർക്ക് അഗാധമായ ഇങ്ഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനം ഉണ്ടോ എന്നും സംശയമാണ്. അവരുടെ പ്രകടനങ്ങളെ ഇങ്ഗ്ലീഷ് ഭാഷയുമായും, പെരുമാറ്റവുമായും സാമ്യപ്പെടുത്തുന്നത് തെറ്റാണ്. ഇങ്ഗ്ലീഷ് പെരുമാറ്റരീതികൾ തികച്ചും ലളിതമാണ്. അതിനെ കേരളീയരുടെ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരവുമായി യാതൊരു സാമ്യവുമില്ല.

27. Allusions have been made about the rich culture and heritage of Kerala. One can't find objection to the spirit that promoted the adjective. However, the fact about Kerala-culture is that it was quite feudal. So feudal that, the serf-level person and family was totally subordinated to the will and wishes of the *Janmi* (feudal landlord) class. The powerfully crushing and subordinating local dialect pejorative words was the basic tool that was the main machinery that aided in supporting this social system.

27. കേരളത്തിന്റെ മഹനീയമായ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചും, സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചും എതിർകക്ഷിക്കാർ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വികാരത്തെ കുറ്റം പറയാൻ പറ്റില്ല. എന്നിരുന്നാലും, കേരളത്തിന്റെ യഥാർഥ സംസ്കാരം അതിഭയങ്കര **ജന്മി-കുടിയാൻ ഫ്യൂഡലിസ**മായിരുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ, കുടിയാനും, അയാളുടെ കുടുംബവും, അയാളുടെ ജന്മിയുടേയും, കുടുംബത്തിന്റേയും, തികച്ചും അടിമകളായിരുന്നു. താഴെ നിൽക്കുന്നവരെ ശക്തമായി അമർത്തുന്ന, അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ തരംതാഴ്ത്തുകയും, മാലിന്യപ്പെടുത്തുന്നതുമായ വാക്കുകളും, പ്രയോഗങ്ങളുമായിരുന്നു, ജന്മിവർഗ്ഗത്തിന് ഇക്കാര്യത്തിൽ സഹായകരമായി വന്നത്. ഇവ തന്നെയായിരുന്നു, അടിച്ചമർത്തലിന്റെ ആയുധമായി നിലകൊണ്ടിരുന്നത്.

28. The fact was that even women folk, including a man's wife, sisters and daughters were all subject to the whims and fancies of the dominant class males. All art and cultural events that were conducted in the geographical area currently called Kerala, were more or less colluding with this social structuring. So, fanciful words that ennoble social systems and antiquity of doubtful quality cannot be accepted as legal arguments.

28. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അടിയാന്മാരുടെ ഭാര്യയും, സഹോദരിമാരും, പെൺമക്കളും, ജന്മിവർഗ്ഗത്തിലെ പുരുഷന്മാരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ തികച്ചും വിധേയരായിരുന്നു. ഈ നാട്ടിലെ മഹനീയമായ

സംസ്കാരവും, കലകളും, എല്ലാം തന്നെ ഈ സാമുദായിക ചട്ടക്കൂടിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവയായിരുന്നു. ഇക്കാരണം കൊണ്ട് തന്നെ, വാസ്തവത്തിന് വിപരീതമായി അവകാശവാദങ്ങൾ കോടതിയിലെ വാദങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന് ശരിയല്ല.

29. An understanding that the various places in current day Kerala had, in days of yore, very egalitarian and pro-people social systems is a very wrong one. Many Malayalam films have aided in creating this feeling of a grand and regal past. Yet, on close examination of these films, one can see the protagonist as a very superior person, who is always surrounded by a cluster of clowns, jesters, jokers and other persons of subordinate individuality. In all senses, these themes carry the essential understanding of a feudal (*Janmi* on top, *kudiyaa*n at the bottom) social system.

29. പണ്ട് കാലങ്ങളിൽ കേരളത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്ന, അവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന, ഒരു സംസ്കാരവും, രാഷ്ട്രീയന്തരീക്ഷവും, ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു തെറ്റിധാരണ പരത്തുന്നതിൽ മാലയാള സിനിമക്ക് കാര്യമായ പങ്കുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സിനിമകളെ സക്ഷ്മപരിശോധനക്ക് വിധേയമാക്കുകയാണെങ്കിൽ കാണുന്നകാര്യം ഇതാണ്: ഹീറോ ആയി ഒരാൾ. അയാൾക്ക് ചുറ്റും, വിവിധവേഷം കെട്ടുന്നതും, താമാശക്കരും, വ്യക്തിത്വം കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു കൂട്ടം. ഇതുതന്നെയാണ് കേരളത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രപരമായ സംസ്കാരവും. ഹീറോവായ ജന്മി മുകളിലും, കുറെ വ്യക്തിത്വം മാറ്റപ്പെട്ട അടിയാന്മാർ ചുറ്റും.

30. In fact, in the many areas of Malabar and possibly Travancore, in the pre-British period, no group of lowly placed persons could go around with their wares for selling or even with their women beyond the tightly kept, small areas around their houses. Going beyond would surely spell disaster for them, for only persons and groups with prestige, and high class and caste status could move around securely. This petitioner has personally seen the vestiges of this vulnerability in interior areas many years ago. Even now, moving all round India, without proper connections in the administration/police can be dangerous, to a limited extend, to people who come from the low-income bracket.

30. സത്യത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ വരുന്നതിന് മുമ്പ് മാലബറിൽ (തിരുവിതാംകൂറിലും ഇതുതന്നെയാവാം വാസ്തവം), താഴെക്കിടയിലെ ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും, അയാളുടെ, വീടിനുചുറ്റുമുള്ള കുറഞ്ഞ ഇടംവിട്ട് ദൂരങ്ങളിൽ പോയി കച്ചവടം നടത്തുന്നത് അപകടകരമായിരിക്കും. പ്രതാപവും, ജാതിപരമായ ഉന്നതിയും, അങ്ങിനെ ആശ്വലവും, ഇല്ലാത്തവർക്ക് വീട്ടിൽ നിന്ന് വിദൂരങ്ങളിൽ തീരെ സുരക്ഷിതത്വം തന്നെയില്ലായിരുന്നു. വാർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, ഈ പെറ്റീഷണർ തന്നെ ഈ വിധം താഴെക്കിടയിലെ ആളുകളുടെ ശുരക്ഷയില്ലായ്മ ഉൾനാടൻ

പ്രദേശങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും, ഇന്ത്യയിൽ സാമ്പത്തികമായി പിന്നോട്ട് നിൽക്കുന്നവർക്ക് മതിയായ രാഷ്ട്രീയസ്വധീനമോ, ഉദ്യോഗസ്ഥബന്ധമോയില്ലാതെ വിദൂരങ്ങളിൽ യാത്രചെയ്യുന്നത് അപകടകരമാണ്.

31. The petitioner clearly understands that all these negative social features are not limited to Kerala alone, but could possibly be true of most places in India and possibly in many other nations also.

31. കേരളത്തിന്റെ പിൻകലങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങൾക്കും, മറ്റുചില രാജ്യങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ് എന്നകാര്യം ഈ പെറ്റീഷണർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്.

32. The petitioner has used the term *feudal* in the petition. This term has been used by the respondents also, to describe what the petitioner has mentioned about the quality of Malayalam. However, the petitioner wishes to make it clear that a better usage would be *Janmi-kudiyaa* social relationship. For, this social relationship is quite different from the *Manorial system of feudalism* that existed in Continental Europe and also from English-based feudalism in England.

32. പെറ്റീഷണർ ഫ്യൂഡൽ എന്ന വാക്ക് ഈ പെറ്റീഷനിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഈ പെറ്റീഷണർ പറഞ്ഞത് എന്താണെന്ന് പറയാൻ എതിർ കക്ഷിക്കാരും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പെറ്റീഷണർക്ക് ഫ്യൂഡൽ എന്ന വാക്കിനെക്കാൾ, ജന്മി-കുടിയാൻ സാമൂഹിക ബന്ധം എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിക്കാൻ ഇഷ്ടം. കാരണം, കേരളത്തിലെ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷം യൂറോപ്പിലെ Manorial സമ്പ്രദായത്തിലെ ഫ്യൂഡലിസത്തിൽനിന്നും, ഇങ്ഗ്ലണ്ടിലെ ഇങ്ഗ്ലീഷ് രീതിയലുള്ള ഫ്യൂഡലിസത്തിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്.

33. The respondents claim that they are lovers of Malayalam who love their *Mother Tongue*. The petitioner wishes to place on record that he would support their claim to learn and propagate Malayalam by all means available. No one has a right to curtail that right of theirs. However, it is expected that they extend the same level of tolerance to others who have their infatuations on other languages. It is only correct to respect and tolerate other person's rights that do not intrude into the private zone of others.

33. എതിർ കക്ഷിക്കാർ, അവർ മലയാളത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന, മാതൃഭാഷാസ്നേഹികളാണെന്ന് പറയുന്നു. മലയാളഭാഷ പഠിക്കാനും, അതിനെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള അവരുടെ അവകാശത്തെ, ഈ പെറ്റീഷണർ, അംഗീകരിക്കുകയും, ആ അവകാശത്തിന് പൂർണ്ണ സഹകരണവും വാഗ്ദാനം നൽകുന്നു. ആർക്കും, ഇവരുടെ ഈ അവകാശത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ അവകാശമില്ല. എന്നാൽ ഇതെ നിലയിലുള്ള സഹിഷ്ണുത,

മറ്റ് ഭാഷകളെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളുകളോടും, ഇവർ കാട്ടണം. ഇവരെ ശല്യപ്പെടുത്താത്ത മറ്റുള്ളവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ ഇവർ ഇടപെടരുത്. തടസ്സം നിൽക്കരുത്. ഇവരുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കരുത്.

34. The petitioner is a person who is reasonably very good in Malayalam. He is not an outsider to the land. The good points in Malayalam are also known to him. In demeanour, looks and by domicile, he is a local man. He is neither an Englishman nor a foreigner to the land. He does write English annotations on Old Malayalam Film songs on the webpage: www.victoria.org.in/oldmalayalam.html

34. ഈ പെറ്റീഷണർക്ക് മലയാളത്തിൽ മോശമല്ലാത്ത പ്രവീണ്യം ഉണ്ട്. ഈ നാട്ടിന് പുറത്തുള്ള ആളല്ല. മലയാളത്തിന്റെ നല്ലവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയാം. മുഖഭാവത്താലും, ശരീരപ്രകൃതിയാലും, ജനനം കൊണ്ടും, ഈ നാട്ടുകാരനാണ്. ഇങ്ഗ്ലീഷ്കാരനല്ല. വിദേശിയല്ല. മാത്രവുമല്ല, ഈ പെറ്റീഷണർ പഴയ മലയാള സിനിമാഗാനങ്ങളുടെ ഇങ്ഗ്ലീഷ് annotations www.vvv03.org/oldmalayalam.html എന്ന വെബ്സൈറ്റിൽ എഴുതാറുണ്ട്.

35. However, he has noticed that Malayalam does discriminate. Discrimination goes against the spirit of the Constitution of India. What is required is to study this aspect, instead of ignoring it. If there is discrimination, then the flaw needs to be rectified.

35. എന്നിരുന്നാലും. മലയാളത്തിൽ വിവേചന സ്വഭാവം ഉണ്ട് എന്ന് ഈ പെറ്റീഷണർ നിരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. വിവേചനം, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനക്ക് എതിരാണ്. ഇത് ഇല്ലായെന്ന് നടിക്കാതെ, അതിനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. വിവേചനം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ പ്രശ്നം കണ്ടുപിടിച്ച് തിരുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്.

36. The respondents are all persons of scholastic achievements in Malayalam study. However, it is quite surprising that they have not noticed any content of *Janmi-kudiyaan* social structuring in Malayalam or in other Indian vernaculars. Yet, what is more intriguing is that even after the issue has been pointed out, they still do not seem to see or sense it.

36. എതിർ കക്ഷിക്കാർ എല്ലാവരും, മലയാള പഠനത്തിൽ അഗാധമായ പ്രാവീണ്യമുള്ളവരാണ്. എന്നിട്ടുപോലും മലയാളത്തിലും, മറ്റ് ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലും, ജന്മി-കുടിയാൻ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തിന്റെ അംശം, അവർക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നത് അത്ഭുതം തന്നെയാണ്. അതിനെക്കാൾ അത്ഭുതം, ആ പ്രശ്നം ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിട്ടും, അവർക്ക് കാണാൻ പറ്റുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്.

37. The issue is complicated. Yet, it can be simply conveyed by the idea that: Each of the words, *Sar, Maadam/Medam, Thangal, Ningal, Nee* (You) etc. and *Sar, Maadam/Medam, Adheham, Avar, Avanmaar, Ayaal, Avattakal, Avan, Aval* (He/She) etc. do have different affects on human psyche and social

understanding. The petitioner cannot believe that persons of scholastic leanings cannot sense the possibility that discrimination, suppression, ennoblement, enslavement and inequality before law and administration can be caused by the selective usage of different words for different persons.

37. പ്രശ്നം സങ്കീർണ്ണമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ചെറിയ സൂചന ഇവിടെ നൽകാം: സാർ, മാഡം/മേഡം, താങ്കൾ, നിങ്ങൾ, നീ എന്നീ പദങ്ങളും, സാർ, മാഡം/മേഡം, അദ്ദേഹം, അവർ, അവന്മാർ, അവറ്റകൾ (ഐറ്റിങ്ങൾ), അവൻ, അവൾ തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾ, മനുഷ്യ മനസ്സിലും, സാമൂഹിക ബോധത്തിലും, വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഇഫക്റ്റുകളാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. വ്യത്യസ്തരായ ആളുകളോട്, ഈ വാക്കുകളുടെ തരം തിരിച്ചുള്ള ഉപയോഗം, വിവേചനം, മാനസിക അമർച്ച, ഉന്നമനം, അടിമത്വം, നിയമത്തിനും, ഭരണസംവിധാനത്തിനും മുന്നിലുള്ള അസമത്വം, എന്നിവ സൃഷ്ടിക്കും എന്ന കാര്യം, വിവരവും, പഠിപ്പും, ഉണ്ട് എന്നവകാശപ്പെടുന്ന എതിർ കക്ഷിക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല എന്നു ശരിക്കും, ഈ പെറ്റീഷണർക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

38. It has been mentioned that the petitioner's contentions are liable to be rebutted by modern theories on languages. He can only say in reply that many English-based scholastic subjects, including that of psychiatry, psychology, political science and many others connected to human mind and social living are unable to clearly understand the variation and discrepancies that come into their contentions when taken into Asian hierarchical social communication environment.

38. ഈ പെറ്റീഷണറുടെ മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് ഫ്യൂഡൽ സ്വഭാവം ഉണ്ട് എന്ന വാദം, ആധുനിക ഭാഷാ ശാസ്ത്രം അംഗീകരിക്കില്ല എന്നു എതിർ കക്ഷിക്കാർ പറയുന്നു. ഇതിന് ഉത്തരമായി ഈ പെറ്റീഷണർക്ക് ഇതെ പറയാനുള്ളൂ: ഇങ്ഗ്ലീഷ് അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുള്ള പല, മനുഷ്യ മനസ്സുകളെക്കുറിച്ചും, സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തെക്കുറിച്ചും, പ്രതിപാതിക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ, എന്നിവ അടക്കമുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങൾ, ഏഷ്യൻ ഉച്ചനീചത്വ സാമൂഹിക ആശയവിനിമയ സംവിധാനങ്ങളിലേക്ക് കടന്ന് വരുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന വ്യതിയാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

39. The issue of feudalism in Malayalam is this: if the society wants a feudal structuring, then Malayalam can be very effective. However, in India, the Constitution does not support feudal structuring. So Malayalam more or less creates problems. For, different kinds of mutually competing hierarchies are created by different strings of relationships. It would be like: from a specific angle, one man is superior; and when viewed from another string of relationships, he would be the subordinate. It can create a mood of continual belligerence in the society, unless suppressed by draconian law enforcement.

39. മലയാളത്തിലെ ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെ പ്രശം ഇതാണ്: ഈ നാട്ടിൽ ഒരു ഫ്യൂഡൽ സംവിധാനമാണ് ആവശ്യമെങ്കിൽ മലയാളം അതിന് ഉചിതമാണ്. എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന ഫ്യൂഡലിസത്തിന് എതിരാണ്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ മലയാളം പ്രശം ഉണ്ടാക്കുന്നു. കാരണം, വ്യത്യസ്ത, തമ്മിൽ മത്സരിക്കുന്ന, ഉച്ഛന്നീചത്വ ചരടുകൾ ആണ് സമൂഹത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. അത് ഇങ്ങിനെയാണ്: ഒരു കോണിൽ നിന്ന് നോക്കിയാൽ, ഒരു വ്യക്തി ഉരയത്തിലും, മറ്റൊരു ദിശയിൽ നിന്ന് നോക്കിയാൽ, അതെ, വ്യക്തി താഴ്ചയിലും വരാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസ്ഥ സമൂഹത്തിൽ നിലക്കാത്ത ഒരു യുദ്ധമനോഭാവം സൃഷ്ടിക്കും.

40. The petitioner has noticed that any professional commercial vehicle driver, who is forced to wear a *khaki* uniform by law, is invariably addressed as *Nee* (*Inhi* in Malabar), and referred to as *Avan* (*Oan* in Malabar) by the police. Behaviour standards towards them by the police are in accordance to the social sense those words hold. Such words as *Eda* etc. are very powerfully used to subdue any innate human individuality and quality the person has. The argument that the drivers do not have complaints about this, are only similar to the fact that school students do not object to their teachers using such words about them and to them. For they have been indoctrinated with the understanding that this is the only possible communication code that can exist.

40. ഏതൊരു കമ്മേർസ്യൽ വാഹന ഡ്രൈവറെയും, (നിയമം കാക്കിയിരിക്കണം എന്ന് ഷരിക്കപ്പെടുന്നവർ), പോലീസുകാർ നീ എന്നു സംബോധനചെയ്യുന്നു (മലബാറിൽ ഇങ്ങിനെ എന്നാണ് വിളിക്കുക). അവരെ അവൻ എന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കാറ് (മലബാറിൽ ഓൻ എന്ന്). പോലീസുകാർ ഇവരോട് പെരുമാറുന്നരീതിയും, ഈ വാക്കുകളുടെ സാമൂഹീകർത്ഥം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്. ആ വ്യക്തിയിലുള്ള പല ഉയർന്ന മാനുഷിക നിലവാരങ്ങളും, ഈ വാക്കുകളാലും, എടാ, തുടങ്ങിയ വാക്കുകളാലും, തേച്ച് മയക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കൂട്ടർക്ക് ഇതിൽ പരാതികളില്ല എന്ന് പറയുന്നത്, സ്കൂൾകുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ ടീച്ചർമാർ അവരെ ഇങ്ങനെ സംബോധന ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു പരാതികളുമില്ല എന്നു പറയുന്നതു പോലെയാണ്. ഇതിന് കാരണം, ഇങ്ങിനെയല്ലാതെ അവരെ സംബോധനചെയ്യാനോ, അവരെപ്പറ്റിപ്പറയാനോ വെറൊരു രീതിയും ഇല്ല എന്നു ഇവരെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

41. If the learned respondents do not acknowledge that there is discrimination in the varying manners of words used to different levels of people by the officialdom and the law enforcing machinery, one can only say that it is a great pity.

41. വളരെ പഠിപ്പും, വിദ്യാഭ്യാസവും അവകാശപ്പെടുന്ന എതിർകക്ഷിക്കാർ, നിയമപാലകരും, ഭരണസംവിധാനവും, വ്യത്യസ്ത ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരെ വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളാലും, വാക് പ്രയോഗങ്ങളാലും, വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിലും,

സംബോധനചെയ്യുന്നതിലും, അതിഗംഭീരമായ വിവേചനം പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് കാണുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നത്, തികച്ചും, വ്യസനജനകമാണ്.

42. If the petitioner's arguments seem quite new and confounding, it can only be said that just because of that they cannot be defined as untenable.

42. ഈ പെറ്റീഷണറുടെ വാദങ്ങൾ തികച്ചും പുതിയതാണ് എന്നു തോന്നുന്നു, എന്നത് കൊണ്ട് മാത്രം, അവ ശരിയല്ല എന്നു പറയുന്നത് അബദ്ധമാണ്.

43. The petitioner is of the conviction that the Hon'ble High Court does have the obligation to order for an examination about points raised in the petition. The Hon'ble High Court of Kerala does statutorily hold unlimited judicial powers inside this state, and can rightfully take up the issues for judicial scrutiny.

43. ഈ പെറ്റീഷണിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾക്കുപറ്റിക്കൂടുതൽ പഠനങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവിടാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതി ബാധ്യസ്ഥമാണ് എന്നാണ് ഈ പെറ്റീഷണറുടെ ഉറച്ച വിശ്വാസം. ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരളാ ഹൈക്കോടതിക്ക് അതിരില്ലാത്ത ജുഡീഷ്യൽ അധികാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതിനാൽ ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ഒരു ജുഡീഷ്യൽ പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കാം.

44. It is true that some other states have imposed their state language on all who live within the state's geographical area. The petitioner contends that just because another state has done a misdemeanour, it does not follow that Kerala should also commit the same transgression. Kerala can and should have the mental stamina to take a different stand. There is no need to follow the herd instinct. For *Keralites* do have claims to outstanding intellectual calibre. Let the State Government take a different stance, away from the nefarious claims of vested interests and show a new path.

44. മറ്റ് ചില സംസ്ഥാനങ്ങൾ അവിടങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ മുകളിൽ തദ്ദേശ ഭാഷകൾ അടിച്ചൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ മറ്റൊരിടത്ത് ഒരു തെറ്റ് നടപ്പിലാക്കി എന്നത് കൊണ്ട് മാത്രം, അത് കേരളവും നടപ്പിൽ വരുത്തണം എന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. കേരളത്തിന് വ്യത്യസ്തമായി നിലകൊള്ളാനുള്ള മനക്കരുത്ത് വേണം. കേരളീയർ ഉയർന്ന മാനസിക നിലവാരമുള്ളവരാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരാണ്. സർക്കാർ തൽപരകക്ഷികളുടെ സ്വാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് കീഴടങ്ങാതെ, തീരുമാനം എടുക്കണം.

45. The Constitution of India calls for the setting up of a Welfare State. That is what the State Government should be concerned about. Simply wasting time, energy and precious funds for promoting unwanted parochialism is not going

make the state reach the realm of a Welfare State. What is required is quality improvement to the people here.

45. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന, ഇവിടെ ഒരു Welfare State സൃഷ്ടിക്കാനാണ് ആഹ്വാനം നൽകുന്നത്. സംസ്ഥാന സർക്കാർ അതിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത്. യാതൊരു ആവശ്യവുമില്ലാതെ, വിലപ്പെട്ട സമയവും ഊർജ്ജവും, പണവും, അനാവശ്യമായി പ്രാദേശികവാദങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ചെലവഴിക്കുന്നത്, ഈ ഉദ്ദേശത്തിന് വിപരീതമായ ഫലമാണ് ചെയ്യുക. ഇവിടെ ആവശ്യം ജനങ്ങളുടെ ക്വാളിറ്റി ഉന്നമനമാണ്.

46. The petitioner admits that most of the contentions and counter contentions here do not fall purely within the ambit of jurisprudence. However there have been times when the Judiciary was called upon to make judgements in the realm of science and software, far removed from the core areas of judicial pursuits. I personally have seen a British judicial ruling done on a thing connected to the Software world. In a way the ruling was wrong. For only judicial points were discussed and made tenable. Yet, there was need to go beyond jurisprudence, and see how the software actually worked.

46. ഈ പെറ്റീഷനിൽ ഉയർത്തിയിട്ടുള്ള വാദങ്ങളും മറ്റും, നിയമശാസ്ത്രത്തിന്റെ വരമ്പുകൾക്ക് ഉള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി ഒരുങ്ങുന്നവയാണ് എന്ന് ഈ പെറ്റീഷണർ അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ജുഡീഷറി ചിലപ്പോഴൊക്കെ ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും, Software കളുടേയും ലോകത്തിൽ കടന്ന് വിധിന്യായങ്ങൾ നടത്തേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു ബ്യൂട്ടീഷ് കോടതി Softwareകളുടെ ലോകത്തിൽ ഒരു വിധിന്യായം നടത്തിയത് ഈ പെറ്റീഷണർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു രീതിയിൽ നോക്കിയാൽ, വിധി തെറ്റായിരുന്നു. കാരണം, വെറും, ജുഡീഷ്യൽ വാദങ്ങളേ കണക്കിലെടുത്തുള്ളൂ. എന്നാൽ ജുഡീഷ്യൽ വാദങ്ങൾക്ക് അപ്പുറത്ത് കടന്ന്, ആ Software എങ്ങിനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു.

47. The petitioner also wishes to place on record that he is not a Marxist or a communist sympathiser. He does this because the Hon'ble Chief Justice had mentioned that the claims for an egalitarian language here is a sort of Marxist theme. It is possibly true. Yet, the paradox is that the local communist party is totally against the spread of English, and spiritedly supports a feudal language communication system.

47. ഈ പെറ്റീഷണർക്ക് ഇവിടെപ്പറയാനുള്ളത്, ഈ പെറ്റീഷണർ ഒരു മാർക്സിസ്റ്റുകാരൻ അല്ല എന്നുള്ളതാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള ചീഫ് ജസ്റ്റിസ്, എല്ലാവരെയും ഒരു പോലെക്കാണുന്ന ഭാഷ, ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. ആ പറഞ്ഞത് ശരിയായിരിക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, ഇവിടെയുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഇങ്ഗ്ലീഷിന് എതിരാണ് എന്നു മാത്രമല്ല, ജന്മി-കൂടയാൻ കോഡുകളുള്ള ഭാഷകളെ പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

48. The petitioner respectfully prays to the Hon'ble High Court that the issues need to be dealt with from all angles, including the issue of why the people are putting their children in private English medium schools. And also why the government is taking a rabidly opposite stance and forcing things that will negatively affect only the financially weaker sections.

48. ഈ പെറ്റീഷണർ ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള ഹൈക്കോടതിയോട്, ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി എല്ലാം അടങ്ങുന്ന ഒരു അന്വേഷണത്തിന് തയ്യാറാകണം എന്ന് വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ്, ഇവിടെയുള്ള അളുകൾ അവരുടെ കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിൽ ഇടുന്നത് എന്നും അന്വേഷിക്കണം. മാത്രവുമല്ല, സംസ്ഥാന സർക്കാർ എന്തിനാണ്, സാമ്പത്തികമായി പിന്നോട്ട് നിൽക്കുന്ന ജനങ്ങളെ ഹനിക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നത്.

49. It must be pointed out that that the respondents have simply avoided the core point admitted by the Hon'ble High Court of Kerala, viz. Whether the **impugned order has the effect of absolutely eliminating any choice for a child or of his or her parents** is the issue under judicial scrutiny. It is true that there are provisions in the Constitution of India that gives many powers to the State Government with regard to language and education. However, there are other more powerful dictums in the Constitution that strives to protect the **innate rights of the individual, defined as the *Fundamental Rights***. If any Act or rule contravenes or infringes upon these rights, it can rightfully be questioned in an appropriate court of law. The government can breach these *Fundamental Rights* only if the security of the state is under threat. In this issue there is no issue of the security of the state being in danger.

49. ബഹുമാനപ്പെട്ട കേരള ഹൈക്കോടതി എടുത്ത പോയിന്റ് ഇതാണ്: സർക്കാർ തീരുമാനം കുട്ടിയുടേയും, അയാളുടെ മാതാപിതക്കളുടേയും തിരഞ്ഞെടുക്കാനും, ഒഴിവാക്കാനും ഉള്ള അവകാശത്തിൽ കൈകടത്തുന്നുണ്ടോ എന്ന്? ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന, സംസ്ഥാന സർക്കറുകൾക്ക് പല നിയമങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അവകാശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയെക്കാൾ ശക്തമാണ്, ഇവിടെയുള്ള പൗരന്മാർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള **മൗലിക അവകാശങ്ങൾ**. സർക്കാരിന്റെ ഏതൊരു നിയമവും, ഇതിന് എതിരാവുകയോ, അവയെ ഖണ്ഡിക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അതിനെതിരെ ഒരു പൗരന്, അനുയോജ്യമായ ഒരു കോടതിയെ സമീപിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് ഭീക്ഷിണിനേരിടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മാത്രം, ഈ അവകാശങ്ങൾക്ക് കടിഞ്ഞാൺ ഇടാം. ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യമായ വിഷയത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു രാജ്യസുരക്ഷയുടെ പ്രശ്നം ഇല്ല.

50. Apart from all this is the issue of the petitioner's children who have not learned Malayalam. It is based on the research findings that the petitioner has

had. Now, if they are forced to learn Malayalam, they can escape from this draconian law only by moving out of Kerala. That in effect means that their right to stay in this place is infringed upon. In fact, many persons could be affected by such a rule. That is, they can escape this rule or law, by simply moving out of Kerala. That in effect, displays a very powerful stance of intolerance on the part of the State Government of Kerala. For, if such an eventuality were to be forced upon them, then it shall be a violation of the provisions of Article 19 (e) {Fundamental Rights}. This shall apply to any child who is thus forced to move out of Kerala for similar reasons.

50. ഇതിനെല്ലാം ഉപരിയായി, ഈ പെറ്റീഷണറുടെ കുട്ടികളുടെ കാര്യം ഉണ്ട്. അവർ മലയാളം പഠിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്, ഈ പെറ്റീഷണർ ചെയ്ത പഠനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അവരെ മലയാളം നിർബന്ധിച്ച് പഠിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് ഈ കഠിനീയമത്തിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാൻ ഈ സംസ്ഥാനം വിട്ടു പോകേണ്ടതായ് വരും. എന്നു വെച്ചാൽ അവർക്ക് ഇവിടെ ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം തടയപ്പെട്ടു വെന്നാണ്. ഇത് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള അസഹിഷ്ണുതയാണ് കാണിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഒരു സംഭവവികാസം വരുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ [Article 19 \(e\)](#)ന്റെ ലംഘനമായിവരും. ഇത് കേരളത്തിൽനിന്നും, ഇക്കാരണത്താൽ ഒഴിഞ്ഞുപോകപ്പെടുന്ന ഓരോ കുട്ടിയുടെയും കാര്യത്തിൽ ശരിയാകും.

51. The petitioner wishes to discuss the legal and constitutional status of the inputs given by the respondents No: 2, for they have relied heavily on the Articles in the Constitution of India to support their contentions.

51. എതിർ കക്ഷിക്കാർ എല്ലാരും, വളരെ പഠിപ്പും, വിവരവും ഉള്ളവരാണ്. ഈ പെറ്റീഷണർ അവരെ തരം താഴ്ത്താനോ, അപമാനിക്കാനോ, ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവർ നൽകിയ വാദഗതിയിൽ എന്തെങ്കിലും, ഗൂഢ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നും പറയുന്നില്ല. അവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ മുന്നോട്ട് വന്നതിലുള്ള ഉദ്ദേശ ശുദ്ധിയേക്കുറച്ചും, ഈ പെറ്റീഷണർ ബോധവാനാണ്.

52. ഇനി ഈ പെറ്റീഷണർ, എതിർ കക്ഷിക്കാർ ഉയർത്തിയ നിയമപരവും, ഭരണഘടനാപരവുമായ, കാര്യങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

a. Malayalam is a language listed as item No: 11 in the 8th Schedule of the Constitution of India. Not disputed.

a. മലയാളം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ 8ാം ഷെഡ്യൂളിൽ ലിസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷയാണ്. ഈ പെറ്റീഷണർ ഇത് സമ്മതിക്കുന്നു.

b. As per Article 345, the Legislature of the state has the right to adopt any language as the Official Language of the State. Not disputed.

b. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ 345ാം Article പ്രകാരം ഏതൊരു സംസ്ഥാനത്തിനും, അതിനിഷ്ഠമുള്ള ഭാഷയെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷയായി

അംഗീകരിക്കാം. ഈ പെറ്റീഷണർ ഇത് സമ്മതിക്കുന്നു.

c. Now, a reading of the Articles 343 to 350 as requested by the respondents and beyond to 351 shall not really highlight the point raised by the respondents that the spirit of the Articles here is to promote regional languages. The general spirit visible in these Articles is really to propagate Hindi; which this petitioner thinks is not what the respondents are pleading for.

c. എതിർ കക്ഷിക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം Article 343 മുതൽ 350 വരെയും, അതിനപ്പുറം, 351ഉം, വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവയിലെ ആന്തരികാർത്ഥം, അവ പ്രാദേശികഭാഷകളുടെ പ്രചരിപ്പിക്കലല്ല, മറിച്ച് ഹിന്ദിയുടെ വളർച്ചയാണ് കാമിക്കുന്നതെന്നാണ് മനസ്സിലാവുക. ഇതാണ് എതിർ കക്ഷിക്കാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

d. Even if the contentions of the respondents that the State Government has every right to enforce a State Language as the official language of the state is true, there is **Article 350A**, which states thus: *It shall be the endeavour of every State and of every local authority within the State to provide adequate facilities for instruction in the mother-tongue at the primary stage of education to children belonging to linguistic minority groups; and the President may issue such directions to any State as he considers necessary or proper for securing the provision of such facilities.* If the respondents are quoting from the Constitution of India, then they shouldn't have missed this. This Article more or less emphasises that primary education should be in the *Mother Tongue* of the child. Now, what is *Mother Tongue* is a debatable item, for in the case of this petitioner's children's case, their Mother's language is an interior village, uneducated form of Malayalam. So, the term *Mother Tongue* needs to be properly defined. It may be mentioned in passing that the quality of a person's *speech, words, usages, tone and dialect* is used as a measure of a person's calibre and intellectual standards in social interactions.

d. എതിർ കക്ഷിക്കാർ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് ഏതൊരു ഭാഷയെയും, ഔദ്യോഗിക ഭാഷയായി പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ട് എന്ന് പറയുമ്പോഴും, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ Article 350A കൂടി നോക്കേണ്ടതുണ്ട്: *It shall be the endeavour of every State and of every local authority within the State to provide adequate facilities for instruction in the mother-tongue at the primary stage of education to children belonging to linguistic minority groups; and the President may issue such directions to any State as he considers necessary or proper for securing the provision of such facilities.* എതിർ കക്ഷിക്കാർ ഭരണഘടനയാണ് ഉദ്ദരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവർ ഇത്

കൂടിക്കാണേണ്ടതായിരുന്നു. ഇവിടെ ഭാഷാസാഹിത്യപക്ഷങ്ങളുടെ കൂട്ടികൾക്ക് അവരുടെ മാതൃഭാഷയിൽ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം നടത്താൻ അവകാശം നൽകുന്നു. ഇവിടെ മാതൃഭാഷ എന്നാൽ എന്താണ് എന്നതിനെ ശരിയായി നിർവ്വചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം, ഈ പെറ്റീഷണറുടെ കൂട്ടികളുടെ അമ്മയുടെ ഭാഷ, ഒരു ഉൾനാടൻ, വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത ഒരു തരം മലയാളം ആയിരുന്നു. ഇവിടെ പറയേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഭാഷ, വാക്കുകളുടെ ക്വാളിറ്റി, സ്വരം, ശൈലി എന്നിവ അയാളുടെ മാനസിക നിലവാരവും, ബുദ്ധിയുടെയും, സാമൂഹിക നിലവാരത്തിന്റെയും അളവുകോലായി, സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളിൽ നിലകൊള്ളുന്നു.

e. Education comes under the Concurrent List. Well, that is agreed, for it definitely doesn't come under the State List. As to its limitations mentioned in entries 63, 64, 65 and 66, they have relevance here to the extent that all the elite levels of educational institutions connected to scientific research, technical education, professional, vocational & police training, special studies, scientific detection of crime, and coordination in higher education, research, scientific and technical institutions are all under a national educational scheme. Here itself it is clear, that the children from the financially weaker sections would be at a disadvantage, if they are not provided good quality English education, and are compelled to learn all technical terminology in a regional language.

e. വിദ്യാഭ്യാസം Concurrent list ലാണ് വരുന്നത്. അതിനോട് പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു; അത് State listൽ വരുന്നില്ല തന്നെ. പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള entries 63, 64, 65, 66 എന്നിവയിലെ പരിമിധികളെപ്പറ്റിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ ദേശീയ നിലകളിൽ പ്രാഗൽഭ്യമുള്ള, ശാസ്ത്രീയ, ഗവേഷണ, ടെക്നിക്കൽ, പോഹഷനൽ, വൊക്കേഷനൽ, പോലീസ് ട്രൈനിങ്ങ്, സ്പെഷൽ സ്റ്റഡീസ്, കുറ്റങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രീയ രീതിയിലുള്ള കണ്ടുപിടിക്കൽ, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം, റിസർച്ച്, സൈന്റിഫിക് & ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനുകൾ എന്നിവയിലുള്ള കോ-ഓഡിനേഷൻ, തുടങ്ങിയ എല്ലാ ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങളും, ദേശീയ പദ്ധതിയിലാണ് (Union list) വരുന്നത്. ഇതിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാകും, സാമ്പത്തികമായി പിന്നോട്ടുനിൽക്കുന്ന വീടുകളിൽനിന്നും വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മലയാളത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം, വിദ്യാഭ്യാസപരമായ വളർച്ചക്ക് തടസ്സങ്ങൾ ഏറെ ഉണ്ടാകും എന്ന്. കാരണം, അവർ പഠിച്ച മഴുവൻ ടെർമിനോളജിയും മലയാളത്തിലാണ്

f. The only item connected to education specifically entrusted to the State as per the State List is Agricultural education (entry 14 of State List).

f. പൂർണ്ണമായും, State listൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് കാർഷിക വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമാണ്.

g. Since the issues have to be settled by the spirit and words of the Constitution of India, the petitioner insists that the provisions of Article 14 have to be examined thoroughly: *The State shall not deny to any person equality before the law or the equal protection of the laws within the territory of India.*

g. ഇവിടെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള പൂർണ്ണമായ ഉത്തരം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ സ്പിരിറ്റിന് അനുസൃതമായി കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ട്. അത് കൊണ്ട് തന്നെ ഈ പെറ്റീഷണർ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ Article 14നെ സസൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കണം എന്നു വിനീതമായി ആവശ്യപ്പെടുന്നു: *The State shall not deny to any person equality before the law or the equal protection of the laws within the territory of India.*

h. Social inequality based on hierarchical codes and contents in Malayalam is a reality here. However, that is **not a legal or statutory** feature, and need not be discussed here. But the issue comes up when the *official language, legal language, and language of administration* start getting filled with hierarchical codes of inequality. For example, a person approaches someone like the Village Officer, Police Constable, a clerk in a Taluk office and such lower level government officials. He or she can be addressed and also referred to, by three levels of words and usages. Moreover, the words, he or she has to use to the officials are to be consistently of the obsequious, hom-age-bearing type, if he or she is a lower level person as per Malayalam usages. In which case, he or she automatically or spontaneously goes in for a submissive, low-personal dignity posture (as has been ingrained into him from his Malayalam school education). It is clearly seen that there is discrimination at the official level. However, if the language of administration is English, at least to some extent, this discrimination can be avoided. Using a language with hierarchical codes as the official, administrative and legal language can immediately involve the infringement of the safeguards mentioned in Article 14. Why nobody has not taken this up for legal action against the officials concerned is just because they are not fully aware of the egalitarian codes inside English and do not fully understand the wonderful spirit of Article 14 of the Constitution of India.

h. മലയാളഭാഷയിലെ ഉച്ച - നീചത്വ കോഡുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സാമൂഹിക അസമത്വം കേരളത്തിൽ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഇത് ഇന്ന് ഒരു നിയമപരമായ കാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ട കാര്യമില്ല. എന്നാൽ ഈ ഭാഷ **ഔദ്യോഗിക**

ഭാഷയും, നിയമത്തിന്റെ ഭാഷയും, ഭരണത്തിന്റെ ഭാഷയും, ആകുമ്പോൾ കാര്യം മാറുന്നു. കാരണം, അങ്ങിനെയാകുമ്പോൾ, **ഇപ്പറഞ്ഞതിലെല്ലാം, അസമത്വത്തിന്റെ കോഡുകൾ നിറയുന്നു.** ഉദാഹരണത്തിന്: ഒരാൾ ഒരു വില്ലജ് ഓഫീസർ, അല്ലെങ്കിൽ പോലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു താലൂക്ക് ഓഫീസിലെ ക്ലാർക്ക് എന്നിങ്ങനെയുള്ള താഴെക്കിടയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ സമീപിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഈ ആളെ മുമ്പ് സാമൂഹിക നിലവാരങ്ങളിലുള്ള വാക്കുകളാലും, വാക്യങ്ങളാലും, സംബോധന ചെയ്യാനും, നിർവ്വചിക്കാനും കഴിയും. അതെ സമയം, അയാൾ മലയാള വാക്കുകളുടെ താഴെക്കിടയിലുള്ള ആളാണെങ്കിൽ, ഈ താഴെക്കിടയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരെപ്പോലും അയാൾ ഒരു ജന്മിയോടെന്ന പോലുള്ള വാക്കുകളാൽ സംബോധന ചെയ്യുകയും, ബഹുമാനിക്കുകയും വേണം. അപ്പോൾ മലയാളം-സ്കൂളുകളിൽ അയളുടെ മനസ്സിൽ പതിപ്പിച്ചുമാതിരിയുള്ള മാനസിക അധഃപ്പതനം, അയാൾ പ്രകടിപ്പിക്കണം. ഇതിൽ നിന്നു തന്നെ ഇവിടെ ഔദ്യോഗികതലത്തിൽ വിവചനം നടക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഭരണഭാഷ ഇങ്ഗ്ലീഷാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ ആഗാതം കുറെയൊക്കെത്തടയാം. പ്രത്യേകിച്ചും, അയാൾക്ക് ഇങ്ഗ്ലീഷ് അറിയാമെങ്കിൽ. സമൂഹത്തിൽ വിവേചനം കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു ഭാഷയെ ഭരണഭാഷയും, ഔദ്യോഗിക ഭാഷയും, നിയമത്തിന്റെ ഭാഷയും ആക്കുന്നത്, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ **Article 14**ന്റെ നഗ്നമായ ലംഘനമാകും. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇങ്ങിനെ പെരുമാറുമ്പോൾ എന്ത് കൊണ്ട് ആരും, നിയമപരമായി ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ശിക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് ചോദിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ കാരണം, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ **Article 14**ന്റെ അതിഗംഭീരമായ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് ആരും ബോധവാന്മാരല്ല എന്നു വേണം കരുതാൻ. മാത്രവുമല്ല, ഇങ്ഗ്ലീഷിലെ സാമൂഹിക സമത്വത്തിനെക്കുറിച്ചും, അവർക്കു അറിയില്ല എന്നു വേണം കരുതാൻ.

i. Then we need to simply go through the Preamble of the Constitutions: JUSTICE, **Social**, ———; LIBERTY of thought, **expression**, belief, faith and worship (please note the word *expression*); EQUALITY of **status** and opportunity (please note the word *status*); FRATERNITY assuring the **dignity** of the individual — (please note the word **dignity**). Imposing a hierarchical coded, feudal (*Janmi-kudiyaan* relationship) language statutorily goes against the very preamble of the Constitution of India. Words that gnaw at the dignity of the individual should not be used. However, they are a natural part of Malayalam usages and are not considered as profanity or expletives.

i. ഇനി നമ്മൾ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ **Preamble**യുടെ ഒന്ന് പോകാം: JUSTICE, Social, ———; **LIBERTY of thought, expression**, belief, faith and worship (please note the word *expression*); **EQUALITY of status** and opportunity (please note the word *status*); FRATERNITY assuring the dignity of the individual ---- (please note the word *dignity*). ഒരു ജന്മികൂടിയാൻ , ഉച്ചനീചത്വ കോഡുകളുള്ള ഭാഷ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുമ്പോൾ അത്, ഇന്ത്യൻ

ഭരണഘടനയുടെ **Preamble**ലിന് എതിരാവുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനെ ഉറച്ചുകൊള്ളുന്ന വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കരുത്. എന്നാൽ അവ മലയാളഭാഷയുടെ സ്വാവാഭിക ഭാഗം മാത്രമാണ്. അവയൊന്നും തന്നെ ചീത്തവാക്കുകളായിക്കരുതപ്പെടുന്നില്ല.

j. Now we need to examine the word *expression*. For as per Article 19, the citizens of India have been given the **Right to Freedom of Speech and Expression**. Right to freedom of expression is just not a limited right that all persons domiciled in Kerala should do their verbal expressions and mental thought processes **only in Malayalam**. Moreover, in the Preamble of the Constitutions itself, it is clearly mentioned in golden words: *WE, THE PEOPLE OF INDIA, having solemnly resolved to constitute India into a SOVEREIGN SOCIALIST SECULAR DEMOCRATIC REPUBLIC and to secure to all its citizens: ————— LIBERTY of thought, expression—————*. Well, it may be construed that this liberty of expression can be extended to liberty to study and express his or her knowledge and learning in whatever language he or she desires. And also to refuse to learn and express in any language the person is not inclined to do so.

j. ഇനി നമ്മൾ **expression** എന്ന വാക്ക് പരിശോധിക്കണം. കാരണം, Article 19 പ്രകാരം, ഇന്ത്യൻ പൗരന് **the Right to Freedom of Speech and Expression** നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം, കേരളത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഏവരും, മലയാളത്തിൽ മാത്രമെ ആശയ വിനിമയം ചെയ്യാവൂ എന്നോ, ചിന്തിക്കാവൂ എന്നോ അല്ല. മാത്രവുമല്ല, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ **Preamble**ൽ ഇക്കാര്യം സ്വർണ്ണലിപികളിൽ അലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. *WE, THE PEOPLE OF INDIA, having solemnly resolved to constitute India into a SOVEREIGN SOCIALIST SECULAR DEMOCRATIC REPUBLIC and to secure to all its citizens: ----- LIBERTY of thought, expression-----*. ഈ അവകാശം, ഒരു പൗരന്, അയാൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭാഷയിൽ പഠിക്കാനോ, അറിവുള്ളകാര്യങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭാഷയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാനോ അവകാശം നൽകുന്നു. അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഭാഷ പഠിക്കാതിരിക്കാനും, സംസാരിക്കാതിരിക്കാനുമുള്ള അവകാശം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

k. This petitioner would again quote Article 19 (e): *to reside and settle in any part of the territory of India*. If a person is compelled to teach his children what he or she does not desire the child to learn, then he or she may be compelled to move out of the state. The issue is not like moving out of a nation, but something more parochial. This goes against the provisions of Article 19 (e), for it is connected to a person's right to reside anywhere inside India, and not about moving out of India.

k. ഈ പെറ്റീഷണർ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ Article 19 (e) വീണ്ടും ഉദ്ദരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: *to reside and settle in any part of the territory of India*. ഒരു വ്യക്തി അയാൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഭാഷ അയാളുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായാൽ, അയാൾ അയാളുടെ കുട്ടികളെ ആ സംസ്ഥാനത്ത് നിന്നും എടുത്ത് പുറത്ത് പോയിതാമസിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായേക്കും. ഇത് രാജ്യം വിട്ടു പോകുന്നത് പോലെയല്ല. ഭരണഘടനയിലെ Article 19 (e) ന്റെ പൂർണ്ണമായ ലംഘനമാണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നത്.

l. Last, the Hon'ble High Court of Kerala has taken up the issue of whether the right of the Child or of his or her parents to opt out of learning a language has been infringed. This petitioner contends that it has been infringed upon. For, it goes against the words and spirit of Article 19 of the Constitution of India; specifically Article 19 (a).

l. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ പറയാനുള്ളത്: ഒരു ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകാനുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടേയും, അയാളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ അവകാശം ലംഘിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോയെന്ന ചോദ്യമാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതി പരിശോധനക്കെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഈ പെറ്റീഷണർക്ക് പറയാനുള്ളത്, അത് ലംഘിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. കാരണം മലയാളം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ മൗലികാവകാശങ്ങൾ ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നു.

m. It is stressed that even though the State Legislature has powers to make rules, those rules and Acts should pass the test of whether they are compatible with the spirit of the Fundamental Rights. If they go against the Fundamental Rights, they are null and void. For, Fundamental Rights are enshrined in our Constitutions to bridle State Legislatures from running amok, impelled by emotional fervours of parochial political pragmatism.

m. സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾക്ക് പല നിയമങ്ങൾ പാസാക്കാനുള്ള അധികാരം ഉണ്ടെങ്കിലും, അവയൊന്നും തന്നെ ഭരണഘടനയിൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൗലിക അവകാശങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കരുത്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന്, മൗലിക അവകാശങ്ങൾക്ക് വിപരീതമായ നിലകൊള്ളുന്നവയായാൽ അതിന് നിയമ പ്രാബല്യം നഷ്ടപ്പെടും. മൗലിക അവകാശങ്ങൾക്ക് ഭരണഘടനയിൽ ദിവ്യമായ സ്ഥാനമാണ്. അവയാണ് രാഷ്ട്രീയക്കരുടേയും, ഉദ്യോഗസ്ഥ വർഗ്ഗത്തിന്റേയും, അഴിഞ്ഞാട്ടത്തിന് തടസ്സമായി, നിൽക്കുന്ന ഏക ആയുധം. അതിനെ തകർക്കുന്ന ഒന്നും തന്നെ ഇവിടെ നടത്താൻ പറ്റില്ല.

n. Now, let this petitioner call the attention of the Hon'ble High Court to the Directive Principles of State Policy of our Constitution.

n. ഇനി ഈ പെറ്റീഷണർ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ഭരണഘടനയിലെ Directive Principles of State Policy ലെക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു:

1. Article 38 (2): The State shall, ————— endeavour to eliminate **inequalities in status**, facilities and opportunities, not only amongst individuals but also amongst groups of people residing in different areas or engaged in **different vocations**. {Malayalam does view different vocations with different social levels and status}.

2. Article 39A: The State shall secure that the operation of the *legal system* promotes justice, on a **basis of equal opportunity**, and shall, ————— ensure that opportunities for securing justice are not denied to any citizen by reason of economic or **other disabilities**.

3. Article 46: *The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes, and shall **protect them from social injustice** and **all forms** of exploitation*. The petitioner has pointed out in his findings presented before the Hon'ble High Court: *Social classes that have been amalgamated into the Indian nation such as the **Adivasis**, have been despoiled, since even their clan chieftains have been degraded by the use of lower grade words by even the government peons and policemen of shipai rank, apart from all other officials*.

3. ഈ പെറ്റീഷണർ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച ഹരജിയൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയകാര്യമാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാധ്യം: ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ ലയിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആദിവാസികളെപ്പോലുള്ള പല ജനവിഭാഗങ്ങളും, താഴ്ത്തപ്പെട്ടുപ്പോയി. കാരണം, അവരുടെ മൂപ്പന്മാരെ വരെ സർക്കാരിലെ വളരെ താഴ്ന്ന നിലവാരമുള്ള പ്യൂണുകളും, പോലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾമാരും വരെ, മലയാളത്തിലെ താഴ്ന്ന വാക്കുകളായ നീ, അവൻ, ഇവൻ, അവൾ, എടാ, എടീ തുടങ്ങിയവാക്കുകളാൽ മലിനപ്പെടുത്തി.

Article 46 പ്രകാരം ഇവർക്ക് ലഭിക്കേണ്ടുന്ന സംരക്ഷണം ലഭിച്ചില്ല.

VICTORIA INSTITUTIONS

Aaradhana, DEVERKOVIL 673508 India

www.victoriainstitutions.com

admn@victoriainstitutions.com

Contact via Telegram: https://t.me/VICTORIA_INSTITUTIONS

The following items are available for free-use inside Telegram Channels created and maintained by VICTORIA INSTITUTIONS.

You need to have / install Telegram Messenger in your computer or mobile device. Click on this link to reach the Home Page Channel inside Telegram. From there you can move to the various other Channels.

Some of the Internet Service Providers are seen blocking links to Telegram Channels. If which case, the links will not move through the browser windows. If that be the case, you can search for this: @VI_Home inside Telegram. You will find the Channel in the Global Search location – VICTORIA HOME Page. Or else post this link inside Telegram https://t.me/VI_Home and then click on it.

VICTORIA INSTITUTIONS is an online-entity that supports pristine-English in the form in which it existed before the end of the WW2 in pristine-England.

JOIN PRO pristine-English organisation [CLICK HERE](#)

α. English Learning

1. English Class
2. English use corrections
3. Passage and questions
4. Aesop fables reading
5. Impromptu / extempore speeches
6. Reading English Classics (audio)
7. English annotations of old Malayalam filmsongs
8. Multiple-choice questions for various entrance exams
9. ദക്ഷിണേഷ്യൻ ഉപഭൂഖണ്ഡ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അനുഭാവ്യ ചിത്രീകരണം (ഫ്യൂഡൽ ഭാഷകൾ) (with English translation.)
10. English phrases

b. Books from the English Colonial rule period in South Asia

1. Malabar Manual by William Logan (along with commentary by VED from VICTORIA INSTITUTIONS)
2. Travancore State Manual by V Nagam Aiya (along with commentary by VED from VICTORIA INSTITUTIONS)
3. Native Life in Travancore by The REV. SAMUEL MATEER, F.L.S. (along with commentary by VED from VICTORIA INSTITUTIONS)
4. Castes & Tribes of Southern India by EDGAR THURSTON (along with commentary by VED from VICTORIA INSTITUTIONS)
5. OMENS AND SUPERSTITIONS OF SOUTHERN INDIA by Edgar Thurston

c. English Classics

1. Silas Marner by George Eliot)
2. De profundis by Oscar Wilde

d. ILLUSTRATED BOOKS

1. ENGLISH CLASSICS Illustrated
2. ENGLISH Fairytales Illustrated

e. ENGLISH FILMS & VIDEOS

1. Old English films

g. Books by VED from VICTORIA INSTITUTIONS

Read inside Telegram Channel

1. MARCH OF THE EVIL EMPIRES; English versus the feudal languages!
2. SHROUDED SATANISM in FEUDAL LANGUAGES! Tribulations and intractability of improving others!!
3. Software codes of Reality, Life and Languages!
4. Codes of reality! What is language?
5. The Machinery of Homœopathy!
6. Software codes of mantra, tantra, witchcraft, black magic, evil eye, evil tongue &c.
7. COMPULSORY FORMAL EDUCATION! A travesty!
8. MEIN KAMPF by Adolf Hitler - A demystification!
9. Idiocy of the Indian Protection of Women from Domestic Violence Act!
10. My Online Writings (2004 - 07) (on one GB web-forums)
11. Horrendous India! A parade of facade in verbal codes!
12. PRISTINE-ENGLISH! What is different about it?
13. An urgent appeal for ENGLISH RACISM
14. A different perspective on International Relationship!
15. Indian Married Life - The undercurrents!
16. GANDHI and his JJ! Grooming up of a fake!!
17. Writ Petition against Compulsory Malayalam Study!
18. ദക്ഷിണേഷ്യൻ ഉപഭൂഖണ്ഡ ചരിത്രത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു അനുഭാവ്യചിത്രീകരണം
19. An impressionistic history of the South Asian subcontinent

h. Download as PDF files

1. Prospects for research studies in language codes
2. The tragic consequences of teaching Hindi in Australia! (Require Foxit Reader)
3. Vintage English
4. British sailors in Indian stinking jails!
5. VEILED routes to resources in Computers & on the Internet, unVEILED!

i. Read as part of Shrouded Satanism in feudal languages - Telegram Channel

1. Indian Culture! What is it exactly?
2. ENTERING the WORLD of ANIMALS
3. FENCE EATING the CROPS! A treatise on the bureaucratic loot & swindle of India. (English-Hindi)

j. MULTIPLE CHOICE Questionnaires

1. South Asia (Pdf digital book to be opened Foxit Reader)
2. World General Knowledge
3. Medical / Engineering Entrance Exam questions

k. Public Domain books published by VICTORIA INSTITUTIONS

1. Fifteen Thousand Useful Phrases by Greenville Kleiser
2. The Picture of Dorian Gray by Oscar Wilde
3. Prose writings of Oscar Wilde: Stories, Short stories, essays &c.
4. KNOTS, SPLICES and ROPE WORK: A PRACTICAL TREATISE
5. THE STORY OF CAWNPORE by CAPT. MOWBRAY THOMSON
6. THE ART OF WAR by SUN TZU
7. THE KAMA SUTRA of VATSYAYANA
8. Palmistry for all by Cheiro
9. THE CAPTIVITY, SUFFERINGS AND ESCAPE of JAMES SCURRY